

Het Doel Van De Schepping

LAILAHEILLALLAH

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

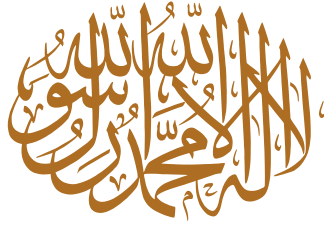
“Degenen die het aanbidden van de Taghut vermijden en zich tot Allah keren; voor hen is er goed nieuws. Verkondig het goede nieuws aan Mijn dienaren.”

(39.ZO'MAR, 17)

teuhid
BASIM YAYIN

Het doel van de schepping
LAILAHEİLLALLAH

Halis BAYANCUK
(Ebu Hanzala)

“En voorzeker. Wij hebben aan iedere gemeenschap
een boodschapper gezonden (die zei:) ‘Aanbid Allah en
vermijd de Taghut.’”

(16/Nahl, 36)

teuhid
— BASIM YAYIN —

www.tevhidkitap.net
www.tevhidmeali.com
www.tevhiddersleri.org
www.tevhiddergisi.org
tevhiddergisi@gmail.com

Het doel van de schepping

Lailahailallah

Halis BAYANCUK
(Ebu Hanzala)

Technische

Vorbereiding: Zetwerk

Tevhid Basım Yayın, 42546

Correcties

Tevhid Basım Yayın, 42546

Druk: Plaats Van Afdrukken

Enes Basın Yayın ve Matbaacılık Ltd. Şti.

Litros Yolu Fatih San. Sit. No: 12/210

Topkapı/İstanbul - Sertifika No: 45822

Contact: E-mailadres

tevhiddergisi@gmail.com

Telefoon

+90 545 762 15 15

Postbus

P.K. 51 Güneşli Merkez PTT Bağcılar/İstanbul

Hoofdkantoor

Güneşli Mah. 1332. Sok. No. 1

Bağcılar/İstanbul

Verkooppunten

İstanbul : Güneşli Mah. 1332. Sok. No. 1 34212 Bağcılar/İSTANBUL 0 535 766 45 45

Konya : Mengene Mah. Büyük Kumköprü Cad. No. 78/A 42020 Karatay/KONYA 0 543 225 50 49

Bursa : Bağlarbaşı Mah. 1. Hürriyet Cad. 1. Sedir Sok. No. 1 16160 Osmangazi/BURSA 0 543 225 50 46

İnegöl : Sinanbey Mah. Baykut Sok. No. 1 16400 İnegöl/BURSA 0 543 225 50 16

Ankara : Piyade Mah. İstasyon Cad. No. 190 Etimesgut/ANKARA 0 543 225 50 48

Kırıkkale : Yenişehir Mah. Özbek Saran Sok. No. 3/A 71450 Yahşihan/KIRIKKALE 0 536 391 76 60

Şanlıurfa : Paşabaşı Mah. Zafer Cad. Aydınlar A Blok No. 42 C, 63040 Haliliye/ŞANLIURFA 0 544 978 00 63

Diyarbakır : Kaynaratepe Mah. Gürsel Cad. No. 90/A 21090 Bağlar/DIYARBAKIR 0 543 225 50 43

Van : Vali Mithatbey Mah. Gündüz 2. Sok. No. 2 A İpekyolu/VAN 0 543 225 50 45

INHOUD

KHUTBAH AL-HAAJAH	7
VOORWOORD	9
WAAROM HET WOORD TAWHIED?	13
I. Dit Woord Is De Gemeenschappelijke Oproep Van Alle Profeten	13
II. De Betekenis Van Dit Woord En Ons Reden Van Bestaan Zijn Hetzelfde	27
III. Het Verschil Tussen Ons En Degenen Die Dit Woord Voor Het Eerst Zeiden	30
IV. Omwille Van Het Belang Van Dit Woord	35
DE BETEKENIS VAN KALIMA AT-TAWHIED	41
I. Wat Betekent God En Aanbidding?	42
II. Het Concept Van Aanbidding In De Koran	45
A. Het Wettelijke Gezag Geven Aan Anderen Is Aanbidding	45
B. Dua Is Aanbidding	50
C. Absolute Gehoorzaamheid Is Aanbidding	53
III. De Brede Betekenis Van Het Woord Tawhied	55
A. Wat Betekent Ilah (God)?	55
B. Waarom Is Allah De Enige God?	59
De Bewijzen Dat Allah Één God Is	59
C. De Uitleg Van De Koran Over Het Aannemen Van Allah Als God	63
D. Degenen Die Zich Verzetten Tegen De Oproep Tot De Ene En Ware God (Lailahaillallah)	70
IV. Het Woord Tawhied Verkeerd Uitgelegd	75
VOORWAARDEN VAN KALIMA AT-TAWHIED	81
I. Het Verwerpen Van De Taghut	85
A. Wat Is De Taghut, Wat De Eerste Voorwaarde Is Van Kalima At-Tawhied En Je Zonder Het Te Verwerpen De Godsdienst Niet Binnentreedt?	89
1. Taghut Is Degene Die Van Het Licht Der Openbaring Naar De Duisternis Van Ongeloof Leidt	94
a. Satan	95
b. Democratie Uitnodigers (Politieke Partijen)	100
c. Instellingen die onderwijs verstrekken dat tegenstrijdig is met de islamitische methode	102
d. Diyanet	105
e. Televisie/Internet/Digitale Schermen	108
f. Begeerte, Verlangen En Wereldse Lusten	112

2. Taghut Is De Wetten Buiten De Wetten Van Allah En Degenen	
Die Ze Maken	115
a. Leiders en Parlementsleden	117
b. Rechtbanken van Kufr en Shirk	120
c. Gewoonten, Tradities, Gebruiken En Voorouderlijke Religie	120
d. Grensoverschrijdende Gedachten	122
3. Taghut Is Elke Weg Waarvan De Strijd Niet Om Wille Van Allah Is	
En De Legers Die Daarvoor Zijn Gevormd	125
4. Taghut Is Alles Wat Aanbeden Wordt Naast Allah	133
B. Hoe Verwerp Je Een Taghut?	134
1. Ibrahim's Strijd Tegen Taghut	136
a. Afstand Nemen Van Degene Die De Taghut Aanbidden	137
b. De Taghut Vermijden	139
c. Takfier Doen Op De Taghut En Zijn Dienaren	140
De Noodzaak Van Takfier Op De Taghut	142
Takfier Op De Taghut Is Een Voorwaarde Van Het Woord Van Tawhied/Iman	142
Takfier Op De Taghut Is Een Vereiste Van Het Distantiëren Van Shirk	144
Takfier Op De Taghut; Zich Onderwerpen Aan Het Oordeel Van Allah En De Naam Geven Die Hij Gegeven Heeft	145
Ons Gedrag Tegenover De Taghut Hangt Af Van Zijn Oordeel	146
d. Een Eeuwige Haat En Vijandschap	153
2. Ibrahim's Fysieke Strijd Met De Taghut	154
C. Zij Die In Taghut Geloven	156
II. Dit Woord Met Kennis Uitspreken	158
A. Kalimatu Shahada, Duidt Aan Op De Voorwaarde Van Kennis	159
B. Kennis Van Tawhied Komt Vanuit De Fitrah	161
C. De De Mensen Van Deze Tijd Hebben Zich Afgewend Van Tawhied	165
III. Dit Woord Met Zekerheid En Zonder Twijfel Uitspreken	168
A. Wat Moeten We Doen Om In Overtuiging Te Verblijven?	170
1. Kennis Opdoen	170
2. Allah Om Hulp Vragen	171
3. Afstand Nemen Van De Mensen Die Twijfel Verspreiden	172
B. Schaden Inluisteringen Het Woord Van Tawhied?	174
Wat Moeten We Doen Als Inluisteringen In Onze Gedachten Komen?	176
IV. Dit Woord Zeggen Met Ikhlas En Waarachtigheid	179
Ikhlas	179

1. Ikhlas Dat Shirk Zuivert	181
2. Ikhlas Zuiveren Van Riyya/Fasid (Valse) Intenties	183
3. Hoe Weten We Of We Ikhlas Hebben En Waarachtigheid Zijn?	188
V. De Mensen Van Dit Woord Liefhebben En Zijn Vijanden Haten	190
A. Liefde Voor Allah	190
B. Liefde Voor De Boodschapper	192
C. Liefde Voor De Gelovigen	194
D. Haat Voor De Vijanden Van Dit Woord	195
E. Verboden Vriendschap	197
VI. Handelen Naar De Vereisten Van Dit Woord	200
VII. Sterven Op Dit Woord	206
BRONVERMELDING	215

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ،
وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ
يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ،
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ،
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ

مُسْلِمُونَ﴾ أَلْ عِمْرَنَ / ١٠٢

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا
اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾

النِّسَاءُ / ١

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ
أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ

فَوْزًا عَظِيمًا﴾ الْأَحْزَابُ / ٧-٧١

أَمَّا بَعْدُ فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهُدَى هَدَى
مُحَمَّدٍ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ، وَكُلُّ
بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ

KHUTBAH AL-HAAJAH

“‘Voorwaar, de lof is aan Allah. We prijzen Hem en zoeken zijn hulp en vergeving. Wij zoeken toevlucht bij Allah tegen het kwaad van onze zielen en het kwaad van onze daden. Niemand kan degenen die Allah leidt, misleiden. En niemand kan leiden wie Hij laat dwalen. Ik getuig dat er geen god is dan Allah. Hij is één en de Enige, en Hij kent geen deelgenoten. Ik getuig dat Mohammed Zijn dienaar en boodschapper is.

‘O jullie die geloven! Vrees Allah in oprechtheid! En sterft slechts als Moslims, dienaren die zich in Tawhied (monotheïsme) tot Allah wenden en het ongeloof verlaten.’¹

‘O mensheid! Vrees jullie Heer, Die jullie schiep uit één ziel en daaruit een partner schiep en uit beiden vele mannen en vrouwen voortbracht en hen over de aarde verspreidde. En vrees Allah in wiens Naam jullie elkaar (om hulp) vragen en (verbreek) de familiebanden niet. Voorwaar, Allah waakt over jullie.’²

‘O jullie die geloven! Vrees Allah en spreek het ware/juiste woord, opdat Allah jullie daden zal verbeteren en jullie zonden zal vergeven. En wie Allah en Zijn boodschapper gehoorzaamt, zal zeker een groot heil en voordeel hebben.’³

‘Het beste woord is het woord van Allah en de beste weg is de weg van Mohammed. De ergste daden zijn die welke achteraf zijn ingevoerd. Alles wat een verandering is, is een innovatie, en elke innovatie is dwaling, en elke dwaling bevindt zich in het Vuur.’⁴

---

1. 3/Āl-i Imraan, 102

2. 4/An-Nisaa, 1

3. 33/Al-Ahzaab, 70-71

4. Muslim, 867; an-Nasa'i, 1578

VOORWOORD

“Lailahailallah” is de gemeenschappelijke oproep van alle profeten.

Het is dit Woord dat de volkeren verdeelt in moslims en ongelovigen...

Het is dit Woord dat het einde van de mens in deze wereld en het Hiernamaals bepaalt...

Het is dit Woord dat vader en zoon tegenover elkaar heeft gezet in de geschiedenis...

Het is dit Woord dat Noah ^(as) in de reddingsark nam en zijn geliefde zoon aan de woeste golven overliet...

Het is dit Woord dat Lut ^(as) redde en stenen uit de hemel liet regenen op het hoofd van zijn vrouw...

Het is dit Woord dat Ibrahim ^(as) de moed gaf om tegen zijn vader en zijn volk te zeggen: “... Jullie en jullie voorouders verkeren in duidelijke dwaling.”¹

Het is dit Woord dat de Israëlieten bevrijdde van de Taghut van hun tijd en hen veertig jaar door de woestijn liet dwalen...

---

1. zie. 21/Al-Anbiyaa, 54

Het is dit Woord dat de reden was voor alle aristocraten om hun profeten te vervolgen....

Het is dit Woord dat ervoor zorgde dat de Boodschapper van Allah ^(saw), hoewel hij de meest betrouwbare van zijn tijd was, werd bestempeld als ‘dichter, leugenaar, gek, waarzegger, tovenaar’...

Het is dit Woord dat de Boodschapper van Allah ^(saw), toen hij nog een gewone koopman was, deed zeggen: ‘Ik ben gezonden met het zwaard totdat alleen Allah, die geen deelgenoten heeft, wordt aanbeden...’²

Het is dit Woord dat de slaaf Bilal ^(ra) deed spreken tegen Umayyah, de heer van Mekka...

↓
10 ↑ En het is dit Woord dat de Arabieren, die in gescheidenheid en zwakte leefden, met eenheid en eer op het toneel van de geschiedenis bracht...

Stel je een Woord voor waarvoor mensen en djinn zijn geschapen.

Stel je een Woord voor waarbij Allah ^(swt) honderdduizenden profeten ^(as) heeft aangewezen om het te verkondigen, te laten verkondigen, te leven en te laten leven.

Stel je een Woord voor waarvoor de Boeken zijn geopenbaard.

Stel je een Woord voor waarvoor vaderlanden zijn verlaten, vrienden vijanden zijn geworden en zwaarden uit hun scheden zijn getrokken.

Dat Woord is “Lailahailallah”.

Ons doel is dit Woord samen te begrijpen, uit te leggen en er samen naar te leven.

Ongetwijfeld is het begrijpen en beleven van dit Woord en het uitnodigen van mensen daartoe de grootste en meest eervolle dienst.

Dit is de zaak van de Boodschappers. Wie die deze weg volgt, is de opvolger van de Boodschappers en een dappere soldaat van de zaak van Tawhied.

We kunnen Allah ^(swt) niet genoeg prijzen. Want de roep om Tawhied verspreidt zich snel met Zijn hulp en gunst. Tawhied predikers ervaren een nieuwe opstanding met Zijn genade en gunst.

Terwijl de Tawagheet zoveel moeite doet om shirk, bid'ah en polytheïsme te verspreiden, kunnen zij niet voorkomen dat mensen zich wenden naar Tawhied.

De mensheid, die in slaap is gesust en bezig wordt gehouden met waan, leugens en valsheid, ontwaakt met de absolute, directe en ware bewijzen van Tawhied. De virtuele en valse muren die tussen Tawhied en de Fitrah, zijn opgetrokken worden één voor één afgebroken met de duidelijke bewijzen van Tawhied zoals de zon. Alle lof komt Allah toe.

De reden voor het schrijven van deze verhandeling is om deze goede ontwikkeling te prijzen en gehoor te geven aan de oproep van onze broeders en zusters.

Enkele van mijn broeders klaagden over het ontbreken van een werk dat “Lailahaillallah” uitlegt op een manier die onderwezen kan worden. Daarom besloten we dit werk te schrijven door hulp te vragen aan Allah Almachtig, zodat we kunnen bijdragen aan de oproep tot Tawhied en deze broeders en zusters kunnen helpen op de weg van de uitnodiging. We hebben geprobeerd om het Arabisch van sommige verzen en ahadieth die gerelateerd zijn aan het onderwerp onder de kopjes van het onderwerp te geven, zodat het gemakkelijk is voor degenen die ze willen onthouden.

“... Ik wil jullie niet tegenwerken in wat ik jullie heb verboden (door het zelf niet te gehoorzamen). Mijn enige doel is om te verbeteren naar mijn vermogen. Mijn succes is alleen door de toestemming van Allah. Ik stel mijn vertrouwen in Hem en wend me tot Hem alleen.”³

WAAROM HET WOORD TAWHIED?

Een vraag als deze kan opkomen bij degenen die ons boek lezen:

Waarom “Lailahaillallah”?

“We kunnen de redenen voor het beschouwen en analyseren van het woord “Lailahaillallah” als volgt opnoemen:”

I. Dit Woord Is De Gemeenschappelijke Oproep Van Alle Profeten

Allah (swt) zegt:

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنَا فَاعْبُدُونِ

“Aan elke boodschapper die Wij vóór jou hebben gezonden (openbaarden Wij): ‘Voorwaar, er is geen god dan Ik. Dus aanbid alleen Mij’ ”¹

1. 21/Al-Anbiyaa, 25

In een ander vers zegt Hij:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
 الطَّاغُوتَ

“En voorzeker, Wij hebben onder elk volk een boodschapper gezonden (verkondigend): ‘Aanbid Allah en vermijd de Taghut.’”^{2 3}

In Soera Al-A’raaf, waarin de geschiedenis van de Profeten wordt verteld, nodigen alle Profeten hun volk aan het begin uit tot dit woord:

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ
 إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

↓
 14
 ↑

“En zeker zonden Wij Noah naar zijn volk (als Profeet). Hij zei: ‘O, Mijn volk! Aanbid Allah. Jullie hebben geen god naast Hem (die het verdient om aanbeden te worden). Voorwaar, ik vrees voor jullie de bestraffing van die grote dag.’”⁴

وَالِىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُوْدًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
 غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ

“En tot het volk van ‘Ad zonden Wij hun broeder Hoed als Profeet. Hij zei: ‘O mijn volk! Aanbid Allah. Jullie hebben geen god naast Hem. Zullen jullie niet vrezen?’”⁵

2. zie. 16/Nahl, 36

3. De betekenis van “Lailahailallah” is het dienen van Allah en het vermijden van Taghut, zoals later zal worden uitgelegd.

4. 7/Al-A’raaf, 59

5. 7/Al-A’raaf, 65

وَالِي تَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ
إِلَهٍ غَيْرُهُ

“En tot het volk van Thamoed zonden Wij hun broeder Salih als Profeet. Hij zei: ‘O mijn volk! Aanbid Allah. Jullie hebben geen god naast Hem ...’”⁶

وَالِي مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ
إِلَهٍ غَيْرُهُ

“En Wij zonden naar Median (hun broeder) Shu’ayb. Hij zei: ‘O mijn volk! Aanbid Allah. Jullie hebben geen god naast Hem ...’”⁷

Volgens wat wij uit de Koranverzen hebben geleerd, begonnen de Profeten hun uitnodigingen met dit woord, ook al waren er slechte daden in hun stammen aanwezig, zoals het drinken van alcohol, ontucht, overspel en bedrog bij het wegen, die Allah (swt) had verboden. Zij zetten geen enkele kwestie op hun agenda zonder uit te nodigen tot Tawhied en zij stelden geen enkele kwestie vóór Tawhied.

Allah (swt) gebiedt onze Profeet (saw) als volgt:

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدْيِهِمُ اقْتَدِهْ

“Dit zijn degenen die Allah heeft geleid. Volg hun pad ...”⁸

6. zie. 7/Al-A’raaf, 73

7. zie. 7/Al-A’raaf, 85

8. zie. 6/an-An’aam, 90

De Boodschapper van Allah (saw) volgde het pad van deze Profeten en nodigde zijn volk eerst uit tot het woord “Lailahaillallah”.

Toen de Boodschapper van Allaah (saw) zijn oproep begon, leefde de Mekkaanse samenleving in de donkerste periode van onwetendheid. Bijna alles wat in de Islamitische Sharia als immoreel werd beschouwd, was voor hen een bron van trots.

Bijvoorbeeld, in de Arabische Jahiliyyah vonden de mensen het een eer om te drinken en te gokken. Want als ze dronken, werden ze moediger en konden ze hun rijkdom gemakkelijk onder de mensen verdelen. Het doel van gokken was om de winsten te verdelen onder de armen, dus veroordeelden zij de rijke mensen die niet deelnamen aan het gokken.

Bijna alles wat nu en in het verleden “prostitutie” wordt genoemd, werd beschouwd als een vorm van huwelijk en als normaal in de Arabische Jahiliyyah. ‘A’isha (r.anha) noemt deze soorten huwelijken als volgt:

“Er waren vier soorten huwelijken in het tijdperk van Jahiliyyah:

Één daarvan is het huwelijk dat tegenwoordig door iedereen wordt uitgeoefend. Een persoon vraagt iemand om zijn dochter of een dochter voor wie hij de voogd is, geeft de bruidsschat en trouwt dan met haar.

Het andere type huwelijk was als volgt: Als de menstruatieperiode van een vrouw voorbij was, zei

haar man: “Ga naar die en die en heb gemeenschap met hem,” en stuurde haar naar hem toe. Haar man zou bij haar wegblijven en geen contact met haar hebben totdat duidelijk werd dat zij zwanger was van die onbekende man. Toen duidelijk werd dat ze zwanger van hem was, kon ze desgewenst gemeenschap met hem hebben. Dit type huwelijk werd gebruikt om een zoon van adel voort te brengen. Dit type huwelijk werd *istibdâ'* huwelijk genoemd.

Een ander type huwelijk was als volgt: Een groep van minder dan tien mensen zou samenkomen, naar een vrouw gaan en allemaal gemeenschap met haar hebben. Als ze zwanger werd en beviel, zou zij een paar dagen na de geboorte een bericht naar hen sturen en ze allemaal oproepen. Geen van hen kon deze uitnodiging weigeren en zij kwamen naar haar toe. Zij zou tegen hen zeggen: “Ik ben nu bevallen, o zo en zo! Het kind is van jou.” Ze zou het kind aan één van hen toeschrijven. De man had geen recht om hiertegen bezwaar te maken.

Het vierde type huwelijk was als volgt: Een groot aantal mensen zou zich verzamelen en een vrouw bezoeken. De vrouw kon hen niet weigeren. Deze vrouwen waren prostituees. Ze hingen vlaggen boven hun deuren als teken. Als een van deze vrouwen zwanger werd en ging bevallen, verzamelden de mannen zich om haar heen en werden er deskundigen uitgenodigd, die *kaifs* werden genoemd.

Als de *kaifs* konden vertellen van wie het kind was,

zouden ze het kind aan hem toeschrijven. Het kind zou aan hem worden toegeschreven en zijn kind worden genoemd. Niemand kon het ontkennen.

Toen Mohammed (saw) met de waarheid werd gezonden, vernietigde hij alle huwelijken van het tijdperk Jahiliyyah, behalve de vorm van het huwelijk die de mensen vandaag de dag uitoefenen.”⁹

Het belangrijkste aspect waaruit bleek in welk moeras de Arabische onwetendheid zich bevond, was hun omgang met vrouwen. Wanneer zij werden aangekondigd met het goede nieuws van een dochter, zoals het vers uitdrukt, werden hun gezichten zwart van woede. Ze moedigden elkaar aan om zich van hun dochters te ontdoen en begroeven ze levend. Allah (swt) beschrijft hun gedrag als volgt:

“Wanneer één van hen het goede nieuws van een dochter krijgt (die hij niet aarzelt aan Allah toe te schrijven), wordt zijn gezicht donker en gevuld met woede. Hij verbergt zich voor het volk vanwege het slechte nieuws dat hij heeft ontvangen. Zal hij haar in leven houden (en de vernedering accepteren) of zal hij haar in de grond begraven? Let op! Hoe slecht zijn hun oordelen.”¹⁰

Bovendien verrichtten de Arabieren de tawaaf om de Ka’bah naakt en beschouwden dat als een deugd. Een jaar voor de Afscheid Hadj verbood de Boodschapper van Allah (saw) deze ommegang.

9. Bukhari, 5127

10. 16/Nahl, 58-59

Overgeleverd van Abu Hurayrah (ra) is dat:

“De Boodschapper van Allah (saw) beval Abu Bakr (ra) om de leider van de Hadj te zijn in de Hadj vóór de Afscheid Hadj en om een aankondiging te doen op de eerste dag van Eid al-Adha in een groep, zeggende: “Let op! Na dit jaar zullende polytheïsten niet in staat zijn om Hadj te verrichten en de tawaaf zal niet naakt verricht worden.”¹¹

In de Mekkaanse samenleving was er geen bescherming voor het bezit en de eer van mensen. Vooral degenen die uit vreemde stammen kwamen of wier stam niet sterk was, konden gemakkelijk worden vervolgd, en men kon zich opscheppen over hun wreedheid en onzedelijkheid. In feite werd om dit te voorkomen de gemeenschap van “Hilfu’l Fudul” gevormd, waaraan de Boodschapper van Allah (saw) deelnam:

“Een Jemenitische koopman uit de stam van Has’am kwam met zijn dochter naar Mekka voor de bedevaart. Toen Nubayh ibn Hajjaj, een van de machtige mensen van de stad, zijn dochter met geweld meenam, ging de koopman naar Hilfu’l Fudul. De leden van de Hilf bestormden onmiddellijk het huis van Nubayh en namen het meisje mee en droegen haar over aan haar vader.”¹²

Ondanks dit heeft de Profeet (saw) de mensen niet in de eerste plaats uitgenodigd tot goede zeden, maar tot

11. Bukhari, 1622

12. Al-Bidāya wa’n Nihāya, 3/458

het Woord van Tawhied. Als de huidige uitnodigers de Soennah van de Boodschapper van Allah en de uitnodiging van alle Boodschappers willen volgen, moeten zij hun uitnodiging beginnen waar zij begonnen zijn.

Natuurlijk is de grootste misleiding van de duivel: “Deze samenleving is moslim, zij hoeft het Woord van Tawhied niet verteld te worden. Deze maatschappij heeft moraal en zuivering nodig...” en soortgelijke uitspraken zijn ver van de waarheid. Mensen met deze mentaliteit begrijpen niet of doen alsof ze niet begrijpen wat shirk is... Immers is Tawhied het tegenovergestelde van shirk. Als er op een plaats shirk is, moet er daar een oproep tot Tawhied zijn. Als een samenleving deelgenoten met Allah (swt) associeert, is het enige principe waartoe zij uitgenodigd moeten worden “Lailahailallah”.

Als we de samenleving waartoe de Boodschapper van Allah (saw) werd gezonden, vergelijken met de samenleving waarin wij leven, dan zijn een paar voorbeelden voldoende om de overeenkomsten tussen beide samenlevingen aan het licht te brengen:

In de samenleving waarheen de Boodschapper van Allah werd gezonden, plachten de mensen hulp te vragen aan de standbeelden van degenen die zij als rechtschapen beschouwden. In onze samenleving daarentegen vragen mensen om hulp bij de graven en heiligdommen van degenen die geacht worden

rechtvaardig te zijn. Zorgt het feit dat de afgod van de vroegere generaties lang was en de moderne afgod breed is, ervoor dat deze daad geen shirk meer is?

In de samenleving waarnaar de Boodschapper van Allah ^(saw) werd gezonden, gaven de mensen de bevoegdheid om wetten te maken aan Dar al-Nadwa, een wetgevende organisatie. De maatschappij waarin we nu leven geeft deze autoriteit aan het parlement. Ik vraag me af of het feit dat het ene een geïmproviseerd gebouw is en het andere een modern gebouw, het geen shirk maakt om de autoriteit om wetten te maken aan iemand anders dan Allah ^(swt) te geven?

In die samenleving dachten de mensen dat de waarzeggers en tovenaars het ongeziene kenden en liepen naar hen toe als ze zich zorgen maakten over de toekomst. Tegenwoordig voorzien paragnosten, onbekende djinns en horoscooppagina's van kranten in deze behoefte. Als wat zij deden shirk was, wat doen de mensen van vandaag dan?

In die tijd werden oorlogen gevoerd om stammen en rassen; mensen maakten vrienden en vijanden om bloedbanden, vlag en vaderland. Zeg me omwille van Allah, wat is er vandaag veranderd? Strijden niet miljoenen mensen voor ijdele en bijgelovige doelen? Vermoorden de samenlevingen die geen vinger uitsteken naar de godsdienst van Allah elkaar niet voor een handvol grond en een meter stof?

Op de volgende pagina's van dit boek zullen we veel voorbeelden zien. Op basis van deze voorbeelden kunnen we het volgende zeggen: ook al veranderen namen, regio's, vormen..., samenlevingen veranderen niet in termen van shirk.

Aangezien dit het geval is, waarom zouden we dan niet beginnen met de uitnodiging van Tawhied?

Of denken we dat we het beter weten dan de Boodschappers, of is de last van deze oproep te zwaar?

Ongeacht de reden waarom de dawah niet met Tawhied wordt begonnen. Als onze oproepers, zelfs wanneer er geen verschil is tussen de twee samenlevingen, afkeren van de methode van de Boodschappers en hun eigen methode van dawah toepassen, is dit een duidelijke oppositie tegen de Profeten en een verspilling van daden:

فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ
 يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“... laat degenen die Zijn gebod niet opvolgen, oppassen dat hen geen onheil overkomt of een pijnlijke bestraffing.”¹³

“Zich verzetten tegen het bevel van de Profeet (saw) betekent zich verzetten tegen zijn weg, zijn methode, zijn Soennah en zijn Shari’ah. Alle woorden en daden zijn onderworpen aan zijn woorden en daden. Wie

13. zie 24/an-Nür, 63

hem volgt, zal worden aanvaard en wie hem niet volgt, zal worden verworpen.”¹⁴

Zoals we kunnen zien, wie de Boodschapper (saw) tegenwerkt, staat voor een groot gevaar en bedreiging. Iedereen wiens dawah niet lijkt op zijn dawah, wiens prioriteiten anders zijn dan zijn prioriteiten, wiens agenda niet Tawhied is als de zijne, heeft hem tegengewerkt.

De tegenhanger voor dit verzet is fitnahh en een pijnlijke bestraffing. Wij begrijpen dat de bestraffing een straf is in het hiernamaals. Fitnah is een wereldse straf. Dat wil zeggen, degene wiens oproep niet overeenkomt met de oproep van de Boodschapper van Allah (saw) zal fitnah ondervinden in deze wereld. Maar wat is deze fitnah? Onze Salaf gaf drie betekenissen aan deze fitnah: dwaling, ongeloof en een ramp in deze wereld.¹⁵

↓
23
↑

Welzeker, degenen wier roeping niet gelijk is aan de roeping van onze Profeet (saw) kunnen afdwalen, in ongeloof vervallen, of een wereldse ramp ondergaan.

In feite is het verlaten van de methode van de Boodschappers en het ontwikkelen van een individuele methode van dawah de grootste ramp en de gevaarlijkste dwaling die Allah (swt) aan een dienaar heeft gegeven.

Waarom zouden de predikers het bevel van de Boodschapper van Allah (saw) niet gehoorzamen? Als zij Allah (swt) maar vreesden en wisten dat hun dawah

14. Tafsir al-Qur'an al-'Azim, 6/82, Surat an-Nur, commentaar op het 63e vers.

15. zie Zadu al-Masir, 3/360, commentaar op Surat an-Nur, vers 63.

vruchteloos zal zijn op de Dag des Oordeels. Vandaag de dag denken mensen die betrokken zijn bij alle vormen van shirk, dat zij moslims zijn. En zij blijven in hun shirk leven vanwege deze valse predikers.

Deze samenleving, die alleen wordt verteld over aanbiddingen zoals wassing, gebed en vasten of harams, zoals het drinken van alcohol, gokken en overspel, denkt dat hun religieuze problemen alleen hieruit bestaan. Met het idee “immers, Allah vergeeft de gelovigen toch,” spannen ze zichzelf niet eens in om de waarheid te onderzoeken. Wij willen het volgende vers in herinnering brengen aan degenen die de mensen vandaag de dag niet over Tawhied vertellen en hen bezighouden met bijzaken:

“Opdat zij op de Dag der Opstanding hun eigen zonden volledig zullen dragen en opdat zij een deel der zonden zullen dragen van hen, die zij zonder kennis hebben misleid. Zie, hoe slecht is wat zij dragen!”¹⁶

We willen u er nogmaals aan herinneren: zelfs de Boodschappers hebben niet het recht van keuze bij het verspreiden van de godsdienst. De oproep tot het monotheïsme werd aan hen geopenbaard en hun werd gevraagd het aan de mensen over te brengen zoals het is:

“O Boodschapper! Verkondig wat aan jou is geopenbaard van jouw Heer. Als jij dat niet doet, dan heb jij de Boodschap

(van Allah) niet overgebracht. Allah zal jou tegen de mensen beschermen. Voorwaar, Allah leidt het ongelovige volk niet.”¹⁷

Tot slot, wil een daad in de ogen van Allah (swt) als geldig worden geaccepteerd, dan moet deze met oprechtheid worden verricht en in overeenstemming zijn met de Soennah. Anders heeft deze daad geen waarde in de ogen van Allah (swt). Dawah is ook een daad, opdat deze daad wordt aanvaard en beloond moet de oproeper oprecht zijn en moet de wijze van dawah in overeenstemming zijn met de Soennah.

Het is overgeleverd van ‘A’isha (r.anha) dat de Boodschapper van Allah (saw) zei:

“Wie iets toevoegt aan onze zaak (religie) wat daar niet toe behoort, het zal verworpen worden.”¹⁸

Toen hij (saw) Mu’az (ra) als uitnodiger naar Jemen stuurde beval hij om mensen uit te nodigen tot monotheïsme.

Het is overgeleverd van Ibn ‘Abbas (ra) dat:

“Toen de Boodschapper van Allah (saw) Mu’az naar Jemen stuurde (als gouverneur), zei hij tegen hem: ‘Je gaat naar een plaats waarvan de mensen Ahl al-Kitaab zijn.’ Nodighen uit om eerst Allah te aanbidden. Wanneer zij Allah erkennen (en aanvaarden om Hem alleen te aanbidden), zeg hun dan dat Allah hen vijf dagelijkse gebeden verplicht heeft gesteld. En wanneer zij beginnen te bidden, zeg hun dan dat Allah hen verplicht heeft van hun bezittingen de zakaat te

17. 5/al-Ma’idah, 67

18. Bukhari, 2697; Müslim, 1718

betalen, om aan de armen te geven. Als zij gehoorzamen, neem het van hen, maar neem niet het beste van de rijkdom van de mensen.’”¹⁹

Mu’adh ^(ra) ging naar de Joden als een uitnodiger. De Joden geloven in Allah ^(swt), aanvaarden het principe om Hem alleen te aanbidden en achten zichzelf superieur aan de polytheïsten. Maar in hun praktische leven associëren zij deelgenoten met Allah ^(swt). Hoe dan? De geestelijken maken Allah’s wettige dingen onwettig en onwettige dingen wettig en zij gehoorzamen hen. Allah’s Boodschapper ^(saw) beveelt dat zij tot de Tawhied moeten worden uitgenodigd vóór iets anders.

↓
26
↑

Dat wil zeggen, als een samenleving Tawhied als uitspraak aanvaardt, “Lailahaillallah” zegt en bij een profeet en een boek hoort, maar in de praktijk deelgenoten met Allah ^(swt) associeert, is hun “Lailahaillallah” niet geldig en wordt die samenleving uitgenodigd tot Tawhied. “Lailahaillallah” zeggen terwijl je shirk pleegt, betekent niets anders dan dat de daad het woord nietig maakt.

Op basis van deze bewijzen zeggen wij: De predikers die in onze tijd de last van dawah dragen, moeten de methode van dawah van de Boodschapper van Allah ^(saw) onderzoeken, opdat hun daden niet tevergeefs zullen zijn. Zij die het onderzoeken zullen heel duidelijk zien dat de basis, het begin en het einde van zijn uitnodiging nooit ver van Tawhied was. Hij begon de uitnodiging

19. Bukhari, 1458; Müslim, 19

met het Woord van Tawhied vanaf het allereerste moment van zijn aankomst en zelfs op het moment van zijn dood verboodt hij zijn ummah om van hun graven een gebedsplaats te maken.²⁰ Zelfs op zijn sterfbed hield hij niet op zijn gemeenschap te vermanen met Tawhied en de basisprincipes ervan.

II. De Betekenis Van Dit Woord En Ons Reden Van Bestaan Zijn Hetzelfde

Een andere reden om dit woord prioriteit te geven is omdat het de reden van ons bestaan beschrijft en ons uitnodigt tot Tawhied, wat het reden van ons bestaan is. Wat is het doel van onze schepping? Allah (swt) verenigen in aanbedding, dat is Tawhied.

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

“Ik heb de djinn en de mens geschapen opdat zij Mij alleen zullen aanbidden.”²¹

Dus, wat is de betekenis van het Woord van Tawhied? Allah te verenigen als enige God, oftewel als de enige autoriteit die aanbeden wordt.

Om de relevantie van het Woord van Tawhied voor aanbedding te begrijpen, moeten we het begrip “god” begrijpen.

20. 51/adh-Dhaariyat, 56

21. 51/adh-Dhaariyat, 56

Allah (swt) heeft gezegd:

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنَا فَاعْبُدُونِ

“Aan iedere boodschapper die Wij vóór u zonden: Voorwaar, er is geen god dan Ik. Dus aanbid alleen Mij.”²²

Onmiddellijk na de verklaring dat er geen andere god is dan Hij, zei onze Heer: “Aanbid dan alleen Mij.”

Hieruit blijkt dat het begrip godheid ‘degene die aanbeden wordt’ betekent.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا كَلَّا سَيَكْفُرُونَ
 بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا

“Zij hebben goden naast Allah als bron van eer/ verbetering/ macht voor zichzelf genomen! Zij zullen hun aanbeding loochenen (op de Dag der Opstanding) en zich tegen hen verzetten (als vijanden).”²³

Opgemerkt dient te worden dat het vers eerst stelt dat zij andere goden dan Allah (swt) hebben genomen en vervolgens uitlegt dat deze valse goden hun aanbeding zullen ontkennen. Hieruit blijkt dat godheid betekent: ‘iemand die aanbeden wordt’.

Dus het doel van onze schepping, namelijk het aanbidden van Allah, is gelijk aan de betekenis van de

22. 21/al-Anbiyaa, 25

23. 19/Maryam, 81-82

Kalima-i Tawhied. Beiden draaien om aanbidding als hun essentie

“Lailahaillallah”, d.w.z. de eenheid van Allah (swt) in aanbidding, is het recht van Allah (swt) over ons, Zijn dienaren.

Het is overgeleverd van Mu’adh ibn Jabal (ra) dat:

“Ik reed eens in het zadel van de Profeet (saw) en er was niets tussen mij en hem behalve de boom achter het zadel.

De Boodschapper van Allah (saw) riep: “O Mu’adh!”
Ik zei: “Ik ben klaar voor uw bevel, O Boodschapper van Allah.”

Daarna vervolgde hij zijn weg een tijdje. Hij riep van achter hem: “O Mu’adh!”

Ik zei: “O Boodschapper van Allah, ik wacht op uw bevel.”

Daarna reisde hij weer een tijdje. Hij riep van achter hem: “O Mu’adh!”

Ik zei: “O Boodschapper van Allah, ik wacht op uw bevel.”

Hij (saw) zei: “Weet jij wat het recht van Allah is over Zijn dienaren?”

Ik zei: “Allah en Zijn Boodschapper weten het beter.”

Hij (saw) zei: “Het recht van Allah over Zijn dienaren is dat zij Hem aanbidden zonder iets met Hem te associëren.”

Daarna reisde hij nog een tijdje door. Toen riep hij: “O Mu’adh ibn Jabal!”

Ik zei: “O Boodschapper van Allah, ik wacht op uw bevel.”

De Boodschapper van Allah (saw) zei: “Weet je wat het recht van de dienaren van Allah is als zij dit doen?”

Ik zei: “Allah en Zijn Boodschapper weten het het beste.”

Hij (saw) zei: “Het recht van de dienaren over Allah is dat Hij hen niet straft.”²⁴

Het uitspreken van “Lailahaillallah” is het uitspreken van de Tawhied, wat het recht van Allah (swt) over ons is. Dat wil zeggen, alleen Hem aanbidden en geen deelgenoten aan Hem toekennen. Hopelijk zal het naleven van het recht van Allah ons redden van Zijn bestraffing.

III. Het Verschil Tussen Ons En Degenen Die Dit Woord Voor Het Eerst Zeiden

De mensen die dit woord voor het eerst uitspraken waren volledig veranderd en gaven zich over aan Allah (swt) vrij van alle vervuiling van onwetendheid.

De mensen die dit woord als eersten uitspraken kwamen in opstand tegen de tawagheet van die tijd en voelden een onblusbaar enthousiasme in hun hart.

24. Bukhari, 5967; Muslim, 30

Dit woord veranderde hun kijk op het leven en gaf hun een nieuwe denkwijze.

Mensen die leefden en stierven voor eenvoudige stambelangen leefden en stierven na het uitspreken van dit woord voor Allah (swt). Zij stelden de broederschap binnen het geloof boven alle banden en zuiverden zich van alle vormen vervuiling van partijdigheid. Mensen die meededen aan immoraliteit werden na het uitspreken van dit woord veranderd in voorbeelden van moraal en deugd.

Deze mensen, wier levensonderhoud bestond uit het onderdrukken van de samenleving, het plunderen en uitbuiten met rente, besteedden na dit woord alles wat zij hadden op de weg van Allah (swt).

De tovenaars van Farao waren voorheen de officiële ambtenaren van die tijd, die alleen achter wereldse belangen aanrenden en leefden voor het karige loon dat ze van de Taghut ontvingen. Maar nadat ze deze woorden hadden uitgesproken, trotseerden ze Farao.

Hun toestand voordat zij geloofden wordt in de Koran als volgt beschreven:

“De tovenaars kwamen naar de Farao: ‘Als wij (over Mozes) zegevieren, zult u ons zeker een goede beloning geven, nietwaar?’ Hij zei: ‘Ja, zeker (als jullie zegevieren) dan zullen jullie dicht bij mij gesteld worden (tot mijn favorieten)!’ ”²⁵

25. 7/al-A'raaf, 113-114

En ze geloven ...

“De tovenaars bogen zich neer (bij wat zij zagen). Zij zeiden: “Wij geloven in Allah, de Heer der Werelden, de Heer van Mozes en Harun.’”²⁶

De farao dreigt ...

“Farao zei: ‘Geloven jullie in hem voordat ik jullie daartoe toestemming geef? Waarlijk, dit is een samenzwering die jullie beraamd hebben in de stad om de inwoners ervan te verdrijven, maar jullie zullen het te weten komen. Ik zal jullie handen en voeten kruiselings afhakken en vervolgens zal ik jullie allen kruisigen.’”²⁷

Nadat ze geloofden ...

“Zij zeiden: ‘Wij zullen zeker tot onze Heer terugkeren. En jij neemt slechts wraak op ons, omdat wij geloofden in de tekenen van onze Heer toen die tot ons kwamen. Onze Heer! Schenk ons geduld en neem ons leven als moslims, de dienaren die shirk hebben verlaten en zich tot Allah hebben gewend in Tawhied..’”²⁸

“Zij zeiden: ‘Wij zullen jou niet verkiezen boven de duidelijke tekenen die zijn gekomen tot ons en tot Degene (Allah) die ons geschapen heeft. Besluit dus wat je wenst te besluiten want je kunt slechts over dit wereldse leven besluiten’”²⁹

26. 7/al-A'raaf, 120-122

27. 7/al-A'raaf, 123-124

28. 7/al-A'raaf, 125-126

29. 20/Tahaa, 72

Allahu Akbar! Laten we eens nadenken over deze zinnen die veranderen na slechts te zeggen “Wij geloven”!

Wat is er veranderd aan deze mensen die hun religie kunnen verkopen voor inkomen en een officiële positie? Natuurlijk “Lailahaillallah”! De angst die de Farao jarenlang in hun harten had gestopt, werd vernietigd toen dit Woord hun harten raakte. Vernedering werd vervangen door eer; slavernij werd vervangen door meesterschap; angst werd vervangen door moed.

Hoe zit het met het lijden van de Metgezellen na het uitspreken van dit Woord? Musab, Khabbab ibn Aratt, Bilal, Ammar en zijn familie (r.anhum) ... En het feit dat deze mensen, die tot voor kort slaven waren, opkwamen tegen de tawagheet van die tijd nadat ze dit Woord leerden kennen ...

Wat heeft hen zo veranderd? Wat is er gebeurd met deze mensen, die bereid waren om slaaf te zijn voor droog brood, die niet de moed hadden om hun meesters in het gezicht te kijken en dat zij hun meesters en hun goden verachtten en hen uitnodigden tot de islam en het monotheïsme? Omdat ze de ware meester herkenden, de ware eigenaar van de macht, de ware god. Toen zij Hem (swt) verheerlijkten en eerden, zagen zij het ware gezicht van de valse en neppe verheerlijkten.

Vandaag de dag spreken we niet alleen deze woorden uit, maar maken we er ook een gewoonte van om ze constant te herhalen. Maar er is niets veranderd in ons

leven. Er is geen spoor van het enthousiasme en de trouwe opwinding van de voorgangers. Onze nekken rotten van het buigen en leven in vernedering, laat staan dat we het opnemen tegen de tawagheet. Niet alleen negeren we de mogelijkheid van een nieuw leven, orde en denkwijze, maar we klampen ons steeds meer vast aan de banden van onwetendheid. Onze eer en beschaving worden steeds goedkoper onder de voeten van de vijanden van de Islam, terwijl waardigheid en beschaving terzijde worden geschoven.³⁰

Wat is de reden voor dit duidelijke verschil tussen ons en de eerste generatie die dit woord uitsprak?

We kunnen het als volgt uitleggen:

↓
34
↑
Zij begrepen dit woord goed en zeiden “Lailahaillallah”, wetende wat zij aanvaardden.

Tegenwoordig zeggen de meeste mensen “Lailahaillallah” zonder dit woord te begrijpen, zonder te weten wat zij aanvaardden of verwerpen.

Om het te begrijpen zoals de eerste generatie het begreep, moet dit woord daarom opnieuw worden onderzocht en moeten de betekenissen en voorwaarden die in de loop der tijd zijn vergeten weer op de agenda worden gezet. Tot het verschil is overbrugd, laten we dit woord begrijpen en leven zoals deze woorden begrepen

---

30. Natuurlijk, hier moeten we vermelden dat er enkele uitzonderingen zijn. Degenen die geloven in de Eenheid van Allah, die het oprecht beleven, die anderen hiertoe uitnodigen en die met hun leven, bezittingen en woorden strijden op het pad van Allah, zijn de trotse leiders van de gemeenschap en de dappere strijders voor de zaak van de Islam.

en geleefd werden door de mensen aan wie we zijn geboden te gehoorzamen.

IV. Omwille Van Het Belang Van Dit Woord

• Het is dit Woord dat Allah (swt) aan Zijn voorname dienaren heeft geopenbaard via de engelen:

“En Hij zendt engelen met openbaring neer naar wie van Zijn dienaren Hij wil en (Hij beveelt hen de ongelovigen) te waarschuwen: ‘Er is geen god (die het recht heeft om aanbeden te worden) behalve Ik, vrees Mij dus.’”³¹

“Aan elke boodschapper die Wij vóór u zonden (hebben Wij geopenbaard): “Voorwaar, er is geen god (die het recht heeft om aanbeden te worden) behalve Ik, dus aanbid alleen Mij.”³²

• Dit woord is een stevig handvat dat niet gebroken kan worden:

“... Wie ongelovig is in de Taghut (door verwerping, takfier, afstand te nemen) en gelooft in Allah, die heeft het stevige en onbreekbare handvat (het Woord van Tawhied) vastgegrepen (en is de Islam binnengegaan).”³³

Said ibn Jubayr en Dehhak (rh) zeiden:

“Het stevige handvat is Lailahaillallah.”³⁴

• Het is dit Woord dat de gelovigen in deze wereld en in het Hiernamaals standvastig zal houden

“Allah versterkt degenen die geloven met de standvastige uitspraak (Lailahaillallah) tijdens het wereldse leven en in

31. 16/Nahl, 2

32. 21/al-Anbiyaa, 25

33. 2/Baqara, 256

34. zie Tafsir al-Qur’ân al-‘Azîm, 1/523, Surat al-Baqarah, commentaar op vers 256.

het Hiernamaals. Allah laat de onrechtvaardigen dwalen en Allah doet wat Hij wil.”³⁵

Het is overgeleverd van Bera ibn Azib (ra) dat de Boodschapper van Allah (saw) zei:

“Wanneer de moslim in het graf ondervraagd zal worden, zal hij getuigen dat er geen god is dan Allah en dat Mohammed Zijn Boodschapper is. Dit is de betekenis van het volgende vers:

‘Allah versterkt degenen die geloven met de standvastige uitspraak (Lailahailallah) tijdens het wereldse leven en in het Hiernamaals. Allah laat de onrechtvaardigen dwalen en Allah doet wat Hij wil.’³⁶”³⁷

• **Het is dit Woord dat Allah (swt) vergelijkt met een prachtige boom waarvan de wortels stevig zijn verankerd in de grond en de takken zich uitstrekken tot in de hemel:**

“Hebben jullie niet gezien hoe Allah een voorbeeld heeft gesteld? Het goede woord (Lailahailallah) is als een mooie boom waarvan de wortel stevig in de grond staan en de takken naar de hemel reiken”³⁸

Ibn Abbas (ra) zei:

“Het mooie woord is ‘Lailahailallah’”³⁹

35. 14/lbrâhim, 27

36. 14/lbrâhim, 27

37. Bukhari, 4699; Muslim, 2871.

38. 14/lbrâhim, 24

39. Tafsir al-Qur’ân al-‘Azîm, 4/422, Soera Ibrahim, uitleg van het 24e vers.

- Dit woord is het woord van redding uit het vuur:

Het is overgeleverd van Anas ibn Malik (ra):

“De Boodschapper van Allaah (saw) placht in te vallen als de dageraad aanbrak. Als hij de oproep tot het gebed hoorde, zou hij niet aanvallen, maar als hij die niet hoorde, zou hij wel aanvallen.

Eens hoorde hij de stem van een persoon die zei: “Allahu Akbar! Allahu Akbar!” en hij zei: “Hij bevindt zich op de Fitrah (Islam).”

Toen zei die persoon: ‘Ashahedu an Lailahailallah.

De Boodschapper van Allah (saw) zei: “Je bent uit de hel gekomen.”

Ze keken om te zien wie hij was. Hij was een geitenherder.”⁴⁰

Het is overgeleverd van Ubade ibn Samit (ra) dat de Boodschapper van Allah (saw) zei:

“Wie getuigt dat er geen god is dan Allah en dat Mohammed de Boodschapper van Allah is, voor hem is de hel verboden.”⁴¹

- Dit is het woord dat zwaarder dan alles zal wegen:

Het is overgeleverd van ‘Abdullah ibn ‘Amr (ra) dat de Boodschapper van Allah (saw) zei:

“Toen Noah (as) op sterven lag, zei hij tegen zijn zoon: ‘Ik beveel je Lailaheilallah, als dit woord aan de ene kant van de

40. Muslim, 382

41. Muslim, 29

weegschaal zou worden gelegd en de zeven hemelen en de aarde aan de andere kant, dan zou dit woord zwaarder wegen.”⁴²

Het is overgeleverd van ‘Abdullah ibn ‘Amr ibn As (ra) dat de Boodschapper van Allah (saw) zei:

“Op de Dag der Opstanding zal Allah één persoon uit mijn Ummah voor iedereen afscheiden en negenennegentig registers tegen die persoon openen. De lengte van elk register strekt zich uit tot aan het punt dat het oog kan zien.

Dan wordt hij gevraagd: ‘Ontken je iets van deze dingen? Hebben mijn bewakers van daden, de schrijvende engelen, jou onrecht aangedaan?’

Hij zal antwoorden: ‘Nee, o mijn Heer! Dan zal Hij zeggen: ‘Heb je een excuus? Hij zal antwoorden: ‘Nee, mijn Heer!’

Allah zal dan zeggen: “Welzeker, je hebt een goede daad bij Ons en vandaag zal je geen onrecht worden aangedaan.

Een stuk papier waarop geschreven staat: ‘Ik getuig dat er geen andere god is dan Allah en dat Mohammed Zijn dienaar en Boodschapper is,’ zal eruit gehaald worden en Allah zal zeggen: ‘Breng je weegschaal.’

Die persoon zal zeggen: “O Heer, aan de ene kant is dit enkel een stuk papier, en aan de andere kant zoveel dossiers met zonden erop geschreven!”

Allah zal zeggen: “Vandaag zal jou geen onrecht worden aangedaan.”

De registers van de zonden worden in één schaal gelegd en het stuk papier in een andere schaal. De schaal waarin de

42. Ahmad, 6583

registers liggen wordt opgetild en het stuk papier zal zwaarder wegen. Want niets kan de naam van Allah overtreffen.’”⁴³

• Dit woord beschermt het eigendom en het leven van de mens in deze wereld:

Het is overgeleverd van Tariq ibn Ashyem ^(ra) dat de Boodschapper van Allah ^(saw) zei:

“Wie zegt dat er geen god is dan Allah en ongelovig is in degenen die naast Allah worden aanbeden, zijn eigendom en bloed zijn onschendbaar. Zijn afrekening is bij Allah.”⁴⁴

In de beroemde hadith verteld door Bukhari, Muslim en andere Imams ^(rh) van vele Metgezellen ^(r.anhum), zei de Boodschapper van Allah ^(saw):

“Het is mij bevolen de mensen te bestrijden totdat zij getuigen dat er geen god is dan Allah en dat Mohammed de Boodschapper van Allah is, en dat zij het gebed verrichten en de zakaat betalen. Als zij dat doen, hebben zij hun bloed en eigendommen tegen mij beschermd, behalve het recht van de Islam ...”⁴⁵

• Dit woord is de meest deugdzame tak van het geloof:

Overgeleverd van Abu Hurayrah ^(ra) is dat de Boodschapper van Allah ^(saw) zei:

“Geloof is zeventig of zestig takken. De hoogste is te zeggen dat er geen god is dan Allah. Het laagste is om de aanstootgevende

43. Tirmidhi, 2639; Ibn Majah, 4300

44. Muslim, 23

45. Bukhari, 25; Müslim, 22

dingen van de weg te halen. Al-haya (schaamte) is ook een tak van het geloof.”⁴⁶

Dit Woord is de oorzaak van oorlogen. Het is het woord dat vader en zoon tegen elkaar opzet, dat moeder en zoon tot vijanden maakt en waarvoor de Boodschapper van Allah (saw) en alle andere profeten (as) allerlei vervolging ondergingen. Het is het enige woord waarvoor geen enkele noodzaak het toelaatbaar maakt zich van zijn Boodschap en zijn inhoud af te wenden. Het is het Woord waarvoor zelfs de jihad, het toppunt van religie, wordt uitgevoerd. Het is het Woord waartoe Noah (as) de mensen 950 jaar lang onvermoeibaar opriep. Het is een woord waarvan de deugd niet door tellen en het belang niet door schrijven kan worden beschreven ...

Aangezien dit woord zo belangrijk en deugdzaam is, en aangezien zowel het wereldse als het hiernamaalse geluk afhangt van dit woord; dan is het vertellen en schrijven ervan het meest prioritaire.

DE BETEKENIS VAN KALIMA AT-TAWHIED

Om de betekenis van het Woord van Tawhied te begrijpen, is het noodzakelijk het begrip “god” te begrijpen, zoals wij op de vorige bladzijden hebben vermeld. Want de essentie van dit woord is de verwerping van alle goden en de aanvaarding van slechts één god. Door “La ilaha” te zeggen, zeggen we: “Er is geen god.” Wij verwerpen elk wezen als een godheid. Na het verwerpen van goddelijkheid van alles, zeggen we “illa”. Met andere woorden, we maken een uitzondering, we zeggen dat er maar één uitzondering is. Onmiddellijk daarna zeggen we “Allah”. Er is slechts één uitzondering op ons gezegde dat er geen god is en dat is Allah ^(swt). Wij ontkennen goddelijkheid van alle wezens en bevestigen het alleen voor Allah ^(swt).

Met andere woorden, wat wij verwerpen door “La” te zeggen en wat wij aan Allah bevestigen door “illa” te zeggen is het concept van goddelijkheid.

Om het begrip god, en dus het Woord van Tawhied, te begrijpen, moet het begrip “aanbedding” worden begrepen. Want god is een concept dat alleen begrepen

kan worden als men weet wat aanbidding betekent. Als we deze twee begrippen begrijpen, zullen we ook het Woord van Tawhied begrijpen.

I. Wat Betekent God En Aanbidding?

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

“Aan elke boodschapper die Wij vóór jou zonden: ‘Voorwaar, er is geen god dan Ik, dus aanbid alleen Mij.’”¹

Onmiddellijk na de verklaring dat er geen god is dan Hij, zei onze Heer (swt): “Aanbid dan alleen Mij.” Dit toont aan dat de term ‘god’ het volgende betekent: ‘iemand die aanbeden wordt’.

↓
42
↑

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا

“Zij hebben goden naast Allah als bron van eer/ verbetering/ macht voor zichzelf genomen! Zij zullen hun aanbidding loochenen (op de Dag der Opstanding) en zich tegen hen verzetten (als vijanden).”²

Het is opmerkelijk dat het vers eerst stelt dat zij andere goden dan Allah hebben genomen en vervolgens uitlegt dat deze valse goden hun aanbidding zullen afwijzen. Hieruit blijkt dat ‘godheid’ betekent ‘iemand die aanbeden wordt’.

1. 21/Anbiyaa, 25

2. 19/Maryam, 81-82

Hoe legden de Boodschappers het begrip god uit?

“Aan elke boodschapper die Wij vóór jou zonden: ‘Voorwaar, er is geen god dan Ik, dus aanbid alleen Mij.’”³

Allah (swt) heeft aan elke profeet “Lailahailallah” geopenbaard. Elke profeet nodigde zijn volk uit tot dit Woord. Laten we nu samen hun uitnodiging bestuderen. Naar hoe zij dit woord interpreteerden en wat zij bedoelden met het geven van de goddelijkheid aan Allah (swt):

“En zeker hebben Wij onder elk volk een Boodschapper gezonden: ‘Aanbid Allah en vermijd de Taghut’”⁴

“En zeker zonden Wij Noah naar zijn volk (als Profeet). Hij zei: ‘O mijn volk! Aanbid Allah. Jullie hebben geen god naast Hem ...’”⁵

“En tot het volk van ‘Ad zonden Wij hun broeder Hoed als profeet.’ Hij zei: ‘O mijn volk! Aanbid Allah. Jullie hebben geen andere god dan Hem ...’”⁶

Hier is de essentie van dit woord uit de taal van de profeten: Het aanbidden van Allah (swt), de Enige, en het ontkennen en vermijden van alle valse goden en twagheet die naast Hem worden aanbeden.

Als we de betekenis van het woord als “alleen en uitsluitend aanbidden van Allah” verklaren, kunnen sommige lezers zich afvragen:

3. 21/Anbiyá, 25

4. zie 16/Nahl, 36

5. zie 7/A'râf, 59

6. zie 7/A'râf, 65

“Zijn er dan mensen die iets anders aanbidden dan Allah, dat jullie het hebben over het opnieuw begrijpen van dit woord?”

Dit is het werkelijke probleem! Wanneer mensen de betekenis van aanbedding niet begrijpen of denken dat aanbedding alleen bestaat uit gebed, vasten, zakaat en hadj, is het vanzelfsprekend dat zij deze vraag stellen. De reden waarom we dit onderwerp ter sprake brengen is om mensen te vermanen die “Lailahaillallah” zeggen, maar de betekenis van aanbedding niet kennen of het concept van aanbedding in een beperkt kader begrijpen en denken dat zij alleen Allah ^(swt) aanbidden. Terwijl zij in feite duizenden valse goden naast Allah ^(swt) aanbidden. Met de hoop dat zij hun fouten inzien en zich ontdoen van het moeras van shirk waarin zij zich bevinden.⁷

Het woord “aanbidden” is afgeleid van de Arabische wortel “a-b-d”. Het heeft de volgende betekenissen: Slavernij; te gehoorzamen door onderwerping; vereren; aanbidden; iets dat ergens aan vastzit en er niet van gescheiden is; iemand ergens van weerhouden om iets te doen.

Met andere woorden, als iemand zich aan iemand onderwerpt, zich aan hem overgeeft en aan hem hartig is toegewijd, dan is diegene zijn dienaar geworden en heeft hij hem aanbeden.

---

7. zie Vier termen volgens de Koran, p. 78

Deze definities zijn enkele van de betekenissen van aanbidding in de Arabische taal. Laten we ook kijken naar de Koran en de betekenissen waarin Allah (swt) aanbidding gebruikt.

II. Het Concept Van Aanbidding In De Koran

A. Het Wettelijke Gezag Geven Aan Anderen Is Aanbidding

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

“Zij hebben naast Allah hun schriftgeleerden, hun monniken en de Messias, de zoon van Maria tot goden genomen, **terwijl hun was bevolen slechts één God te aanbidden**. Er is geen god naast Hem en Hij is verheven boven hetgeen zij met Hem vereenzelvigen.”⁸

“... Adiy kwam naar Madinah. Hij was de leider van de stam van Tay. Hij betrad de aanwezigheid van de Boodschapper van Allah (saw) met een zilveren kruis om zijn nek. De Boodschapper van Allah (saw) reciteerde vers 31 van Soera al-Taubah. Adiy zei tegen de Profeet (saw): “Zij aanbaden de religieuze leiders niet. De Boodschapper van Allah (saw) zei: “Ja, maar de religieuze leiders maakten voor hen het toegestane verboden en het verbodene toegestaan. Zij gehoor-zaamden hen. Dit is hun verering van hun religieuze leiders.”⁹

8. 9/Taubah, 31

9. Tirmidhi, 3095; Tafsir ibn Abi Hätim, 2/1784, overleveringen 1005-10058.

Wanneer heeft een persoon een ander als zijn heer genomen? Of met welke handeling heeft hij een wezen aanbeden?

Laten we deze vragen stellen aan de Boodschapper van Allah. Want een van zijn taken is het uitleggen van de Koran:

“(Wij zonden de Profeten) met duidelijke bewijzen en Boeken. En Wij hebben jou deze Dhikr/Qur’ân neergezonden, opdat jij hun kunt uitleggen wat aan de mensen is neergezonden. En hopelijk zullen zij nadenken.”¹⁰

↓
46
↑
De Heilige Koran, die leiding en genade is, en zijn uitlegger, de Boodschapper van Allah (saw), noemden het aanbedding toen de Ahl al-Kitab hun religieuze leiders de autoriteit gaven om Allah’s haram en halal wetten te veranderen. En door dit gezag aan hen te geven, heeft hij gezegd dat zij hen tot goden hebben genomen die zij naast Allah aanbidden.

Stel je nu eens het volgende voor: mensen die vandaag de Dag de Geloofsgetuigenis uitspreken en er zelfs een gewoonte van maken, maar die ook deelnemen aan democratische verkiezingen en stemmen, waardoor ze partijen en individuen de bevoegdheid geven om Allah zijn wetten te veranderen, te vernieuwen en zelfs op te heffen. Hebben zij volgens de Geloofsgetuigenis die zij uitspreken alleen Allah aanbeden, of hebben ze andere goden naast Allah genomen?

---

10. 16/Nahl, 44

Natuurlijk zullen sommigen hier zeggen: Je hebt gelijk! Dit is onjuist, evenals het vers en het commentaar erop. Maar wanneer mensen vandaag de dag stemmen bij verkiezingen, is het niet hun bedoeling om iemand de bevoegdheid te geven om de wetten van Allah te veranderen. Vooral degenen die stemmen op partijen die islamitisch zijn (!) - Vooral degenen die op islamitische(!) partijen - die ver van de islam staan en zij staan ver van de islam af - stemmen...

Wij antwoordden daarop: Als we de overlevering bekijken, wisten de Mensen van het Boek niet dat dit zo was. Maar dit veranderde niets aan het feit dat zij geschapen wezens aanbaden en hen als andere goden dan Allah namen.

Want wetten maken is het recht van Allah, de Almachtige. Hij is de Schepper, Hij is de Voorziener, Hij is Degene die de mens voorziet van verschillende gunsten. De soevereiniteit van hemel en aarde behoort Hem toe. Natuurlijk is Hij degene die over zijn eigendom zal beschikken. Je hoeft geen geleerde te zijn om dit te weten. Zoals ieder mens het recht heeft over zijn eigendom te beschikken zoals hij wil, zo is Allah, de Almachtige, de enige Rechter, de enige Wetgever en de enige Autoriteit in Zijn eigendom. Daar is geen speciale kennis voor nodig:

“... Let op! Aan Allah behoort de schepping en het bevel. Verheven is Allah, de Heer der Werelden.”¹¹

11. zie 7/A'raaf, 54

Zoals een mens het niet prettig vindt als iemand anders beslist over een eigendom dat hem toebehoort en dit beschouwt als bezetting en onderdrukking, zo is het maken van wetten voor de samenleving, die het eigendom is van Allah, de Almachtige, het beslissen over Allah Zijn eigendom in strijd met Hem (swt). De mens weet van nature dat dit verkeerd is. Echter, streeft hij deze natuurlijke kennis niet na en schenkt er geen aandacht aan. Daarom beseft hij niet welke grote misdaad hij begaat.

De mens maakt geen onderscheid tussen het toekennen van de scheppingsmacht aan iemand anders dan Allah en het toekennen van de heerschappij aan een ander. In beide gevallen heeft hij iemand anders dan Allah aanbeden, aan Allah deelgenoten toegeschreven en die wezen naast Allah als heer en god aangenomen. In een ander vers wordt gezegd:

إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

“... Het oordeel is alleen aan Allah. Hij heeft jullie bevolen niemand anders dan Hem te aanbidden. Dit is de ware religie. Maar de meeste mensen weten het niet.”¹²

Het vers verbiedt het aanbidden van iemand anders, nadat is gesteld dat het oordeel alleen aan Allah (swt) toebehoort. Dit betekent dat de mens aanbidt wie

12. zie 12/Yusuf, 40

hij de autoriteit van oordeel/wetgeving geeft. Het is opmerkelijk dat zowel in de tijd van Yusuf (as), toen het vers werd geopenbaard, als vandaag de dag, de mensen niet weten en niet willen begrijpen dat dit de ware religie is.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ

“Of hebben zij deelgenoten die voor hen een sharia/godsdienstwet hebben gemaakt die Allah niet heeft toegestaan?”^{13 14}

Zij die wetten maken in zaken waar Allah (swt) geen toestemming voor heeft gegeven, zijn goden die als deelgenoten van Allah (swt) worden genomen. De meest duidelijke vorm hiervan in onze tijd is de deelname aan verkiezingen als vereiste van de religie van de democratie en het geven van dit gezag aan mensen via de uitgebrachte stemmen.

Welzeker, soevereiniteit aan Allah (swt) geven is Hem aanbidden. Wie iemand anders dan Hem de bevoegdheid geeft om wetten te maken, de wet te bepalen en wetten uit te vaardigen, heeft iemand anders dan Allah (swt) als god genomen, hem aanbeden en deelgenoten met zijn Heer geassocieerd.

13. zie 42/Shura, 21

14. Voor meer uitgebreide informatie over dit onderwerp zie Tevhid Dergisi “Soevereinit” Özel Sayısı

B. Dua Is Aanbidding

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ
 عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

“Jullie Heer zei: ‘Roep mij aan en ik zal jullie verhoren. Voorwaar, zij die te trots zijn om Mij te aanbidden zullen zeker in vernedering de hel binnengaan.’”¹⁵

Het vers zegt eerst: “Roep mij aan,” en dan staat er: “zij die te trots zijn om Mij te aanbidden.” Dit is een bewijs dat het verrichten van smeekbedes aanbidding is volgens Allah, de Almachtige.

Ook in de uitleg op dit vers vertellen Tirmidhi en Abu Dawud (rh) de volgende hadieth van Numan ibn Bashir (ra):

“De Boodschapper van Allah (saw) zei: “Het verrichten van smeekbedes is de aanbidding zelf,” en vervolgens reciteerde hij het 60e vers van Soera al- Mu’min:

“Jullie Heer zei: “Roep mij aan en ik zal jullie verhoren. Voorwaar, zij die te trots zijn om Mij te aanbidden zullen zeker in vernedering de hel binnengaan.’”¹⁶

Zoals we kunnen zien, heeft de Boodschapper van Allah (saw) ook verklaard dat het verrichten van smeekbedes aanbidding is, gebaseerd op dit vers. We hebben al gezegd dat de betekenis van het Woord Tawhied het verenigen van Allah in aanbidding is en

15. 40/Mu’min (Ġafir), 60

16. Tirmidhi, 3247; Abu Dawud, 1479.

het verwerpen van degenen die buiten Hem aanbeden worden. Als het verrichten van smeekbedes aanbidding is, hoe zit het dan met de mensen die vandaag de dag smeekbedes verrichten tot de graven en schrijnen van degenen die zij rechtvaardig achten, of die eerder aan Abdul Qadir Geylani denken voordat ze nog aan Allah, de Almachtige denken wanneer zij in moeilijkheden verkeren? Hoe groot is het contrast tussen deze mensen en het woord van Tawhied, dat zij uitspreken zonder de betekenis ervan te kennen? Zij zeggen met hun mond: “Er is geen god dan Allah (swt),” en beloven Allah (swt) alleen te aanbidden en verloochenen zichzelf vervolgens door andere dan Hem aan te roepen. En zeggen: “Ik heb alles en iedereen verworpen die buiten Allah (swt) wordt aanbeden/Lailahaillallah” en dan komen zij uit de graven/schrijnen waar ze andere dingen dan Allah (swt) hebben aanbeden.

↓
51
↑

Laten we de volgende verzen lezen over de toestand van de mensen die smeken en hulp zoeken bij anderen dan Allah (swt):

“De ware smeekbede is tot Allah. En degenen die zij naast Hem aanroepen kunnen hun smeekbede op geen enkele wijze verhoren. Het geval (van degenen die ze naast Allah aanroepen) is als het geval van iemand die zijn twee handpalmen uitstrekt naar het water, zodat het zijn mond bereikt, maar het zal hem nooit bereiken. De gebeden van de

ongelovigen (tot andere wezens dan Allah) zijn niets anders dan misleiding die verloren zal gaan.”¹⁷

“Wie is onrechtvaardiger dan hij die een leugen over Allah verzint of Zijn tekenen loochent? Hun deel van het Boek (het goede en het kwade dat voor hen is verordend) bereikt hen. En wanneer Onze Boodschappers tot hen komen om hun ziel te nemen, zullen zij zeggen: ‘Waar zijn degenen wie jullie naast Allah aanriepen?’ Zij zullen zeggen: ‘Zij zijn verdwenen. En zij getuigen tegen zichzelf dat zij ongelovig waren.’”¹⁸

“En roept naast Allah niet diegenen aan die je niet zal baten of schaden, want als je dat doet, behoort je zeker tot de onrechtvaardigen/ polytheïsten. En als Allah je zou willen schaden, is er niemand naast Hem die het kan wegnemen. En als Hij het goede voor je wil, is er niemand die Zijn gunst kan afwenden. Hij doet het (Zijn gunst en genade) aan wie van Zijn dienaren Hij wil. Hij is Al-Ghafoor (Die de zonden vergeeft en bedekt en de dienaar beschermt tegen het kwade lot van de zonden) en Al-Rahîm (Die barmhartig is voor Zijn dienaren).”¹⁹

“Als jullie hen aanroepen, zullen zij jullie aanroep niet verhoren. Zelfs als ze jullie horen, kunnen ze jullie niet antwoorden. Zij zullen jullie shirk verwerpen op de Dag der Opstanding. Niemand kan jullie informeren zoals de Alwetende. (Die op de hoogte is van alle zaken)”²⁰

17. 13/Ra'd, 14

18. 7/A'raaf, 37

19. 10/Yunus, 106-107

20. 35/Faatir, 14

C. Absolute Gehoorzaamheid Is Aanbidding

الْمَ أَعْهَدَ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبِينٌ وَإِنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

“O kinderen van Adam, heb Ik jullie niet geboden: ‘Aanbid de Satan niet, hij is jullie duidelijke vijand’? ‘Aanbid Mij (alleen). Dit is het rechte pad. (Heb ik dat niet gezegd?)”²¹

In het vers zegt Allah (swt): “... aanbid de Satan niet...”. Over het algemeen hebben de tafsiergeleerden verklaard dat aanbidding hier “gehoorzaamheid” betekent.²²

De absolute autoriteit van gehoorzaamheid in de Islam is Allah, de Heer der Werelden. Gehoorzaamheid aan Allah (swt), aan de door hem gemachtigde Boodschapper en aan de heersers wier legitimiteit van Allah (swt) afkomstig is, valt onder gehoorzaamheid aan Allah (swt). Want het is Allah, Die gehoorzaamheid gebiedt aan deze dingen en gehoorzaamheid eraan toestaat.²³

Onze gehoorzaamheid aan heersers, ouders, enz. die wij mogen gehoorzamen, is niet absoluut. Zolang zij zich niet tegen Allah (swt) en Zijn Boodschapper (saw) verzetten en wettig zijn zolang ze bevelen wat juist is:

Het is overgeleverd van ‘Abdullah ibn’ Umar (ra) dat de Boodschapper van Allah (saw) zei:

21. 36/Yāsīn, 60-61

22. zie Zādu’l Mesīr, 3/528, Yāsīn Suresi, 60. Uitleg van het vers.

23. zie 4/Nisā, 59

“... En wanneer een ongehoorzaamheid wordt bevolen, is er geen luisteren of gehoorzamen.”²⁴

Wie absolute gehoorzaamheid verleent aan regeringen die hun legitimiteit niet aan Allah ontleen, of aan heersers, die de opdracht geven om Allah ongehoorzaam te zijn, dan heeft diegene hen aanbeden en tot god genomen. Dat komt omdat absolute gehoorzaamheid alleen aan de “god” is.

Farao's, die aanspraak maken op goddelijkheid, of het nou openlijk of gesloten is, verwachten absolute gehoorzaamheid van de samenleving. Zij beschouwen elke handeling die zonder hun toestemming of zonder schriftelijke of mondelinge instructie wordt verricht als een misdaad. Toen de tovenaars in Mozes (as) geloofden, maakte de toenmalige Farao geen bezwaar tegen hun geloof, maar tegen het feit dat zij niet vroegen naar zijn toestemming:

“Farao zei: ‘Geloven jullie in hem voordat ik jullie daartoe toestemming gaf? Dit is zeker een complot dat jullie (met Mozes) hebben beraamd om het volk van deze plaats uit hun huizen te verdrijven. Binnenkort weten jullie wat ik ga doen. Ik zal jullie handen en voeten kruiselings afhakken en dan zal ik jullie allemaal samen kruisigen.’”²⁵

We moeten er dus op letten wie we gehoorzamen en wie ons leven stuurt met hun directe of indirecte

24. Bukhari, 7144

25. 7/A'raaf, 123-124

instructies. We moeten handelen in de overtuiging dat onze gehoorzaamheid een aanbidding is.²⁶

III. De Brede Betekenis Van Het Woord Tawhied

A. Wat Betekent Ilah (God)?

“Ilah” is een Arabisch woord. Sinds de eerste Profeet is het een concept dat oud is bij de mensheid. De Arabieren gebruikten dit woord in de volgende betekenissen:²⁷

- A-la-ha/الله: betekent “aanbidden” Ilah is de naam die gegeven wordt aan de Heer die aanbeden wordt. Deze naam is gegeven omdat de mensen hem aanbidden. **Daarom is God degene die aanbeden wordt.**

- A-la-ha/الله: betekent ook “beschermen geruststellen, behoeden”. **God is degene, die de mensen die tot Hem hun toevlucht nemen beschermt en veilig stelt.**

- A-li-ha/الله: betekent ook: Verbaasd zijn, verwonderd zijn. Men bewondert Zijn (swt) grootheid, de volmaaktheid van Zijn schepping, de rechtschapenheid

26. Is elke gehoorzaamheid aan Satan of ongelovigen shirk? We kunnen deze vraag in punten beantwoorden:

a. Zij die Satan of de ongelovige regeringen als de absolute autoriteit van gehoorzaamheid beschouwen en hen in elk aspect van het leven gehoorzamen, hebben iemand anders dan Allah (swt) als godheid aangenomen.

b. Degenen die Satan of de ongelovige regeringen gehoorzamen in het associëren van shirk met Allah (swt) of in hun godslasterlijke bevelen, zijn shirk begaan.

c. De zondige gelovigen zijn degenen die Satan en de ongelovige regeringen niet gehoorzamen, die hen niet gehoorzamen in hun bevelen die shirk en ongelof bevatten, maar die hen gehoorzamen door toe te geven aan hun Nafs, hoewel zij aanvaarden wat Allah (swt) heeft verboden als verboden.

27. Lisānu'l Arab, 13/467-472; Al-Mufredât, pp. 82-84, e-l-h artikelen.

en rechtvaardigheid van Zijn verordeningen. **God is degene die bewonderd wordt.**

• Wa-la-ha/وَلَهُ of da Wa-li-ha/وَلِهُ: “je verstand verliezen door liefde.” Het wordt gebruikt voor de moeder om haar kind met liefde en genegenheid tegemoet te treden. Ook het feit dat het kind zich naar zijn moeder keert, wordt met dit woord uitgedrukt. Wanneer het gebruikt wordt voor moeder en kind, komen de betekenissen zoals gehechtheid met liefde en zorgzaamheid met mededogen naar voren. **God is degene die zijn schepselen met liefde en mededogen omringt en aan wie men zich met liefde hecht.**

↓
56
↑

• La-ha/لَهُ: “Verbergen, bedekken, versluieren” betekent het. **God is degene die niet gezien kan worden door zijn dienaren.**

• La-ha/لَهُو - لَهُي: “iemand die bezighoudt, afleidt, pleziert en vermaakt”. **God is degene die de mensen die Hem dienen gelukkig maakt en ervoor zorgt dat zij niets anders nodig hebben wanneer hun harten zich tot Hem wenden.**

• Ha-wa-la/هُوْل هَوْل: Een toestand die de persoon bang en bezorgd maakt. Wij zeggen “ahwal yawmi’l qiyama” voor de gruwelijke taferelen van de Dag des Oordeels. **God is degene die wordt gevreesd en wiens gezag wordt gehoorzaamd.**

• Hâ-la-tun/هُالَةٌ: “de cirkel van licht rond de maan”. **God is het licht van hemel en aarde, dat de wegen**

van de mensen verlicht met openbaring en hun harten met geloof.

• Ahlun/ أَهْلٌ: Het wordt gebruikt voor iemands familie, zijn volgelingen en verwanten. **God is degene die dicht bij zijn dienaren staat en bij wie men dicht staat door geloof en goede daden.**

God is degene die aanbeden wordt. “Lailahaillallah” is verklaren dat geen enkel wezen het recht heeft op aanbedding en dat Allah (swt) de enige is die het recht heeft op aanbedding.

Op de vorige bladzijden hebben wij enkele voorbeelden gegeven van de betekenis van aanbedding. We moeten weten dat aanbedding alles is waar Allah (swt) van houdt en blij mee is, wat Hij de gelovigen beveelt te doen en dat alleen aan Allah (swt) wordt gedaan.

Met andere woorden: het leven als geheel is een aanbedding. Het bestaan als geheel is het dienen van Allah.

Als we “Lailahaillallah” zeggen, doen we een belofte aan Allah en sluiten we een overeenkomst met Hem. We zeggen dat we Hem zullen gehoor-zamen in elk aspect van het leven. Dat we Hem zullen dienen en dat we het nut en het nadeel van Hem zullen verwachten. Dat we alleen tot Hem zullen smeken en Hem zullen aanroepen. Dat we ons vertrouwen op Hem zullen stellen en dat we voor Hem zullen liefhebben en voor Hem zullen haten. We erkennen dat alleen Hij

controle heeft over onze educatie, kleding, ons begrip van kunst en entertainment, onze strijd en vrede en onze economie.

Zijn Uluhiyyah (goddelijkheid) aanvaarden is zijn soevereiniteit erkennen. Accepteren dat al onze hartelijke, verbale en lichamelijke handelingen alleen voor Hem en Zijn welbehagen zullen zijn:

“Zeg: ‘Voorwaar, mijn gebed, offer, leven en dood zijn voor Allah, de Heer der Werelden. Hij heeft geen partner. Dit is mij bevolen en ik ben de eerste van de Moslims/ de eerste van de dienaren die zich in Tawhied tot Allah wenden en de shirk verlaten.’”²⁸

↓
58
↑

“Lailahaillallah” is Tawhied. Het is het verenigen van de bron van leven en dood, het gebed en het offer, de belofte en de tawaf, de smeekbedes en het vertrouwen, de autoriteit en de gehoorzaamheid. Het leven als geheel is onderwerping en behoort in zijn geheel toe aan Allah (swt). In het leven van een muwahhid (monotheïst) is er geen enkel gebied dat beschouwd kan worden als iets anders dan onderwerping, dat niet omvat wordt door het Woord van Tawhied. Allah beslist hoe hij zal trouwen, waar en hoe hij zal worden opgevoed. God bepaalt hoe hij politiek bedrijft, hoe hij zijn levensonderhoud verdient en waar hij het uitgeeft. Want door “Lailahaillallah” te zeggen, heeft hij Allah (swt) als God erkend en vrijwillig verklaard dat hij een dienaar van Hem zal zijn.

28. 6/an-An'aam, 162-163

B. Waarom Is Allah De Enige God?

De vraag in de titel wordt beantwoord als we de letterlijke betekenis van het woord “godheid” bekijken. Allah (swt) is de enige God. Hij is degene die Zijn dienaren met liefde beschermt, die dicht bij hen is, die hen dicht bij Hem laat zijn; wiens schepping en bevel, voorbestemming en wetgeving volmaakt zijn in termen van rechtvaardigheid en gerechtigheid; tot Wiens Namen en Eigenschappen de mens zich in bewondering wendt, aan Wiens majesteit en gezag de mens zich onderwerpt, voor Wie de mens vreest; Wie de harten verlicht, Zijn dienaren leidt en hen uit de duisternis van bijgeloof/filosofieën/pseudo-religies/paganisme/shirk leidt naar het licht van het geloof/Tawhied. Vanwege dit alles - en alle andere betekenissen die Zijn mooie namen omschrijven - is Allah de God, degene die aanbeden moet worden, en de enige die aanbidding verdient.

↓
59
↑

De Bewijzen Dat Allah Één God Is

- De orde in het universum is een bewijs dat Allah de enige God is:

“Indien er naast Allah (in de hemelen en de aarde) goden waren, zou (de orde) verstoord zijn. Allah, de Heer van de Troon, is verheven boven de eigenschappen die zij aan Hem toeschrijven.”²⁹

“Allah heeft geen kind aangenomen noch is er een god naast Hem. (Als er andere goden waren geweest dan Allah) zou

29. 21/Anbiyaa, 22

elke god met zich hebben genomen wat hij had geschapen en sommigen van hen zouden over anderen hebben geheerst. Allah is verheven boven de eigenschappen die zij aan Hem toeschrijven.”³⁰

• **Wie anders dan Allah (swt) kan deze dingen doen?**

“Zeg: “Wat is jullie mening? (Vertel het me!) Welke god naast Allah kan jullie licht brengen als Hij de nacht tot aan de Dag over jullie laat voortduren? Zullen jullie dan niet luisteren?” Zeg: “Wat is jullie mening?” (Vertel het me!) Zeg: “Als Allah de dag eeuwigdurend over jullie maakt tot de Dag der Opstanding, welke god naast Allah kan jullie dan de nacht brengen waarin jullie zullen rusten? Zien jullie het niet?”³¹

• **Vragen die op antwoorden wachten**

“Zeg: “Alle lof zij Allah en vrede zij met Zijn vooraanstaande dienaren!” Is Allah beter of degenen die zij met Hem associëren? (Of zijn zij beter dan Allah) Die de hemelen en de aarde heeft geschapen en die voor jullie water uit de hemel heeft neergezonden? Met dat water hebben Wij tuinen van grote schoonheid voor jullie geplant en jullie hebben niet de mogelijkheden om haar bomen te doen groeien. Is er een andere god dan Allah?! (Nee, er is geen god dan Allah!) In feite zijn zij een volk dat dwaalt (door andere wezens gelijk te stellen aan Allah). (Zijn zij beter of Allah) Die de aarde tot een verblijfplaats heeft gemaakt, er rivieren in heeft geschapen en er palen in heeft gezet (van de bergen, opdat zij niet zou worden geschud) en een barrière tussen de twee zeeën heeft

30. 23/Mu'minûn, 91

31. 28/Qasas, 71-72

geplaatst (opdat zij zich niet zouden vermengen)? Is er een andere god dan Allah? (Nee, er is geen god dan Allah!) In feite weten de meesten van hen dat niet. (Zijn zij beter of Allah) Die de smeekbede van de behoeftige verhoort wanneer hij vraagt, het kwade verwijderd en Die jullie tot leiders van de aarde heeft gemaakt? Een andere god dan Allah?! Hoe weinig worden jullie vermaand. (Zijn zij beter of Allah) Die jullie leidt in de duisternis van het land en de zee en de winden zendt als aankondigers van Zijn barmhartigheid (voor de regen)? Is er een andere god dan Allah? Allah is groter dan wat zij associëren. (Zijn zij beter of Allah) Die de schepping begon en haar daarna herhaalt (door de wederopstanding) en jullie voorziet van levensonderhoud uit de hemel en de aarde? Een andere god dan Allah?! Zeg: “Als jullie de waarheid spreken, breng dan jullie bewijs (waar geen twijfel in zit).”³²

↓
61
↑

Over het bestaan van de Allah is door de geschiedenis heen nooit getwist, afgezien van enkele onbelangrijke pogingen van zelfingenomen dwazen. Evenmin is er een geschil geweest dat Hij (swt) aanbedding verdient en dat Hij aanbeden moet worden. De discussie ging over de vraag of Hij de enige God is of niet. Met andere woorden, er was een geschil over de kwestie “Moet Hij alleen worden aanbeden, of kunnen er tussenpersonen samen met Hem worden aanbeden?”. Allah (swt) heeft met de bovenstaande verzen een einde gemaakt aan deze discussies, die ontstonden doordat de samenlevingen zich afkeerden van de Fitrah en de openbaring.

32. 27/Naml, 59-64

Als men goed oplet, zijn alle bewijzen die benadrukken dat Allah de enige god is, rationeel. Omdat Allah (swt) de mens naar deze aard heeft geschapen. De mens weet van nature dat hij Allah moet dienen en dat Allah de enige is:

“En (gedenk) toen Wij de berg (Sinai) boven hen verhieven alsof het een gewelf van wolken was, en zij dachten dat het op hen zou vallen, (en Wij zeiden:) “Hou jullie stevig vast aan wat jullie is gegeven en gedenk wat er in (het Schrift) staat. Hopelijk zullen jullie (Allāh) vrezen. En (gedenk) toen jullie Heer het nageslacht van de Kinderen van Adam uit hun lendenen nam, en hen deed getuigen over zichzelf (en Hij zei:) “Ben Ik niet jullie Heer?” Zij zeiden: “Jazeker, dat getuigen wij.” Opdat jullie op de Dag van de Opstanding niet zullen zeggen: “Wij wisten hier niets van.” Of dat jullie niet zullen zeggen: “Onze vaders kenden vroeger al deelgenoten (aan Allāh) toe en wij zijn nakomelingen na hen (die hen hierin volgden); zult U ons vernietigen voor wat de volgers van de valsheid deden?”³³

“(O Mohammed) keer je gezicht dus in de richting van de (zuivere) godsdienst als een rechtzinnige (samen met jouw volgelingen). (Volg) De natuurlijke aanleg waarmee Allah de mensheid heeft geschapen. De schepping van Allah kent geen verandering. Dat is de juiste godsdienst, maar de meeste (ongelovige) mensen weten het niet!”³⁴

De duidelijkste aanwijzing voor wat wij hebben gezegd, zijn de momenten waarop de mens erg bang is, wanneer

33. 7/A'raaf, 171-173

34. 30/Rûm, 30

zijn verstand en emoties hun functie verliezen, wanneer hij als het ware terugkeert naar zijn fabrieksinstellingen. Op die momenten wordt de Fitrah onthuld en wendt de mens zich tot Allah (swt), de Enige echte:

“Zeg: ‘Wie redt jullie uit de duisternis van het land en de zee, wanneer jullie Hem in nederigheid en in stilte aanroepen: ‘Als Hij ons maar van dit gevaar redt, dan zullen Wij waarlijk dankbaar zijn. (O Mohammed) zeg: “Het is Allah die jullie van deze (gevaren) redt en van alle moeilijkheden. En toch aanbidden jullie anderen naast Allah?’ ”³⁵

“En als zij aan boord gaan van een schip, dan roepen zij Allah aan, Hem zuiver aanbeddend. Maar zodra Hij hen veilig terug aan land brengt (nadat zij ter nauwernood aan de verdrinkingsdood waren ontsnapt), kennen zij (toch) deelgenoten aan Allah toe.”³⁶

↓
63
↑

C. De Uitleg Van De Koran Over Het Aannemen Van Allah Als God

We zullen de verzen noemen die de naam van de godheid verklaren. Deze verzen zijn de verzen van Tawhied, vastgesteld en daarna uitgewerkt door Allah, de Alwijze en de Alwetende. Elk vers bevat heldere, begrijpelijke en eenvoudige voor-schriften, zoals de zon. Een dienaar die de verzen correct reciteert en nadenkt over hun betekenis, begrijpt de naam Allah/god in zijn meest alomvattende vorm.:

“Jullie God is één God. Er is geen god naast Hem. (die het

35. 6/an-An'aam, 63-64

36. 29/Ankaboot, 65

recht heeft om aanbeden te worden). Hij is Al-Rahman (die in essentie barmhartig is) en Al-Rahîm (die Zijn barmhartigheid uitbreidt naar Zijn dienaren).³⁷

“Allah ... er is geen god naast Hem (die het recht heeft om aanbeden te worden), Hij is Al-Hayy (de Eigenaar van het leven en de Gever van het leven), Al- Qayyûm (die niets nodig heeft om te bestaan en van wie alle dingen afhangen). Sluimer noch slaap kan Hem treffen. Aan Hem behoort alles in de hemelen en op de aarde. Wie kan bij Hem bemiddelen behalve met Zijn toestemming? Hij weet wat voor en achter hen is. Hij weet alleen wat Hij wil. Zij kunnen Zijn kennis niet bevatten, behalve zoals Hij wil. Zijn troon strekt zich uit (ver) over de hemelen en de aarde. Het is niet zwaar voor Hem om ze (de hemelen en de aarde) te beschermen. Hij is Al-Aliy (de Verhevene in wezen en eigenschappen) en Al-Azîm (de Grootste in wezen en eigenschappen).”³⁸

“Er is geen dwang in de godsdienst. De waarheid is gescheiden van de valsheid (met zekerheid). Wie niet gelooft in Taghut (door hem te verwerpen, takfîer te doen, afstand te nemen van) en gelooft in Allah, hij heeft een sterke houvast en onbreekbare greep (het Woord van Tawhîd) vastgepakt (en is de Islam binnengegaan). Allah is al-Sami’ (Hoorder en verhoorder van de gebeden), al-Alim (de Alwetende).”³⁹

“Allah, de engelen en de mensen van kennis die rechtvaardigheid handhaven hebben getuigd dat er geen god is dan Allah. Er is geen god dan Hij. Hij is Al-Azîz, (de

37. 2/Baqara, 163

38. 2/Baqara, 255

39. 2/Baqara, 256

eigenaar van eer, de overwinnaar over allen) en Al-Hakîm, (de eigenaar van oordeel en wijsheid).”⁴⁰

“Zeg: ‘O mensen van het Boek! Kom, laten wij elkaar ontmoeten in een gemeenschappelijk woord tussen ons en jullie: “Laten wij Allah alleen aanbidden en niets met Hem vereenzelvigen en elkaar naast Allah niet tot heren nemen.” Als zij zich afwenden, zeg dan: “Getuigt dat wij tot de Moslims behoren / dat wij tot de dienaren behoren die de valsheid hebben verlaten en zich tot Allah hebben gewend met Tawhied..”’⁴¹

“... Aan Hem behoort alles wat in de hemelen en op aarde is. Allah is voldoende voor de regeling van zaken.”⁴²

“Zeg: ‘Wiens getuigenis is het grootst?’ Zeg: ‘Allah is een getuige tussen jullie en mij. Deze Koran is mij geopenbaard om jullie te waarschuwen en wie het ook moge bereiken. Of getuigen jullie dat er naast Allah nog andere goden zijn?’ Zeg: “Ik getuig (dat) niet.” Zeg: ‘Hij is slechts één God en voorwaar, ik ben verwijderd van alles wat jullie met Hem vereenzelvigen.’”⁴³

“Dit is Allah, jullie Heer. Er is geen god naast Hem. Hij is de Schepper van alle zaken, dus aanbid Hem alleen. Over alle zaken is Hij Wakiel (degene die waakt over, toezicht houdt en de zaken beheert).”⁴⁴

40. 3/Âl-i Imrân, 18

41. 3/Âl-i Imrân, 64

42. zie 4/Nisâ, 171

43. 6/An’âm, 19

44. 6/An’âm, 102

“Volg wat aan jou is neergezonden van jouw Heer. Er is geen god naast Hem (die het recht heeft om aanbeden te worden). Wend je af van de veelgodenaanbidders.”⁴⁵

“Zeg: ‘Zeker, mijn Heer heeft mij naar het rechte pad geleid. Naar de godsdienst van Ibrahim, die standvastig/sterk en vroom was. Hij behoorde niet tot de veelgodenaanbidders.’ Zeg: ‘Voorwaar, mijn gebed, mijn offer, mijn leven en mijn dood zijn voor Allah, de Heer der Werelden. Hij heeft geen deelgenoot. Dat is mij bevolen en ik ben de eerste van de Moslims/ de eerste van de dienaren die zich in Tawhied tot Allah wenden en de shirk verlaten.’”⁴⁶

“En zij hebben naast Allah hun rabbijnen, monniken en de Messias, de zoon van Maryam als heren genomen, (terwijl hun was bevolen slechts één God te aanbidden. Er is geen god naast Hem en Hij is verheven boven hetgeen wat ze als deelgenoten nemen naast Hem”⁴⁷

“... Zeg: ‘Hij is mijn Heer. Er is geen god naast Hem. In Hem alleen stel ik mijn vertrouwen en tot Hem is mijn terugkeer/berouw’”⁴⁸

“En Allah zegt: “Neem geen twee goden in aanbidding. Waarlijk, Hij (Allah) is de enige god. Vrees daarom Mij alleen.’ Hem behoort alles wat in de hemelen en op aarde is. En aan Hem behoort de eeuwige godsdienst. (Onop-houdelijke onderwerping/aanbidding en absolute autoriteit behoren Allah toe). Zullen jullie iemand anders dan Allah vrezen?”⁴⁹

45. 6/An’âm, 106

46. 6/An’âm, 161-163

47. 9/Taubah, 31

48. zie 13/Ra’d, 30

49. 16/Nahl, 51-52

“Zeg: ‘Maar ik ben slechts een mens zoals jullie en aan mij is geopenbaard: ‘Jullie God is maar één God. Dus wie hoopt zijn Heer te ontmoeten (en een beloning van Hem te ontvangen), laat hem rechtvaardige daden verrichten en niets in aanbidding met zijn Heer verenigen.’”⁵⁰

“Allah ... er is geen god naast Hem (die het recht heeft om aanbeden te worden). Aan Hem behoren de mooiste namen.”⁵¹

“Voorwaar, Ik ben Allah en er is geen god naast Mij. Aanbid Mij. Verricht gebeden om Mij te gedenken.”⁵²

“Jullie god is Allah alleen ... Er is geen god naast Hem. Hij omvat alles met Zijn kennis.”⁵³

“Zeg: ‘Mij is geopenbaard dat jullie god slechts één god is. Zullen jullie tot de moslims behoren/ de dienaren die zich in Tawhied tot Allah wenden en aan Zijn Wil onderwerpen?’”⁵⁴

“... Jullie God is de enige God. Onderwerp jullie daarom aan Hem en geef blijde tijdingen aan de rechtvaardigen (die zich met innerlijke rust en nederigheid aan Allah onderwerpen).”⁵⁵

“Hij is Allah, buiten Hem is er geen god (die recht heeft op aanbidding). Hem behoort de lof in het begin (op de wereld) en aan het einde (in het Hiernamaals). Aan Hem alleen behoort het oordeel. Tot Hem zullen jullie worden teruggebracht.”⁵⁶

50. 18/Kahf, 110

51. 20/Tâhâ, 8

52. 20/Tâhâ, 14

53. 20/Tâhâ, 98

54. 21/Anbiyâ, 108

55. zie 22/Hadj, 34

56. 28/Qasas, 70

“Roep geen andere god dan Allah aan. Er is geen god naast Hem (die het recht heeft om aanbeden te worden). Alles buiten Hem zal vergaan. Aan Hem alleen behoort het oordeel. Tot Hem zullen jullie worden teruggebracht.”⁵⁷

“O mensen! Gedenk de gunsten van Allah over jullie. Is er naast Allah een schepper die jullie van de hemel en de aarde voorziet? Er is geen godheid naast Hem (die het recht heeft om aanbeden te worden), hoe zijn jullie dan afgewend van Tawhied?”⁵⁸

“Hij heeft jullie uit één ziel geschapen, daarna heeft Hij uit hen echtgenoten geschapen. En Hij heeft voor jullie van het vee acht paren neergezonden. Hij heeft jullie in de baarmoeders van jullie moeders geschapen, in drie sluiers van duisternis, door van de ene schepping (stadium) over te gaan naar een andere schepping (stadium). Dit is Allah, jullie Heer. Aan Hem alleen behoort de soevereiniteit. Er is geen andere godheid naast Hem (die het recht heeft om aanbeden te worden), hoezeer zijn jullie afgewend (van Tawhied naar shirk).”⁵⁹

“Hij is Al-Hayy (de Eigenaar van het leven en de Gever van het leven aan ieder levend wezen). Er is geen godheid naast Hem, dus roep Hem aan ter ere van Hem. Alle lof behoort aan Allah, de Heer der Werelden.”⁶⁰

“Hij is de God in de hemelen en de God op aarde. Hij is Al-Hakiem (de Alwijze), Al-Alim (de Alwetende).”⁶¹

57. 28/Qasas, 88

58. 35/Faatir, 3

59. 39/Zomar, 6

60. 40/Mu'min (Ġafir), 65

61. 43/Zukhruf, 84

“Er is geen god naast Hem. Hij geeft leven en doodt. Hij is de Heer van jullie en jullie voorvaderen.”⁶²

“Weet dat er geen god is dan Allah. Vraag vergiffenis voor jullie zonden en de zonden van de gelovige mannen en vrouwen. Allah kent jullie bezigheden en weet waar jullie verblijven.”⁶³

“Hij is Allah! Er is geen andere god (die aanbedding verdient) dan Hij. De Alwetende van het onzichtbare en het zichtbare. Hij is de Meest Barmhartige, de Meest Genadevolle. Hij is Allah! Er is geen andere god (die aanbedding verdient) dan Hij. De Koning, de Heilige, de Gever van veiligheid, de Vertrouwende, de Beschermer, de Almachtige, de Onderwerper, de Geweldige. Verheven is Allah boven hetgeen wat zij naast Hem als deelgenoten nemen. Hij is Allah, de Schepper, de Ontdekker van alle zaken, de Vormer. Aan Hem behoren de Beste (Schone) Namen. Alles wat in de hemelen en op aarde is verheerlijkt Hem. En Hij is de Almachtige, de Alwijze”⁶⁴

“Allah! Er is geen god dan Hij. En laat daarom de gelovigen op Allah vertrouwen.”⁶⁵

“(Hij alleen is) de Heer van het Oosten en het Westen. Er is geen andere God naast Hem. Neem Hem daarom als beschermer.”⁶⁶

62. 44/Dukhaan, 8

63. 47/Mohammed, 19

64. 59/Hashr, 22-24

65. 64/Taghabun, 13

66. 73/Muzzammil, 9

Voor iemand die deze verzen zorgvuldig leest, wordt het concept van het alleen nemen van Allah (swt) als godheid, d.w.z. “Lailahaillallah”, in al zijn details duidelijk.

D. Degenen Die Zich Verzetten Tegen De Oproep Tot De Ene En Ware God (Lailahaillallah)

Zoals wij reeds hebben vermeld, was er geen geschil over het bestaan en de goddelijkheid van Allah (swt). Het geschil gaat over Zijn (swt) enige goddelijkheid. Toen de Boodschappers de mensen uitnodigden om Allah alleen te aanbidden (Lailahaillallah), ontstond er onenigheid en een bepaald deel van de samenleving reageerde als volgt:

Toen Nuh (as) zijn volk uitnodigde om Allah (swt) als de enige God te aanvaarden, zeiden zij:

“Zij zeiden: ‘Als je hier geen einde aan maakt, O Nuh, zul je zeker behoren tot degenen die gestenigd en verdreven worden.’”⁶⁷

Zij zeiden tot Shu’ayb (as):

“De hoogmoedigen uit zijn midden zeiden: “O Shu’ayb, wij zullen jou en degenen die met jou geloven zeker uit ons land verdrijven. Of jullie zullen zeker tot onze godsdienst terugkeren.” Hij antwoorde: “Zelfs als wij dat niet willen?”⁶⁸

67. 26/ash-Shu’araa, 116

68. 7/al-A’raaf, 88

Zij zeiden tot Ibrahim ^(as):

“(Zijn vader) zei: ‘Keer je je af van mijn goden, o Ibrahim? Als je niet ophoudt (met dit gedrag), zal ik je stenigen. Ga weg van mij voor een lange tijd.’”⁶⁹

Zij zeiden tot de Boodschapper van Allah ^(saw):

“Heeft hij van de goden één god gemaakt? Voorwaar, dit is een zeer vreemde/schokkende zaak. De leiders kwamen in beweging en zeiden: Ga heen, en neem jullie goden in acht (hou stand in jullie trouw aan hen). Dat is zeker wat er van jullie verwacht wordt.”⁷⁰

Er zijn twee hoofdpunten die onze aandacht trekken in deze reacties:

- a. Het heftige verzet tegen de eerste zin van de uitnodiging zonder naar de inhoud ervan te luisteren.
- b. Het feit dat de tegenstanders geen gewone mensen zijn, maar een elitegroep die een status en positie heeft in de samenleving.

Maar waarom is dat?

Laten we de verzen in het hoofdstuk “De uitleg van de Koran over het aannemen van Allah als een god” opnieuw bekijken: Volgens deze verzen is het nemen van Allah ^(swt) als een godheid om Hem alleen te dienen, om niets met Hem te associëren, en om alle andere tawagheet naast Hem te bestrijden.

69. 19/Maryam, 46

70. 38/Saad, 5-6

Allah ^(swt) als god erkennen, is erkennen dat Hij degene is die vrij is van alle tekortkomingen en geen deelgenoten heeft; dat alles onderworpen is aan Zijn oordeel en besluit; dat Hij de Heerser is van de hemelen en de aarde; dat niemand voor iemand kan bemiddelen zonder Zijn toestemming; dat alles in de hemelen en de aarde onderworpen is aan Zijn kennis; en dat Hij alleen de beschermer is van de aarde, de hemelen en alles wat zich daarin bevindt.

Allah ^(swt) als god erkennen, is absolute onderwerping aan Allah ^(swt) en Zijn oordelen tonen, geloven dat het eigendom Hem toebehoort en erkennen dat Hij de enige beslisser is over Zijn eigendom.

↓
72
↑
Allah ^(swt) als god erkennen; om Hem te accepteren als een Behoeder in alle zaken en om op Hem te vertrouwen; alleen tot Hem bidden in tijden van comfort en nood; geloven dat het voordeel en het nadeel in Zijn handen ligt; het gebed, het offeren, het leven en de dood aan Hem opdragen.

Allah ^(swt) als god erkennen, is aanvaarden dat Hij dicht bij zijn dienaren is, dat er geen tussen-personen nodig zijn om Hem te bereiken, dat Hij uit liefde en barmhartigheid boodschappers naar zijn dienaren stuurt, dat de enige bron van religie de openbaring is en de Boedschappers die deze uitleggen.

Het is deze aanzet die de tawagheet bang maakt. Want “Lailahailallah” ontwaakt de mens. Het brengt hem

van shirk, die hem openstelt voor uitbuiting, naar de eer van onderwerping aan Allah ^(swt), d.w.z. Tawhied. Het verzamelt de gevoelens en gedachten van de mens rond “één god”. En dit is niet in het voordeel van de tawagheet.

Oftewel: door de geschiedenis heen waren degenen die de samenleving regeerden een minderheidsgroep. Deze groep, meestal georganiseerd in de vorm van elite (!) families, buit de samenleving uit door haar te verdelen:

- **Zij verdelen de religie:**⁷¹ Zij sluiten Allah, de Schepper, op in de hemelen. Zij stellen op aarde godheden aan die in naam van Allah handelen, die hun wensen aan Hem overbrengen en als Zijn vertegenwoordiger optreden in alles wat de mensen aangaat. Deze godheden zijn wezens die niet zien, horen of spreken. Soms zijn het beelden, soms monumenten, soms graven of tombes... Daarom hebben zij een spreker nodig om hun wensen en bevelen over te brengen. Wie spreekt er dan namens deze goden? Zij die hen als goden aanstellen, dat is de elite. Om de een of andere reden spreken deze goden altijd ten gunste van de elite. Deze elite zijn de schaduw van Allah op aarde. Door hen wordt politieke eenheid en stabiliteit bereikt. We moeten allemaal onvoorwaardelijk gehoorzamen aan hen

---

71. “Zij die hun godsdienst in stukken verdelen en zelf in groepen verdeeld zijn, jij hebt niets met hen te maken. Hun zaak rust slechts bij Allah. Vervolgens zal Allah hen op de hoogte stellen van wat zij deden.” (6/An’ám, 159)

en hen steunen. Deze elite zijn zeer ‘waardevol’ bij Allah; vanwege hen ontvangen we goddelijke gunsten en genade. Dus moeten we aan hun deur slaven en dienaren zijn, ons aan hen overgeven zoals de dode aan de gassaal (dodenwasser).

• **Ze verdelen de samenleving:**⁷² De één is Turks, de ander Koerdisch. De één is rijk, de ander arm. De één is voor het ene voetbalteam, de ander voor een ander. De één is links, de ander rechts. De één is een stadsbewoner, de ander een boer... Ze verdelen de samenleving op elk gebied in groepen en zetten de verschillen tussen de groepen om in vijandschap via de massamedia. Als massamedia niet genoeg zijn, worden speciale eenheden opgericht. Hun doel is de samenleving tegen elkaar op te zetten door middel van provocaties.

• **Ze verdelen een persoon van binnenuit:**⁷³ Zelfs in zijn dagelijks werk blijft hij in verwarring. Hij wil zich kleden; wat de mode vraagt is anders, wat hem past is anders, wat zijn financiële situatie toelaat is heel wat anders. Wat hij in tv-series ziet is anders, de gebruiken en tradities van de buurt waarin hij woont zijn anders. Hij wil zich een opvatting vormen over een

---

72. “Voorwaar, Faraó gedroeg zich hoogmoedig op aarde en verdeelde de bevolking ervan in groepen, waarbij hij een deel van hen onderdrukte; hij doodde hun zonen en spaarde hun vrouwen. Want hij was zeker een van de onheilstichters.” (28/Kasas, 4)

73. “Geen ander dan Allah aanbeddend noch deelgenoten aan Hem toekennend, want ieder die deelgenoten aan Allah toekent, is alsof hij uit de lucht is komen vallen en de vogels hem pikken of de wind heeft hem van zijn plaats af geworpen.” (22/Hadj, 31)

politieke ontwikkeling; kranten, tv-zenders, sociale media; iedereen heeft wel iets te vertellen. Mensen zijn in de war over wat ze moeten geloven.

Een persoon wiens religie, sociale structuur en innerlijke wereld verdeeld zijn, staat open voor allerlei vormen van manipulatie, uitbuiting en gebruik. Dit is het type persoon dat de elites willen verkrijgen.

Daarentegen is Lailahaillallah het verenigen van Allah ^(swt) en Hem in het centrum van het leven plaatsen. Lailahaillallah is het verenigen van wat de uitbouter ook vernietigd hebben en het elimineren van alle redenen voor het aanbidden van een andere dienaar. Iemand die “Lailahaillallah” zegt, heeft een duidelijk doel om te leven, weet waarvoor hij moet sterven en heeft de maat van de waarheid geleerd. Zo iemand is gesloten voor uitbuiting. Wat men ook zegt, de autoriteit tot wie hij zich zal wenden en om een oordeel zal vragen is Allah, de enige God. De tirannen weten dat zij degenen die “Lailahaillallah” zeggen niet kunnen uitbuiten, dat in een samenleving van “Lailahaillallah” iedereen gelijk zal zijn en zij hun privileges zullen verliezen, hierdoor verzetten zij zich hevig tegen de oproep tot Tawhied.

IV. Het Woord Tawhied Verkeerd Uitgelegd

Wanneer veel mensen gevraagd wordt naar de betekenis van het Woord van Tawhied zeggen ze: “Er is geen god dan Allah”. Maar als je vraagt: “Wat betekent het dat er geen god is dan Allah?” is het antwoord meestal als volgt: “Het betekent dat Hij degene is

die ons geschapen heeft, Hij is degene die ons van levensonderhoud voorziet.”

Maar, zoals wij eerder al aangaven, is dit niet de betekenis van het woord Tawhied. De polytheïsten van Mekka wisten ook dat Allah de Schepper en Voorziener is. Maar dit maakte hen geen moslim, noch weerhield het de Boodschapper van Allah (saw) ervan hen te bestrijden.

In de volgende verzen staat dat de polytheïsten Allah (swt) erkennen als de Schepper en Voorziener:

↓
76
↑

“Als jij hen zou vragen: ‘Wie heeft de hemelen en de aarde geschapen en de zon en de maan geschapen,’ dan zullen zij zeker antwoorden: ‘Allah.’ Hoe kunnen zij dan dwalen? Allah vergroot de voorziening voor wie Hij wil van Zijn dienaren en beperkt het voor hen. Waarlijk, Allah is van alle zaken Alwetend. Als jij hen zou vragen: ‘Wie stuurt de regen van de hemel naar beneden en wie brengt daarmee de aarde tot leven na haar dood?’ Dan zouden zij zeker antwoorden: ‘Allah.’ Zeg: ‘Alle lofprijzingen en dank is aan Allah!’ Nee! De meesten van hen begrijpen het niet.’”⁷⁴

“Zeg: ‘Wie voorziet jullie uit de hemel en de aarde?’ Of: ‘Wie heeft de macht over (het scheppen van) het horen en het zien? En wie brengt het levende voort uit het dode en wie brengt het dode voort uit het levende? En wie regelt de zaken?’ Zij zullen zeggen: ‘Allah.’ Zeg: ‘Zijn jullie dan niet bang voor Allah’s bestraffing?’”⁷⁵

74. 29/Ankabût, 61-63

75. 10/Yûnus, 31

De polytheïsten van Mekka namen hier geen genoegen mee; zij baden, vastten, verrichtten bedevaart, voedden mensen die op bedevaart gingen en waardeerden mensen met een goede moraal.

Zoals uit de verzen blijkt, maakt het feit dat de mens weet dat Allah (swt) de Schepper, de Voorziener, de Heerser over alle zaken, de Gever van leven en dood is, hem geen moslim. Als dit de betekenis was van het Woord van Tawhied, zou het absurd zijn geweest om de Mekkaanse polytheïsten uit te nodigen tot het Woord van Tawhied. Zoals wij hierboven hebben vermeld, is de betekenis en de essentie van het Woord van Tawhied het verenigen van Allah in aanbidding en het ontkennen van de valse goden die buiten Hem worden aanbeden door “La” te zeggen.

Zouden mensen vandaag de dag die het woord “Lailahaillallah” zeggen en uit dit woord begrijpen dat Allah (swt) alleen de schepper is, de islam binnentreden? Als deze mensen de islam kunnen binnentreden met dit verkeerde begrip, wat was het dan dat de Mekkaanse polytheïsten uitsloot van de islam?

Hun probleem was niet dat zij Allah (swt) niet erkenden als de Schepper. Hun probleem was dat zij hun aanbidding richtten op andere wezens dan Allah (swt). Bijvoorbeeld, wanneer zij smeekbeden wilden verrichten, riepen zij de standbeelden van mensen waarvan zij geloofden dat zij vroom waren aan. Omdat zij zondaars waren.

Zij hadden iemand nodig die tussen hen en Allah kon bemiddelen en voor hen kon voorspreken.

Hoe vergelijkbaar is gisteren met vandaag! Ook vandaag zoeken mensen, die uit het woord “Lailahailallah” alleen begrijpen dat Allah de Schepper is, hulp bij de graven van de doden - of op afstand - waarvan zij geloven dat zij vroom zijn. Zelfs hun motieven zijn hetzelfde: “Wie zijn wij? Wij zijn zondige en hulpeloze mensen. Maar deze heiligen zijn eerbare en vrome mensen in de ogen van Allah. Zij zijn onze bemiddelaars.”

“Pas op! De ware godsdienst is van Allah. Zij die naast Hem beschermers nemen, zeggen: ‘Wij aanbidden hen opdat zij ons nader tot Allah brengen.’ Allah zal tussen hen oordelen in hetgeen waarin zij verschillen van mening. Voorzeker, Allah leidt degene niet die ongelovig en een leugenaar is.”⁷⁶

Maar gebed wordt in de Koran gebruikt in de betekenis van aanbedding. In die tijd richtten mensen hun aanbedding (gebed) tot stenen en werden ze ongelovigen. Zelfs al erkenden ze Allah en geloofden ze in Zijn bestaan, waren ze toch ongelovigen. Wat is het oordeel over de mensen van vandaag die hun gebeden tot iemand anders dan Allah richten, Allah als Schepper erkennen en denken dat ze daarmee binnen de cirkel van de islam vallen?

waren ze toch ongelovigen. Wat is het oordeel over de mensen van vandaag die hun gebeden tot iemand

anders dan Allah richten, Allah als Schepper erkennen en denken dat ze daarmee binnen de cirkel van de islam vallen?

Nogmaals, de polytheïsten van die tijd kenden en geloofden in Allah. Maar in plaats van het gezag van de soevereiniteit aan Allah te geven, gaven zij het aan stamhoofden of heersers. Toen zij dit deden, brachten hun kennis van Allah en hun geloof in Hem hen niet in de islam.

Tegenwoordig geven sommige mensen, die uit het Woord van Tawhied alleen begrijpen dat Allah ^(swt) de Schepper is, het gezag van de soevereiniteit niet aan de stamhoofden, maar aan partijleiders en parlementsleden - door middel van stemmen. Deze mensen worden echter beschouwd als personen binnen de islam. Ik vraag me af wie hen deze 'gunst' heeft verleend? De Joden begingen ook allerlei vormen van polytheïsme en zonde en zeiden: "Wij zijn de geliefde dienaren en zonen van Allah en het Vuur zal ons niet raken." Maar deze aanname redde hen niet.

"En zij zeggen: 'Het vuur zal ons niet anders raken dan voor een beperkt aantal dagen.' Zeg: 'Hebben jullie een verbond met Allah gesloten, zodat Allah Zijn verbond niet zal verbreken? Of zeggen jullie iets over Allah waar jullie niets van afweten? Voorzeker! Degenen die slechte daden verrichten en door hun zonden worden omringd, zullen

de bewoners van het Vuur zijn; zij zullen daarin voor altijd verblijven.’ ”⁷⁷

Het is uit het bovenstaande duidelijk dat, als een persoon wil profiteren van het Woord van Tawheed en de Islam wil binnentreden, hij de concepten van “God” en “aanbidding”, die de essentie van dit woord zijn, moet begrijpen en in praktijk brengen. Natuurlijk moeten deze begrippen begrepen en beleefd worden zoals ze uitgelegd worden in de Koran en de Sunnah.

VOORWAARDEN VAN KALIMA AT-TAWHIED

In dit hoofdstuk zullen we de voorwaarden van het Woord van Tawhied bespreken. Het kennen van de voorwaarden van het Woord van Tawhied is even belangrijk als het kennen van de betekenis ervan. Zoals we hieronder zullen uitleggen, is een voorwaarde van iets de noodzakelijke basis ervan. Het is zoals de rituele wassing een voorwaarde is voor het gebed. Een gebed zonder de wassing is niet aanvaardbaar in de ogen van Allah (swt). Evenzo, als een van de voorwaarden van “Lailahaillallah” wordt verlaten, zal het Woord van Tawhied een persoon niet baten.

Wij kunnen de voordelen van Kalima at-Tawhied in tweeën delen:

- Voordelen in de wereld
- Voordelen in het hiernamaals

Het voordeel in deze wereld is dat het iemand laat behoren tot de Ummah van de Islam en hem het profijt geeft van alle rechten van de Moslims.

Het voordeel in het Hiernamaals is dat het iemand beschermt tegen het eeuwige Vuur en hem in staat stelt het eeuwige Paradijs binnen te treden.

Net zoals men moet voldoen aan de voorwaarden zoals de wassing, het zich wenden naar de qiblah en het bedekken van de lichaamsdelen om voordeel te halen uit het gebed, moet men ook voldoen aan de voorwaarden ervan om voordeel te halen uit “Lailahaillallah”. Anders zal “Lailahaillallah”, dat uitgesproken wordt zonder aan de voorwaarden te voldoen, hetzelfde zijn als het gebed dat verricht wordt zonder de wassing.

In de islamitische wet wordt een voorwaarde als volgt gedefinieerd:

↓
82
↑
“Als het afwezig is, maakt het datgene ongeldig waar het aan verbonden is; als het verdwijnt, maakt het de uitspraak van datgene waar het aan verbonden is ongeldig.”¹

Als iemand het gebed begint zonder de wassing, is zijn gebed ongeldig. Evenzo, hij zijn wassing verbreekt tijdens het gebed, is zijn gebed ongeldig. Want hij mist de voorwaarde die het gebed geldig maakt.

Daarom moeten de voorwaarden aanwezig zijn voordat een handeling wordt verricht en moeten ze worden behouden totdat de handeling is voltooid. De voorwaarden van “Lailahaillallah” moeten aanwezig zijn op het moment dat je het zegt en moeten behouden

---

1. Usûlu al Fiqh al Islami, p. 104

blijven tot de laatste adem, wil het authentiek en geldig zijn in de ogen van Allah (swt).

Een andere belangrijke kwestie met betrekking tot de voorwaarden van het Woord van Tawhied is deze: In het verleden probeerden de tawagheet de samenleving weg te houden van “Lailahaillallah”:

“‘Hij heeft (alle) goden in één god veranderd. Waarlijk, dit is iets vreemds!’ En de leiders onder hen gingen weg (zeggend): ‘Ga door en blijf standvastig met jullie goden! Waarlijk, dit (van Mohammed) is iets (dat tegen jullie) is ontworpen!’”²

“Waarlijk, toen er tegen hen gezegd werd: ‘Er is geen god dan Allah,’ toen waren zij hoogmoedig.’ En (zij) zeiden: ‘Gaan wij onze goden uitbannen vanwege een krankzinnige dichter?’”³

De tawagheet beseftte al snel dat hun inspanningen nutteloos waren. Want “Lailahaillallah” was de roep van de natuurlijke aard. Iedereen die ernaar luisterde voelde dat er diep in zijn hart iets bewoog. Toen de muren tussen mensen en de oproep tot Tawhied werden afgebroken, kozen samenlevingen massaal voor de Islam ... Ze realiseerden zich dat ze niet tegenover het Woord van Tawhied konden staan. Toen zij de mensen er niet van konden weerhouden, probeerden zij hun doel te bereiken door het inhoudelijk te ledigen. En zij slaagden erin. Zij vervormden en deden de mensen de drie principes vergeten die de essentie vormen van het Woord van Tawhied.

2. 38/Sâd, 5-6

3. 37/Saffât, 35-36

Ten eerste hebben ze de betekenis ervan verdraaid. Zij zijn de betekenis niet vergeten ze hebben de betekenis doen vergeten van “de eenheid van Allah (swt) in aanbedding, niets met Hem associëren en het verwerpen van alle andere aanbidders naast Allah (swt)”. Zij reduceerden dit woord tot een betekenis als “Allah is de Schepper” en stelden het gelijk aan de betekenis van de Mekkaanse polytheïsten.

Ten tweede deden zij hen hun voorwaarden vergeten. Zij zeiden: “Wie ‘Lailahaillallah’ zegt, zal het Paradijs binnengaan.” Klopt, maar zij zeiden het onvolledig. “Lailahaillallah” brengt zijn eigenaar naar het Paradijs. Maar alleen als de voorwaarden ervan zijn vervuld... Anders is het als een gebed waarvan de voorwaarden niet zijn vervuld. Het komt zijn eigenaar niet ten goede.

Ten derde hebben ze hen de elementen laten vergeten die het nietig maken. Zij lieten de mensen denken dat wanneer “Lailahaillallah” eenmaal is gezegd, het niet zal worden verbroken, wat er ook wordt gedaan, en dat het hoe dan ook de mensen ten goede zal komen.

Met deze drievoudige vervorming van het Woord van Tawhied, hebben zij het in een verslaving veranderd. Voorheen gebruikten de Boodschappers dit woord om de samenlevingen wakker te schudden, vandaag drogeren de tawagheet de samenleving met dit woord! Voorheen waren zij die dit woord uitspraken de nachtmerrie van de taghut, vandaag zijn zij die dit

woord uitspreken de vrijwillige aanhangers van de taghut!

De hoofdtaak van de oproeper van Tawhied is een drievoudige opwekkingsbeweging tegen deze drievoudige verdraaiing. Het is om de mensheid de betekenis van het Woord van Tawhied te leren, de voorwaarden ervan en de elementen die het tenietdoen te onderwijzen.

I. Het Verwerpen Van De Taghut

Het verwerpen van de Taghut is een noodzakelijke basis van het geloof. Het is de eerste voorwaarde van Tawhied. Het bewijs hiervan is het volgende vers:

فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

↓
85
↑

“... Iedereen die de Taghut verwerpt en in Allah gelooft, heeft een sterk houvast gegrepen dat nooit zal afbreken. En Allah is de Alhorende, de Alwetende.”⁴

In het Arabisch is “مَنْ/men” een voorwaardelijk voorzetsel. Allah (swt) somt twee voorwaarden op voor het vastklampen aan een stevig houvast:

- Het verwerpen van de Taghut
- Geloof in Allah (swt)

En wat is een sterk houvast dat niet breekt?

4. 2/Baqara, 256

Onder de tafsiergeleerden zei Mujahid ^(rh) dat het “geloof” is; Suddi ^(rh) zei dat het “Islam” is; Ibn Abbas ^(ra) en Said ibn Jubayr ^(rh) zeiden dat het het woord “Lailahaillallah” is. Anas ^(ra) zei dat het onbreekbare houvast de Koran is.⁵

Ja, het onbreekbare houvast is het geloof, de Islam, het Woord van Tawhied. Om deze binnen te treden, moet een persoon voldoen aan de voor-waarde van het verwerpen van de taghut en geloof in Allah ^(swt), die aan het begin van het vers wordt genoemd met het voorwaardelijke voorzetsel. Net zoals Allah ^(swt) heeft bepaald dat mensen met het woord van Tawhied de religie kunnen binnentreden, heeft Hij ook de voorwaarden van dit woord bepaald. Met andere woorden, de mens heeft geen recht van keuze. Als een persoon voordeel wil halen uit wat hij doet of zegt en wil dat zijn daad wordt geaccepteerd in de Shari’ah, dan moet hij aan de voorwaarden voldoen.

Wij gaven het voorbeeld van het gebed bij de uitleg van het begrip ‘voorwaarde’. Net zoals er geen gebed is zonder de wassing, is er geen toetreding tot de religie van de Islam zonder de Taghut te verwerpen.

De voorwaarde van het verwerpen van Taghut is vele malen benadrukt door de Boodschapper van Allah ^(saw):

5. Tefsiru’l Kur’ani’l Azim, 1/523, Bakara Suresi, 256. Uitleg van het vers.

مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَرَّمَ مَالَهُ
وَدَمَهُ وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ

“Wie ‘Lailahaillallah’ zegt en alles verwerpt wat er naast Allah wordt aanbeden, zijn leven en bezittingen zijn verboden. Zijn afrekening is bij Allah.”⁶

In overleveringen zoals “Islam is gebouwd op vijf dingen”, is het Woord van Getuigenis het eerste dat meestal voorop staat. In een van de overleveringen van Imam Muslim legt de Boodschapper van Allah (saw) de betekenis van de Getuigenis als volgt uit:

“Islam is gebaseerd op vijf zaken: Het aanbidden van Allah en het verwerpen van alles wat naast Hem wordt aanbeden, het verrichten van het gebed, het betalen van de zakaat, het verrichten van de bedevaart en het vasten in de Ramadan.”⁷

Het verwerpen van de Taghut komt vóór het geloven in Allah (swt):

Wanneer we het woord van Tawhied zeggen, zeggen we eerst “La ilaha”. We verwerpen alle valse goden die buiten Allah (swt) worden aanbeden en we ontkennen alle tawagheet. Vervolgens, door “illa Allah” te zeggen, bewijzen we de goddelijkheid aan Allah (swt) en verklaren we dat we Hem alleen zullen dienen. Met andere woorden, we verwerpen eerst de taghut en daarna geloven we in Allah (swt).

6. Muslim, 23

7. Bukhari, 8; Muslim, 16

We zien dezelfde stijl in vers 256 van Soera al-Baqarah. De voorwaarde van het verwerpen van de Taghut wordt vóór de voorwaarde van het geloof in Allah ^(swt) genoemd. Dit toont ongetwijfeld de waarde en het belang van de kwestie van het verwerpen van de Taghut in de ogen van Allah ^(swt). Naast het belang ervan in de ogen van Allah, kunnen we nog twee andere redenen noemen:

- Geloven in Allah ^(swt) zonder de Taghut te verwerpen is vals. Want dat geloof is een geloof dat besmet is met shirk en onrecht. Om het geloof in Allah ^(swt) geldig te laten zijn, moet het vrij zijn van shirk. Taghut is degene die aanbeden wordt, d.w.z. het wezen dat aan Allah als deelgenoot wordt toegeschreven. Wie hem niet ontkent, ook al gelooft hij in het bestaan van Allah, gelooft niet in Zijn eenheid en dat Hij alleen aanbeding verdient. Hij verdeelt het recht van aanbeding, d.w.z. goddelijkheid, tussen Allah ^(swt) en de tawagheet.

- Door de geschiedenis heen hebben de mensen het geloof in Allah ^(swt) opgevat als het geloof in het bestaan van Allah ^(swt); zij geloofden dat Hij bestaat en dat Hij de Schepper is. Zij konden echter niet accepteren dat Hij de enige is die aanbeding verdient, en zij stelden tussenpersonen aan tussen hen en Allah ^(swt). Toen de Boodschappers kwamen en hen uitnodigden de Taghut te verwerpen en in Allah ^(swt) te geloven, weigerden zij.

Daarom heeft Allah ^(swt) het belangrijkste probleem naar voren gebracht. Hij wilde dat zij de uitnodiging van de Boodschappers juist zouden begrijpen; Hij wilde dat zij zouden weten dat de Boodschappers niet uitnodigden tot het bestaan van Allah ^(swt), maar dat Hij alleen aanbedding verdient. Aangezien het verwerpen van de Taghut voorop werd gesteld, verzetten de veelgodenaanbidders zich tegen deze uitnodiging zodra zij deze hoorden. En zij probeerden niet eens te luisteren en het te begrijpen.

A. Wat Is De Taghut, Wat De Eerste Voorwaarde Is Van Kalima At-Tawhied En Je Zonder Het Te Verwerpen De Godsdienst Niet Binnentreedt?

De betekenis van taghut, wat taalkundig tot het uiterste gaan en de grens overschrijden betekent, sluit hier nauw bij aan en is afgeleid van deze wortel:

Imam Tabari ^(rh) vat in zijn commentaar op vers 256 van Surat al-Baqara de definitie van Taghut als volgt samen:

“De mensen van Tafsir verschilden van mening over de betekenis van taghut.

Sommigen hebben gezegd dat het de duivel is. Dit is overgeleverd van ‘Umar ^(ra), Mujahid ^(rh), Qatadah ^(rh), Dahhak ^(rh) en Suddi ^(rh).

Sommigen hebben gezegd: “tovenaar”. Er is een overlevering van Abu ‘Aliya ^(rh) hierover.

Sommigen van hen hebben ook “waarzegger” gezegd. Dit is overgeleverd van Said ibn Jubayr (rh), Abu ‘Aliyah (rh) en Ibn Jurayj (rh).”

Nadat hij deze opvattingen heeft verteld, zegt hij het volgende:

“Naar mijn mening is een taghut alles wat tegen-over Allah de grenzen overschrijdt en aanbeden wordt buiten Allah om, of het nu door de taghut wordt afgedwongen of door de wil van mensen. Het maakt niet uit of het een mens, een duivel, een afgod of iets anders is.”⁸

Ibn al-Jawzi (rh) citeert in Zadu al-Masir de volgende uitspraak van Mujahid (rh): “Zij die voor afgoden staan en in hun naam spreken om de mensen te misleiden.”⁹

Ibn Kathir (rh) citeert de volgende uitspraak van Ibn Abbas (ra): “Taghut is de duivel in menselijke vorm. Mensen (in geval van onenigheid) komen naar hem voor een oordeel. Hij is de leider die hun zaken in zijn handen houdt.”¹⁰

Ibn al-Qayyim al-Jawziyya (rh) definieert Taghut als volgt: “Taghut betekent een dienaar die de grenzen van aanbidding, toewijding en gehoorzaamheid overschrijdt. Wat een volk aanbidt, vereert en gehoorzaamt buiten Allah (swt) en Zijn boodschapper (saw), zonder enig bewijs van Allah (swt), is hun Taghut.” Dit zijn de Tawagheet van de wereld. Als je nadenkt

8. Tafsir al-Tabari, 5/417-419, Soera al-Baqarah, 256. Uitleg van het vers.

9. Zadu al-Masir, 1/419, Soera al-Nisa, 51. Uitleg van het vers.

10. Tafsiru al-Qur’an al-Azim, 2/294, Soera al-Nisa, 51. Uitleg van het vers.

over deze Taghut en de toestand van de mensen, zul je zien dat de meeste mensen de Taghut aanbidden en niet Allah. Zij richten zich op het oordeel van de Taghut en niet op die van Allah en Zijn Boodschapper. Zij aanbidden en volgen de Taghut, niet Allah en Zijn Boodschapper...”¹¹

Wat verstaan we onder deze definities? Taghut is alles wat zijn grenzen overschrijdt, iemand die vergeet dat hij een dienaar is en in zichzelf goddelijke eigenschappen ziet. Of het is alles waar mensen, door hun grenzen te overschrijden, goddelijke eigenschappen aan toekennen en vergoddelijken.

De duivel wordt Taghut genoemd. Omdat hij de mensen oproept om geschapen wezens, valse goden te aanbidden. Hij is de oorzaak van alle soorten shirk, zondes en overtredingen.

De waarzegger wordt Taghut genoemd, omdat hij beweert het ongeziene te kennen. Het kennen van het ongeziene is een eigenschap van Allah (swt).

De tovenaars worden Taghut genoemd, omdat hij beweert dat hij mensen kan baten en schaden, dat hij kan vernietigen wat er is en kan scheppen wat er niet is. Dit zijn allemaal eigenschappen van Allah (swt).

De wezens zoals stenen, bomen en afgodsbeelden die worden aanbeden, worden ook Taghut genoemd. Want aanbidding is alleen aan Allah (swt).

11. l'ġāmu'l Muvakkiin, 1/40

Zij die in naam van afgoden spreken en mensen misleiden worden Taghut genoemd. Dit is omdat zij spreken zonder zich te baseren op openbaring, mensen misleiden en afgoden legitimeren in de naam van Allah (swt). Het is aan Allah (swt) om de grenzen van de religie te bepalen.

Individueen en instellingen die onder de mensen regeren zonder zich te baseren op de Islamitische wetgeving worden Taghut genoemd. Dit is omdat het oordeel een eigenschap van Allah (swt) is.

↓
 92
 ↑

 Zoals te zien is introduceerden onze salaf, in plaats van het definiëren van taghut, de veelvoorkomende tawagheet van hun tijd. Zij zeiden bijvoorbeeld: “Een waarzegger is een Taghut.” Wij moeten de reden hiervoor weten. Anders zouden we kunnen accepteren dat waarzeggers Taghut zijn en ons niet realiseren dat paragnosten/helderzienden, toekomstvoorspeller en geestencharlatans ook Taghut zijn. De waarzegger is een Taghut omdat hij beweert het ongeziene te kennen en over het ongeziene te informeren. Dit komt omdat hij zijn grenzen overschrijdt en in zichzelf een eigenschap ziet die aan Allah (swt) toebehoort. Zelfs als de namen, plaatsen en stijlen veranderen, is iedereen die beweert het ongeziene te kennen een Taghut.

Vooraf wanneer sommige kringen slechts één aspect van de taghut benadrukken, zoals het niet regeren volgens de voorschriften van Allah, zien we helaas dat deze kringen de taghut niet volledig verwerpen.

Bijvoorbeeld, een prediker die ik ontmoette, dacht bij het woord Taghut aan de leiders van vandaag die de islamitische gemeenschap onderdrukken, onze namen dragen en onze taal spreken, maar in werkelijkheid mensen van shirk zijn. Naarmate onze kennismakingsperiode langer duurde, zag ik dat deze vriend naast de leiders veel andere tawagheet die aanbeden worden, niet verwierp. Toen vroeg ik me af waarom en begreep ik dat ze het begrip Taghut tot één definitie hadden beperkt, waardoor ze vele tawagheets buiten hun definitie niet herkenden. Sterker nog, soms verdedigden ze deze zelfs!

Daarom zullen wij een andere methode volgen. We zullen de verzen in de Koran waarin het begrip Taghut genoemd wordt één voor één analyseren. We zullen de kenmerken van Taghut en vanwege welke eigenschappen het Taghut wordt genoemd proberen te begrijpen. Vervolgens zullen we de aandacht vestigen op de wezens die vandaag de dag aan dit kenmerk voldoen, oftewel die Taghut zijn geworden.

Op deze manier zullen we Taghut niet beperken tot bepaalde vormen, maar proberen het in zijn breedste betekenis te begrijpen. De inspanning is van ons en het succes is van Allah (swt).

1. Taghut Is Degene Die Van Het Licht Der Openbaring Naar De Duisternis Van Ongeloof Leidt

اللَّهُ وَرَى الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ
 أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“Allah is de Behoeder van degenen die geloven. Hij brengt hen uit de duisternis in het licht. (En voor) de ongelovigen zijn er bondgenoten van de tawagheet. Zij leiden hen van het licht naar de duisternis (zoals de Joden, die Mohammed niet erkenden). Zij zijn de bewoners van het Hellevuur, waarin zij eeuwig en altijd zullen verblijven.”¹²

Imam Tabari (rh) vertelt in zijn commentaar op het vers het volgende: “Allah is de vriend en helper van de gelovigen. Hij heeft hen bevriend met succes en hulp. Hij brengt hen uit de duisternis van het ongeloof in het licht van het geloof. Vervolgens zegt hij het volgende: “De vrienden van de ongelovigen zijn de afgoden en andere dingen die zij naast Allah aanbidden. Hij brengt hen van het licht van het geloof naar de duisternis van het ongeloof.”¹³

Ibn Kathir (rh) zegt, nadat hij in zijn tafsier iets soortgelijks heeft gezegd, het volgende:

“Daarom wordt het woord “licht” (nur) in het

12. 2/Bakara, 257

13. zie Tefsiru't Taberi, 5/424-425 Bakara Suresi, 257. Uitleg van het vers.

enkelvoud gebruikt, maar het woord “duisternis” (dhulumaat) wordt in het meervoud gebruikt. Dit omdat de waarheid slechts één is, terwijl er vele soorten van ongeloof zijn en allen zijn valsheid.”¹⁴

Dit is het eerste kenmerk van Taghut: Misleiden van het licht van de openbaring naar de duisternis van ongeloof. Hij misleidt de mensen die hem volgen altijd weg van het licht van de Openbaring, de Koran, de Soennah en Tawhied naar de duisternis van kufr en shirk.

De openbaring heeft een heldere, duidelijke en ophelderende leringen/jurisprudentie. Alles wat ons uitnodigt tot iets anders dan de regels van de openbaring is Taghut. Want Allah is Al-Alim, Degene die alles op de meest nauwkeurige manier weet. Iedereen die nieuwe leringen stelt ondanks de openbaring, welke de kennis van Allah (swt) is, heeft tegen Allah (swt) gezondigd en is een Taghut geworden.

Laten we nu eens kijken naar de mensen en instellingen die Taghut zijn geworden door dit kenmerk te eigenen

a. Satan

Omar (ra) interpreteerde Taghut als Satan. Satan is namelijk de bron van al het kwaad op aarde. Hij heeft een belofte gedaan aan Allah (swt) en in naleving van deze belofte brengt hij mensen op een dwaalspoor en nodigt hij hen uit tot andere wegen dan de openbaring:

14. zie Tefsiru'l Kur'ani'l Azim, 1/524, Bakara Suresi, 257. Uitleg van het vers.

“Hij (Allah) zei: “Wat weerhoud je ervan om te knielen wanneer Ik jou dat beveel?” Iblies zei: “Ik ben beter dan hem. Mij heeft U van vuur geschapen terwijl U hem van klei heeft geschapen.” Hij (Allah) zei: “Daal af uit dit Paradijs, het is niet aan jou om hier hooghartig te zijn. Ga weg, want jij bent iemand die vernederd en verworpen is.” Hij (Iblies) zei: “Geef mij uitstel tot de Dag waarop zij allen herrijzen.” Hij (Allah) zei: “Jij bent één van degenen die uitstel heeft gekregen (tot aan de eerste bazuinstoot).” **Hij (Iblies) zei: “En omdat U mij hebt doen dwalen, zal ik hen (de kinderen van Adam) belemmeren op het rechte Pad (dat naar U leidt). Vervolgens benader ik hen langs voor en langs achter, van links en van rechts. En de meesten van hen zult U niet als dankbare (gelovigen) ontmoeten.”** Hij (Allah) zei (tegen Iblies): ‘Verlaat dit (Paradijs) verworpen en uitgebannen. Wie van (de mensheid) jou volgt, daar zal Ik zeker de Hel mee vullen.’”¹⁵

↓
 96
 ↑

De weg van Allah Almachtig is er één. Dat is de Islam, die door openbaring is vastgesteld. Alle andere wegen zijn duisternis. Zoals we hebben geleerd van de Boodschapper van Allah (saw) dat er een duivel is aan het begin van elk pad en hij roept ons naar valse/duistere paden:

“En dat dit Mijn Pad is, een recht Pad. Volg het dan en volg geen andere paden, want die zullen jullie doen afsplitsen van Zijn Pad. Dit is wat Hij jullie heeft opgedragen, opdat jullie godvrezend zullen worden.”¹⁶

15. 7/A'raaf, 12-18

16. 6/An'aam, 153

Overgeleverd van Ibn Mas'ud (ra) is dat:

“Op een dag trok de Boodschapper van Allah (saw) een lijn met zijn hand en zei: “Dit is het rechte pad van Allah (swt).

Toen trok hij enkele lijnen rechts en links van die lijn en zei: “Dit zijn de paden, waarvan elk worden geleid door een duivel die tot dat pad uitnodigt.

De Boodschapper van Allah (saw) reciteerde toen het volgende vers:

“En dat dit Mijn Pad is, een recht Pad. Volg het dan en volg geen andere paden, want die zullen jullie doen afsplitsen van Zijn Pad. Dit is wat Hij jullie heeft opgedragen, opdat jullie godvrezend zullen worden.’¹⁷ ¹⁸

Als we op de verzen letten, zien we dat de weg van Allah (swt) en Zijn Boodschapper (saw) in de mufrad/enkelvoudige vorm worden gebruikt: “het licht” wordt gezegd, “het pad” wordt gezegd. Aan de andere kant worden djami’/meervoudige woorden gebruikt: zoals de vergelijking bij enkelvoud en dan “duisternissen” en “paden” wordt gezegd. Aangezien het ware pad aan Allah toebehoort. De bron ervan is één, daarom is het in enkelvoud. De valsheden daarentegen komen van Satan. Het is zo talrijk en gevarieerd als het aantal duivels.

17. 6/An'aam, 153

18. Ahmad, 4437

Hoe kom je uit de duisternis?

Er is maar één manier om uit de duisternis naar het licht te komen: Zich onderwerpen aan openbaring. Allah (swt) heeft Boeken neergezonden en Boodschappers gestuurd om die Boeken te verklaren om Zijn dienaren uit de duisternis te halen:

“Alif, Lām, Rā. (Dit is) een Boek dat Wij aan jou (O Mohammed) hebben geopenbaard opdat jij de mensheid uit de duisternissen naar het licht moge leiden, met toestemming van hun Heer, naar het Pad van al-Aziz (de Almachtige) en al-Hamid (de Prijzenswaardige).”¹⁹

↓
98
↑

“Hij is Degene die duidelijke Verzen naar Zijn dienaar doet neerdalen om jullie uit de duisternissen naar het licht te brengen. En voorwaar, Allāh is voor jullie zeker Ra’uf (de Vriendelijke) en Rahim (de Genadevolle).”²⁰

“Een Boodschapper die voor jullie de verduidelijkende Verzen van Allah voordraagt, om degenen die geloven en goede daden verrichten uit de duisternissen naar het licht te leiden. En wie in Allah gelooft en goede daden verricht: Hij zal hem naar de Tuinen verwijzen waar rivieren onderdoor stromen, om daarin voor altijd te verblijven. Allah heeft hem inderdaad een voortreffelijke voorziening gegeven.”²¹

Dit was het eerste beginsel dat Adam (as) hoorde toen hij uit het Paradijs werd gehaald en naar de aarde werd gebracht:

---

19. 14/ibrāhīm, 1

20. 57/Hadīd, 9

21. 65/Talaq, 11

“(Allah) zei: ‘Daal af jullie samen, onder jullie zal de één de vijand zijn van de ander. Maar als er leiding van Mij tot jullie komt: wie Mijn leiding volgt zal niet dwalen noch zal hij aan ellende overgeleverd zijn. Maar iedereen die zich van Mijn Overdenking (de Koran) afkeert: waarlijk, er zal dan voor hem een benauwd leven zijn. En Wij zullen hem op de Dag des Oordeels blind doen ontwaken.’”²²

Zij die de leiding van Allah (swt), de Openbaring en de Boodschapper volgen zullen niet afdwalen en niet ellendig zijn. Zij die zich afkeren van de Openbaring en de Boodschapper door de stappen van Satan te volgen en zij die afwijken naar andere wegen, zullen dwalend en ellendig zijn.

Pas op voor de menselijke duivels!

Wij kennen de duivel/Iblis, die uit vuur is geschapen, die wij niet kunnen zien en die de mensen onheil kan brengen. Daarnaast zijn er ook mensen die duivels zijn. Dit zijn menselijke duivels:

“Zo maakten Wij voor elke profeet vijanden van de mensen en de djinns die duivels zijn. Sommigen van hen openbaren/fluisteren anderen verfraaide woorden in om te misleiden. Als jouw Heer het gewild had, hadden zij dat niet kunnen doen. (Laat ze dus) met rust in hun verzonnen leugens.”²³

Menselijke duivels leven onder ons, spreken zoals wij en zien eruit zoals wij. Zij vervullen dezelfde taak als de djinnse duivels. Zij nodigen de mensen uit tot

22. 20/Tâhâ, 123-124

23. 6/An'âm, 112

andere wegen dan de openbaring en sieren het valse. Ze kunnen op televisie zijn, in kranten, op pleinen en zelfs op de preekstoelen.

De manier om deze tawagheet te herkennen en te vermijden is om de openbaring veel te reciteren en de Soennah (overleveringen) van de Boodschapper van Allah (saw) tot in detail te leren. Wie de waarheid kent, herkent de valsheid heel gemakkelijk. Aangezien de waarheid slechts één is. Het is gemakkelijk, begrijpelijk, duidelijk en helder. Degene die haar niet volgt is vals, duister, onbegrijpelijk, ongeacht haar oorsprong. En degene die daartoe uitnodigt is een menselijke - djinnse duivel, een taghut, die de mensen van het licht van openbaring uitnodigt naar de duisternissen van ongelooft.

b. Democratie Uitnodigers (Politieke Partijen)

In de ogen van Allah is er slechts één regeringsvorm:

Een Islamitische regering waarin alle mensen zich aan Hem onderwerpen, Zijn wetten gehoorzamen en de soevereiniteit onvoorwaardelijk bij Allah (swt) berust.

De grondwet van deze regering is de Koran en de Soennah, de gebruiken van de Boodschapper van Allah

(saw):

“... Let op! Aan Allah behoort de schepping en het bevel. Verheven is Allah, de Heer der Werelden.”²⁴

24. zie. 7/A'râf, 54

“O, jullie die geloven! Gehoorzaam Allah en gehoorzaam de Boodschapper en degenen van jullie die een gezagspositie hebben. (En) als jullie over iets van mening verschillen, keer dan terug tot Allah en Zijn Boodschapper, als jullie in Allah en de Laatste Dag geloven. Dat is beter en gepaster voor de laatste bepaling.”²⁵

Onze Heer (swt) heeft verklaard dat dit de meest correcte weg en authentiekste godsdienst is:

“... Het oordeel is voor niemand dan Allah. Hij heeft jullie bevolen niemand anders dan Hem te aanbidden, dat is de ware godsdienst, maar de meeste mensen weten het niet.”²⁶

Door de geschiedenis heen zijn er heersers geweest die het niet eens waren met dit Goddelijke oordeel en die in verzet tegen Allah als de Enige God en Heer, hun heerschappij verklaarden.

Farao is één van hen. Hij claimde openlijk goddelijkheid en heerschappij, wetende dat soevereiniteit uluhiyyah en rububiyyah betekent:

“Farao zei: ‘O leiders! Ik weet geen andere god dan ikzelf voor jullie.’”²⁷

“Zeggende: ‘Ik ben jullie heer, de hoogste.’”²⁸

Natuurlijk, zijn bedoeling is niet goddelijkheid en heerschappij in de zin van creëren, voorzien en uit

25. 4/Nisaa, 59

26. zie. 12/Yûsuf, 40

27. zie. 28/Qasas, 38

28. 79/Nâziât, 24

het niets scheppen. Want hij is zelf een geschapen en sterfelijk mens. Zijn bedoeling is de aankondiging van goddelijkheid en heerschappij in de zin van regeren, opvoeden, wetten maken en de autoriteit in handen hebben.

Tegenwoordig is er democratie, die niet instemt met de soevereiniteit van Allah (swt) en het volgende zegt: “De soevereiniteit behoort onvoorwaardelijk toe aan het volk,” in tegenstelling tot de leer van de openbaring: “De soevereiniteit behoort alleen aan Allah (swt) toe.”

Democraten roepen ons op om afstand te nemen van het islamitische bestuursconcept, dat door de openbaring wordt onderwezen, en in plaats daarvan het bestuur door het volk/de meerderheid te omarmen.

Met deze daden overschrijden zij hun grenzen tegen Allah (swt) en worden zij Taghut.²⁹

c. Instellingen die onderwijs verstrekken dat tegenstrijdig is met de islamitische methode

De Openbaring heeft een opvatting over onderwijs. Volgens deze opvatting begint het onderwijs met het verheerlijken van Allah (swt) en het noemen van alleen Zijn naam (swt):

“Lees! In de Naam van jouw Heer, die alles heeft geschapen.”³⁰

Dit betekent het volgende: het onderwijs ontleent zijn legitimiteit aan Allah (swt), wat Hij accepteert als

29. Voor gedetailleerde informatie, zie. Tevhid Dergisi “speciale uitgave Hegemonie”

30. 96/Alaq, 1

correct, wat Hij toestaat en waar Hij van houdt en tevreden mee is.

Het doel van onderwijs is om godvruchtig (Rabbijnen) te worden:

“... wees Rabbijnen doordat jullie het Boek onderwijzen en doordat jullie die bestuderen.”³¹

Een Rabbijn is iemand die de Heer (swt) toebehoort. Degene die aan Hem is toegewijd, Zijn methode van discipline overneemt, een deskundige in de religie wordt en de religie onderwijst aan mensen.

Islamitisch onderwijs is gebaseerd op drie fundamenteën: eerst wordt al-imaan (het geloof) geleerd, dan de Koran en daarna de Soennah.

Het is overgeleverd van Jundub ibn Abdullah (ra) dat: “We waren bij de Profeet (saw) toen we op het punt stonden de puberteit te bereiken. We leerden het geloof voordat we de Koran leerden en toen leerden we de Koran. Dankzij de Koran is ons geloof toegenomen en versterkt.”³²

Het is overgeleverd van Hudhayfah (ra) dat:

“... De Boodschapper van Allah (saw) deelde ons mee dat het vertrouwen neerdaalde in de diepten van de harten van de godvrezenden. Daarna leerden zij kennis uit de Koran en vervolgens uit de Soennah...”³³

31. zie. 3/Āl-i Īmraan, 79

32. Ībni Majah, 61

33. Bukhari, 6497; Muslim, 143

Dit betekent dat een onderwijsinstelling geen islamitische onderwijsinstelling kan zijn als het niet begint met de naam van Allah, als het onderwijsdoel niet het Rabbanisme is en als zij mensen geen onderwijs verschaft waarin het geloof/Tawhied, de Koran en de Soennah centraal staan. Als het de principes van de openbaring schendt en een begrip van onderwijs creëert in tegenstelling tot de openbaring en mensen oproept tot shirk en iets anders dan het Boek en de Soennah, dan is het een instelling van tughyan die zijn grenzen heeft overschreden.

In dit verband kunnen wij een voorbeeld geven van openbare onderwijsinstellingen:

↓
 104
 ↑

Nationale Turkse onderwijswet, artikel 2: “Het algemene doel van het Turkse Nationale Onderwijs is het opleiden van burgers die zich verbonden voelen met de hervormingen van Atatürk en het Turkse nationalisme zoals verwoord in de pre-ambule van de Grondwet; die de nationale, morele, humanitaire, spirituele en culturele waarden van de Turkse Natie aannemen, beschermen en ontwikkelen; die hun familie, vaderland en natie liefhebben en er altijd naar streven deze te verheerlijken; die zich bewust zijn van hun plichten en verantwoordelijkheden jegens de Republiek Turkije, een nationale, democratische, seculiere, sociale rechtsstaat is, gebaseerd op de mensenrechten en de grondbeginselen in de preambule van de Grondwet, en die deze in hun gedrag hebben opgenomen...”

Zoals te zien is, hebben de aan het systeem verbonden scholen duidelijk gemaakt waarom ze onderwijs geven. De praktijk die op scholen wordt getoond, is ook in overeenstemming met deze doelstellingen.

Hun doel is niet zozeer om wiskunde, wetenschap, Turks, enzovoort te onderwijzen, maar om de officiële ideologie op te leggen en kinderen op te voeden volgens de kemalistische ideologie. Dit is een volkomen begrijpelijke politieke strategie. Net zoals de islam gelovigen; muwahiddeen; Rabbijnen wil opvoeden, willen niet-islamitische regimes generaties opleiden die trouw zijn aan hun ideologieën.

Wat onbegrijpelijk is, is dat mensen hun kinderen in dit vuur werpen in de naam van de islam. Zij vervuilen de zuivere Fitrah van de kinderen met shirk, kufr en nifaaq.³⁴

↓
105
↑

d. Diyanet

Elke instelling die mensen van het licht van de openbaring naar de duisternissen van ongeloof en shirk roept, is een instelling van de taghut. Het feit dat de naam ervan islamitische associaties heeft, zoals religie en godsdienst, verandert dit feit niet.

Zoals bekend is de Turkse Diyanet een republikeins project. Het is werkelijk opmerkelijk dat de republikeinse kaders de Diyanet-organisatie hebben opgericht in een omgeving waarin alles wat op de islam lijkt, zoals de

34. Voor uitgebreide informatie, zie 'Tağuta Kulluğun Modern Mabedleri, Tevhid Basım Yayın'

Koran, de Arabische taal, de oproep tot het gebed, het madrasa-onderwijs en zelfs islamitische kleding, verboden was. Waarom zou een mentaliteit, die de oorlog heeft verklaard aan alles wat islamitisch is, een religieuze organisatie oprichten? Hoe kan een systeem dat is gebaseerd op de fundamenteën van secularisme, in plaats van religie en staat te scheiden, een religieuze organisatie oprichten die aan de staat is gebonden? Laten we deze vraag niet door ons, maar door de oprichtende kaders van de Republiek Turkije en de Diyanet zelf beantwoorden:

Ahmet Hamdi Başar, die adviseur was van Atatürk, zegt:

↓
 106
 ↑

“Wij moeten religie niet uit de samenleving verbannen, maar het juist in dienst stellen van de revolutie om het te laten voortbestaan. We kunnen ons doel niet bereiken door moskeeën af te breken en te verlaten en er openbare huizen voor in de plaats te bouwen. We moeten altijd de mensen die zich in de moskeeën verzamelen, bereiken en hen daar onze stem laten horen, om er moderne openbare huizen van te maken, om de religieuze klasse (geleerden) af te schaffen en om iedereen in naam van de religie en de wereld te laten spreken.”³⁵

Met andere woorden, het doel was om de religie in dienst van de staat te stellen en moskeeën te gebruiken als openbare huizen voor propaganda.

35. Atatürk met Drie Maanden en Turkije na 1930, s. 47

Ali Bardakoğlu, een van de hoofden van Diyanet, zegt in een interview:

“De Diyanet is een grondwettelijke instelling die is opgericht als fundamenteel project van de Republiek ... De plicht die de Grondwet ons geeft is duidelijk. Zonder enige problemen met de grondbeginselen van onze Republiek, het secularisme en de overleden Atatürk, proberen wij onze plicht te vervullen met de gemeenschappelijke consensus van de samenleving, gebaseerd op de juiste kennis van onze religie en rekening houdend met wat de moderne wereld heeft voortgebracht.”³⁶

Diyanet is een staatsrechtelijke instelling die is opgericht om de beginselen en hervormingen van Atatürk in religieuze termen te legitimeren.

Een van zijn primaire doelstellingen was het voorkomen van religieus fanatisme en het maken van religie tot een spirituele discipline voor de samenleving.³⁷

Ja, Diyanet is een project. Moskeeën zijn een project. De preekstoelen zijn een project om het volk in slaap te sussen met religie en het systeem te legitimeren in naam van de religie.

Het is een feit dat de mensen die tegenwoordig tot Tawhied worden opgeroepen zich sterk verzetten tegen de oproep tot Tawhied. Hun voornaamste reden is het

36. <https://www.yenisafak.com/roportaj/bardakoglu-din-hicbir-iliskiye-mal-edilmemeli-13514> (E.T: 21.09.2023)

37. bk. Grondwettelijk Hof, Esas no 1970/53, Karar sayısı 1971/76, 21/10/1971

volgende: “Al die jaren dat ik naar de moskee ga, heb ik deze woorden nooit van de imams gehoord.” Tawhied, dat het doel is van de schepping van de mens en de angst voor valse regimes, is zo zorgvuldig verborgen gehouden dat de samenleving denkt dat Tawhied een afwijkende beweging is buiten de religie. Zelfs het bestaan van de Diyanet creëert muren tussen de samenleving en de oproep tot Tawhied.

De mensen van de valsheid doen hun plicht, overschrijden hun grenzen tegen Allah en weerhouden mensen van de weg van Allah met het project van “religie tegen religie”.

De muwahhideen worden geacht moskeeën te openen waarin de naam van Allah ^(swt) wordt op-geroepen, Zijn ^(swt) eenheid wordt erkend, de tawagheet worden verworpen en de meest nood-zakelijke basis van de religie, Tawhied, wordt onderwezen. Dit terwijl zij moskeeën vermijden die tegenwoordig masjid ad-dirar zijn.

e. Televisie/Internet/Digitale Schermen

Laten we meteen duidelijk maken dat communicatiehulpmiddelen zoals televisie en internet op zich niet verboden zijn. Zij zijn ongetwijfeld een zegen als zij worden gebruikt voor nuttige zaken en in dienst van de religie. En er zijn inderdaad plekken waar ze op die manier gebruikt worden. Ons onderwerp is het algemene gebruik van televisie/ internet vandaag de dag.

In het licht van de openbaring is elke ouder verantwoordelijk voor zijn/haar kinderen. Zij moeten hen een islamitische opvoeding geven en hen onderwijzen op een manier die Allah ^(swt) tevreden stelt. Maar tegenwoordig hebben ouders om één of andere reden deze verantwoordelijkheid, die Allah ^(swt) hun heeft opgelegd, overgedragen aan digitale schermen, die één van de afgoden van deze tijd zijn en door de vijanden van Allah ^(swt) worden gebruikt om de generatie te beschadigen. Deze schermen, waarvan bijna alle uitzendingen in strijd zijn met de islam, nemen de ereplaats in huis, die het leven sturen en het allerbelangrijkste; kinderen opvoeden. Het is het eerste wat thuis wordt aangezet zodra ze 's morgens wakker worden. Alsof het de zegen van de huizen is, moet de ochtend ermee begonnen worden en niet met "Bismillah". Bovendien richten mensen hun leven in volgens de programma's ervan. Gebeden kunnen worden ingehaald, maar films niet; ze moeten worden gevolgd. De dag wanneer bezoek wordt verwacht, is de dag zonder verslavende series. Dezelfde films of series worden steeds opnieuw bekeken samen met de herhalingen. Sterker nog als er in een huis verslaafden van twee verschillende zenders zijn, wordt er meteen een nieuwe televisie gekocht om chaos te voorkomen. Maar het is geen probleem als twee broers en zussen maandenlang mokken of ouders en kinderen elkaar niet spreken.

Het is zeer opmerkelijk dat de ouders die ik heb gesproken, de negatieve effecten van digitale schermen op kinderen erkennen. Als het probleem duidelijk is, de diagnose is gesteld, het duidelijk is dat de ziekte fataal is, dan moet de behandeling worden toegepast. Alle lof voor Allah, de behandeling is ook eenvoudig, maar toch wordt er geen actie ondernomen. Hoewel de oorzaak van het probleem bekend is, is de reden voor de bestaande passieve houding opnieuw digitale verslaving. Ouders zijn namelijk ook verslaafd. Kinderen nemen hun ouders als voorbeeld.

Dus, wat doen deze schermen die dodelijke ziekten veroorzaken?

• Het doet mensen het doel van hun schepping vergeten en het houdt ze bezig met spel en vermaak:

“En onder de mensheid is hij die ijdele praat verkoopt om (de mens) van het Pad van Allah te misleiden, zonder kennis, en die het bespot. Voor hen zal er een vernederende bestraffing zijn.”³⁸

“Waarlijk, de ongelovigen besteden hun welvaart om (de mensen) te verhinderen op het pad van Allah te gaan en zo zullen zij doorgaan met het besteden daarvan; maar aan het einde zal het een lijden voor hen worden. Zij zullen dan overwonnen worden, en de ongelovigen zullen in de Hel verzameld worden.”³⁹

38. 31/Loqmaan, 6

39. 8/Anfâl, 36

• Dag en nacht legt het vallen en nodigt het de samenleving uit tot ongelooft en afvalligheid:

Hier is een scène van de Dag des Oordeels! Onderdrukte gemeenschappen maken ruzie met de misleidende arrogantent:

“De zwakkelingen zeggen tegen degenen die arrogant waren: ‘Nee, maar jullie smeden in de nacht en de dag plannen, toen jullie ons bevalen om ongelovig aan Allah te zijn en rivalen tegen Hem op te zetten!’ En ieder van hen zal zijn eigen spijt verbergen als zij de bestraffing zien. En Wij zullen ijzeren kettingen rond de nek leggen van degenen die ongelovig waren. Zullen zij voor iets anders vergolden worden dan wat zij gedaan hebben?”⁴⁰

• Het geeft een perspectief op het leven dat in strijd is met de openbaring:

Volgens de openbaring behoort het eigendom/sovereiniteit van de hemelen en de aarde toe aan Allah (swt). De mens is ook het eigendom van Allah (swt) en moet zich volledig overgeven aan; zijn leven, dood en aanbidding moeten aan Allah (swt) en voor Allah (swt) alleen zijn:

“Zeg: ‘Waarlijk mijn gebed, mijn offer, mijn leven en mijn dood zijn voor Allah, de Heer der Werelden. Hij heeft geen deelgenoten. En dit is mij bevolen (te verkondigen) en ik ben de eerste van de Moslims.’”⁴¹

40. 34/Sabaa’, 33

41. 6/An’âm, 162-163

Volgens het begrip dat digitale schermen bieden, is het wereldse leven het belangrijkste. Een goede opleiding, een goede carrière, een hoog salaris, een gelukkig thuis, een leven geleefd zoals men dat wil... Dat is de betekenis van het leven. Een leven zoals de Taghut dat wil.

Er zijn ook schermpredikers voor het hier-namaals. (Die zeggen:) Lach, geef af en toe een aal-moes, zeg: “Mijn hart is rein,” en bezoek van tijd tot tijd graftombes! Dan is er geen betere moslim dan jij!

Tawhied, de grenzen van Allah, haram en halal zaken (verboden en toegestane zaken), verzet tegen onderdrukking... Dit zijn diepe kwesties, duik er niet in, je komt er niet uit!

↓
112
↑

Wanneer digitale schermen worden gebruikt met de door de Taghut voorbereide inhoud, worden zij een Taghut die de generaties van het licht van de openbaring naar de duisternissen van kufr leidt. Elke muwahhid is verplicht zijn familie en zijn ziel tegen dit gevaar te beschermen.

f. Begeerte, Verlangen En Wereldse Lusten

Begeerte en verlangen zijn de grootste Taghut die de mensheid weerhoudt van het rechte pad van Allah (swt). Soms bereikt het zelfs zo'n niveau dat het vergoddelijkt wordt:

“Heb jij degene gezien die zijn begeerten tot god heeft genomen, en die door Allah tot dwaling wordt gebracht

op grond van kennis, en wiens oren en wiens hart Hij verzegeld heeft, en over wiens ogen Hij een bedekking heeft aangebracht? Wie zal hem dan na Allah leiden? Zullen jullie dan niet nadenken?”⁴²

Als de vraag zou worden gesteld: “Wat is de definitie van begeerte en verlangen, die de mensheid wegleiden van het licht van de openbaring en hen naar de moerassen van ongelof, shirk en ontkenning trekken, en hoe is het mogelijk om dit te begrijpen?” dan wordt het antwoord in de Koran als volgt gegeven:

“Toen hebben Wij jou (O Mohammed) een duidelijke weg gewezen. Volg deze dan en volg niet de lusten van de onwetenden.”⁴³

Allah (swt) verklaarde aan de Boodschapper van Allah (saw) dat er twee wegen zijn. De weg is ofwel de Shari’ah van Allah of het verlangen van degenen die onwetend zijn.

Sayyid Qutb (rh) heeft in zijn commentaar op dit vers de volgende eervolle opmerking gemaakt:

“Zo is de kwestie duidelijk gemaakt. Ofwel de sharia van Allah, ofwel de verlangens van de onwetenden ... Er is geen derde optie. Er is ook geen middenweg tussen de evenwichtige en consistente sharia en de variabele verlangens. Wanneer een persoon de sharia van Allah terzijde schuift, zal hij zeker volgens zijn verlangens regeren. Omdat alle leefstelsels buiten de

42. 45/Jathiya, 23

43. 45/Jathiya, 18

sharia van Allah het product zijn van verlangens en ambities waartoe de onwetenden geneigd zijn... Er is slechts één sharia die deze kwaliteiten verdient. Alle andere levenssystemen zijn verlangens en ambities die voortkomen uit onwetendheid. Iemand die uitnodigt naar de islam (d.m.v. Dawah) moet alleen de sharia volgen en alle verlangens en ambities terzijde schuiven. Hij mag absoluut niet, zelfs niet in het kleinste detail, afwijken van de sharia van Allah en zich overgeven aan verlangens en ambities. Want degenen die hun verlangens en ambities volgen zijn te zwak en machteloos om hem te helpen en te verdedigen tegen Allah (swt), de eigenaar van de sharia. De aanhangers van de op verlangens en ambities gebaseerde levenssystemen vormen een verenigd front dat elkaar helpt. Zij zijn solidair met elkaar tegen-over de eigenaar van de sharia. Daarom mag iemand die de sharia aanvaardt, niet neigen naar hen in de hoop op enige hulp, en mag hij geen sympathie tonen voor hun verlangens en ambities die hen verbinden. Bovendien zijn zij te zwak en machteloos om degene die uitnodigt naar de islam te schaden. Want de bondgenoot van de godvrezenden is Allah. Zijn de vriendschap van Allah en de vriendschap van degenen die volgens hun verlangens handelen, gelijk? Waar zijn de zwakke, onwetende en eenvoudige mensen die bondgenoten van elkaar zijn en waar is de volgeling van de sharia die Allah, de bondgenoot van de godvrezenden, als bondgenoot heeft?”⁴⁴

44. Fi Zilal-il Qur’ân, 13/278-301, commentaar op het 18e vers van Surat al-Jasiya, samengevat

Allah (swt) heeft wensen voor ons. Aan de andere kant zijn er de wensen van onze verlangens (nafs) en menselijke en djinnse duivels. Deze wensen kunnen betrekking hebben op de dawah, het sociale leven, ons geloof, onze normen.

Alles wat in strijd is met de wil van Allah (swt) is het verlangen van de onwetenden. Ieder van ons wordt zeker beproefd tussen de wil van Allah en de verlangens van de onwetenden.

Wat we verkiezen is belangrijk. Want degene die zijn voorkeur voortdurend gebruikt ten gunste van verlangen, zal op den duur een leven leiden in overeenstemming met deze verlangens. Dit betekent dat de verlangens als een god worden genomen en een Taghut worden.

2. Taghut Is De Wetten Buiten De Wetten Van Allah En Degenen Die Ze Maken

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ
 مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ
 يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا

“Hebben jullie degenen niet gezien, die beweren dat zij geloven in datgene wat geopenbaard is aan jou, en in wat vóór jou is geopenbaard? Zij willen een oordeel (in hun

geschillen) van de valse rechters, terwijl hun bevolen is deze te verwerpen, maar satan wenst hun ver af te laten dwalen.”⁴⁵

Alle andere wetten buiten de wetten van Allah (swt) en degenen die ze maken zijn Taghut. Dit is het tweede kenmerk van de Taghut. Dit wordt ook aangegeven in de overleveringen van de reden van de openbaring van het vers:

Ibn Kathir (rh) geeft in zijn uitleg van het vers de volgende uitleg:

↓
 116
 ↑

“Dit vers is een ontkenning van Allah jegens degenen die beweren te geloven in de Boodschapper en in wat aan hem en aan zijn voorgangers is geopenbaard, maar die in hun geschillen willen terugvallen op een andere autoriteit dan het Boek van Allah en de Soennah van Zijn Boodschapper. De aanleiding voor de openbaring van het vers wordt als volgt overgeleverd: een Jood en een man van de Ansar hadden een meningsverschil. De Jood zei: ‘Laat Mohammed tussen ons recht spreken.’ De man van de Ansar zei echter: ‘Laat Ka’b ibn Ashraf tussen jou en mij rechtspreken.’”

Er wordt ook gezegd dat dit vers werd geopenbaard over een groep hypocrieten. Zij deden zich voor als moslims en wilden een beroep doen op de rechters van Jahiliyya (onwetendheid). Er worden ook andere overleveringen genoemd als aanleiding voor de openbaring van dit vers. Het vers heeft echter een

---

45. 4/Nisaa, 60

brederestrekking. Dit vers veroordeelt degenen die het Boek en de Soennah verlaten en hun toevlucht nemen tot andere valse zaken dan deze. Dit is wat bedoeld wordt met Taghut in het vers.”^{46 47}

Zoals Ibn Kathir (rh) opmerkt, zijn er verschillende redenen voor de openbaring van dit vers genoemd. Er is echter een gemeenschappelijk aspect in alle overleveringen: Het verlaten van het oordeel van Allah (swt) en Zijn Boodschapper (saw), het raadplegen van andere autoriteiten en het zoeken van een oordeel bij andere wetten buiten de sharia.

Op basis van dit vers zeggen wij: Alle wetten buiten de wetten van Allah (swt) en degenen die ze maken zijn een Taghut. Zolang iemand deze niet afwijst en zich ervan distantieert, kan hij de cirkel van het Woord van Tawhied niet binnengaan.

Laten we nu voorbeelden geven van enkele personen en instellingen die dit kenmerk bezitten:

a. Leiders en Parlementsleden

De huidige leiders zijn Taghut door de duidelijke betekenis van het vers, omdat zij wetten maken die in strijd zijn met de wetten van Allah (swt) en regeren over de mensen met de grondwet van kufr. Degenen die deze leiders verwerpen maar geen afstand nemen van hen en hun wetten, hebben de Taghut niet verworpen.

46. Tafsir al-Qur'an al-'Azim, 2/305, Soera al-Nisa, uitleg op het 60e vers.

47. Met 'Taghut' wordt verwezen naar elke wet die niet gebaseerd is op de Koran en de Soennah

Zelfs als zij bidden, vasten en denken dat zij geloven, is hun geloof slechts een veronderstelling in de ogen van Allah. Hun overtuiging dat ze geloven heeft voor hen geen meerwaarde. Want het gezag om wetten te maken en te regeren behoort toe aan Allah (swt). Hij oordeelt over mensen en stelt wetten vast volgens Zijn goddelijkheid en Heerschappij. Dit is zo duidelijk in de Heilige Koran dat degenen die het niet begrijpen, zoals een islamitische geleerde het uitdrukte, mensen zijn die Allah heeft verblind voor het licht van de openbaring:

“Of hebben zij deelgenoten die hun in de godsdienst dat voorschrijven, waartoe Allah geen toestemming heeft gegeven? ...”⁴⁸

“... en Hij laat niet één deelgenoot in Zijn Oordeel toe.”⁴⁹

“... Het oordeel is voor niemand dan Allah. Hij heeft jullie bevolen niemand anders dan Hem te aanbidden, dat is de ware godsdienst, maar de meeste mensen weten het niet.”⁵⁰

“Zij namen hun rabbijnen en monniken tot hun heren naast Allah en (zij namen ook) de Messias, zoon van Maryam (tot hun heer), ...”⁵¹

Zoals eerder vermeld in de uitleg bij dit vers, zei de Boodschapper van Allah (saw):

“... Adiy kwam naar Madinah. Hij was de leider van de stam van Tay. Hij kwam de aanwezigheid van de

48. zie 42/ash-Shura, 21

49. zie. 18/al-Kahf, 26

50. zie 12/Yusuf, 40

51. zie. 9/Taubah, 31

Boodschapper van Allah (saw) binnen met een zilveren kruis om zijn nek. De Boodschapper van Allah (saw) was vers 31 van Surat al-Taubah aan het reciteren. Adiy zei tegen de Profeet (saw): “Zij aanbaden de religieuze leiders niet. De Boodschapper van Allah (saw) zei: “Ja, maar de geestelijken maakten voor hen het toegestane verboden en het verbodene toegestaan. Zij gehoorzaamden hen hierin. Dit is hun aanbedding tegenover hun religieuze leiders.”⁵²

Welzeker, degenen die de mensen die de wetten van Allah (swt) veranderen niet verwerpen en hen volgen of hun daden legitimeren door op hen te stemmen, hebben deze wetgevers als goden naast Allah (swt) genomen. Als er wordt gezegd: “Maar dit zijn mensen die bidden, vasten en het Woord van Tawhied uitspreken,” zeggen wij:

Zoals in vers 60 van Soerah Nisâ aan het begin van dit hoofdstuk wordt vermeld, zijn dit geen werkelijke gelovigen, maar mensen die denken dat zij hebben geloofd. Allah (swt) heeft hen dit oordeel gegeven. Dit is het oordeel van Allah over deze kwestie. Wie niet tevreden is met het oordeel van Allah of het overdreven vindt (!), kan een andere religie zoeken of een andere god kiezen wiens wetten beter passen bij de moderne tijd. Echter de oordelen van Allah zijn tot de Dag des Oordeels geldig en zullen niet veranderen.

52. Tirmidhi, 3095; Tafsir ibn Abi Hätim, 2/1784, vertellingen 10057-10058

b. Rechtbanken van Kufr en Shirk

De rechtbanken waartoe de mensen hun onenigheden voorleggen en waarvan zij de vonnissen aanvaarden, beslissen tegenwoordig met andere wetten dan die van Allah (swt) en zelfs in strijd daarmee. Degenen die proberen hun problemen in deze rechtbanken op te lossen, in plaats van hun toevlucht te nemen tot de wetten van Allah, zijn mensen die de Taghut, die hen bevolen is te verwerpen, niet ontkennen en wiens geloof slechts een vermoeden is.

Sommige mensen zeggen: “Vandaag zijn er geen rechtbanken om tussen mensen te oordelen volgens de sharia. We kunnen onze problemen in deze rechtbanken oplossen.” Maar dit is niet de waarheid. Een moslim die geloof in zijn hart heeft en de Taghut en zijn wetten verwerpt, kan zijn problemen op een andere manier oplossen. Als twee moslims bijvoorbeeld een geschil hebben, kunnen zij naar een geleerde gaan en hun problemen volgens de Islam oplossen.

c. Gewoonten, Tradities, Gebruiken En Voorouderlijke Religie

Vandaag de dag heersen in veel samenlevingen gewoonten en tradities die in strijd zijn met het Boek van Allah (swt) en de Soennah van Zijn Boodschapper (saw). Wanneer velen van hen iets doen, denken ze niet: “Wat zal de Islam hierover zeggen?” of “Is Allah tevreden met deze daad van mij?”. Wat voor hen belangrijk is, is wat hun gewoonten en tradities erover zeggen.

Het duidelijkste voorbeeld hiervan is dat wanneer je tegen veel mensen zegt: “Dit is haram”, zij het niet erg vinden en er zelfs grapjes over maken, maar wanneer je zegt: “Dit is schandelijk” ze stil blijven staan en erover nadenken.

De meeste mensen gaan in hun geschillen naar de ouderen van de samenleving en vragen: “Wat zeggen onze gewoonten en tradities hierover?”, zonder de behoefte te voelen om te vragen: “Wat zegt Allah en Zijn Boodschapper hierover?”. Dit zijn de mensen die de Koran (de grondwet van Allah) en de Soennah (de uitleg ervan) verlaten en hun toevlucht nemen tot hun gewoonten en tradities in zaken die hun leven betreffen. Zij zijn de mensen die beoordeeld willen worden door Taghut. Daarom is hun geloof niets anders dan een vermoeden. Wanneer tegen deze mensen wordt gezegd: “Zo oordeelt de Islam in deze zaak,” zeggen zij onmiddellijk: “Maar wij hebben dit niet van onze voorouders gehoord, hebben jullie dan gelijk en onze voorouders ongelijk?”

“En als zij een kwade daad begaan zeggen zij: ‘Onze vaders hebben het ook gedaan en Allah heeft het ons bevolen. Zeg (O Mohammed): ‘Neen, Allah beveelt nooit een kwade daad. Zeggen jullie iets over Allah waar jullie geen weet van hebben?’”⁵³

“Als er tegen hen gezegd wordt: ‘Volg wat Allah heeft neergezonden.’ Zeggen zij: ‘Nee! Wij zullen volgen wat onze

vaders gevolgd hebben.’ Zelfs al hadden hun vaders in het geheel geen verstand en volgden zij ook de rechte weg niet?”⁵⁴

d. Grensoverschrijdende Gedachten

Ongetwijfeld is het verstand een van de grootste zegeningen die Allah (swt) aan de mens heeft gegeven.

Allah (swt) wil dat de mens deze zegen gebruikt. In de Koran nodigt Hij de mens herhaaldelijk uit om zijn verstand te gebruiken door te zeggen: “Denken jullie niet na?”, “Begrijpen jullie niet?”. Echter, net zoals Allah voor alles een grens heeft gesteld, heeft Hij ook aan het verstand een grens gesteld.

↓
122
↑
 Het verstand dient zich te onderwerpen aan wat van Allah (swt) komt. Het probeert te begrijpen en te beleven wat door de openbaring is vastgelegd. Het weegt de openbaring niet met het verstand en stelt het niet open voor discussie.

Het verstand is vrij in wereldse zaken. Het kan denken, discussiëren, vergelijken, naar de tekenen in de natuur en in zichzelf kijken en ontdekkingen doen ...

Maar als het verstand zijn grenzen overschrijdt en het geopenbaarde ter discussie stelt, dan heeft het zijn grens overschreden tegen Allah (swt) en is het een Taghut geworden.

Helaas hebben velen vandaag de dag het verstand verheerlijkt en het bovenmatig belangrijk gemaakt,

---

54. 2/Baqara, 170

waardoor zij het verstand tot een Taghut hebben gemaakt. Wanneer hun een uitspraak van de Islam wordt verklaard, maakt het hun niet uit of deze uit de Koran of de Soennah komt, maar zij meten het direct af op de schaal van het verstand; als het past, nemen ze het aan, als het niet past, verwerpen ze het. Vooral de laatste tijd zijn zulke mensen sterk toe-genomen. Hoewel hem honderden verzen of ahadieth uit de Koran en Soennah worden voorgelezen, zegt hij: “Eerlijk gezegd, het klinkt niet echt logisch voor mij.”

De mens moet zijn verstand gebruiken om na te denken over de tekenen in de natuur en in zichzelf, om de grootheid en macht van Allah te beseffen, om zijn geloof te versterken en om ontdekkingen te doen die de mensheid ten goede zullen komen.

Het is niet aan het verstand om de door Allah ^(swt) geopenbaarde sharia te bevragen, te filteren en te beoordelen of het geaccepteerd of verworpen moet worden. Men moet niet vergeten dat de hedendaagse mens geen zuiver/onaangetast verstand heeft. Zijn verstand is gevormd door de ‘opvoeding’ van de Taghut en de virussen die verspreid door digitale schermen, die geloof en morele waarden onderuit halen. Zo’n verstand moet gezuiverd worden met geloof en moraal en geleid worden door de duidelijke bewijzen van de openbaring in plaats van iets te wegeen en te meten.

Het afwegen van goddelijke bevelen met het verstand is de handelwijze van Iblies. Hij gebruikte zijn verstand

om zich te verzetten tegen het bevel “Buig voor Adam” en zei:

“Hij (Allah) zei: ‘Wat weerhoud je ervan om te knielen wanneer Ik jou dat bevel?’ Iblies zei: ‘Ik ben beter dan hem. Mij heeft U van vuur geschapen terwijl U hem van aarde hebt geschapen.’”⁵⁵

Het verstand gebruiken tegenover goddelijke bevelen plaatst de mens in zo’n kleine en belachelijke positie. Het brengt je naar een brutaliteit, waarbij je Allah, de Schepper van vuur en aarde, onderwijst welke van de twee superieur is.

Er bestaat geen twijfel over dat zij die het verstand tegenover de openbaring stellen hetzelfde lot zullen ondergaan als hun leider Iblies:

“Hij (Allah) zei (tegen Iblies): ‘Verlaat dit (Paradijs) verworpen en uitgebannen. Wie van (de mensheid) jou volgt, daar zal Ik zeker de Hel mee vullen.’”⁵⁶

---

55. 7/A’raaf, 12

56. 7/A’raaf, 18

3. Taghut Is Elke Weg Waarvan De Strijd Niet Om Wille Van Allah Is En De Legers Die Daarvoor Zijn Gevormd

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي
سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ
ضَعِيفًا

“Degenen die geloven, strijden op de weg van Allah en degenen die niet geloven, strijden op de weg van de Taghut. Bestrijd dan de handlangers van satan! Want waarlijk, de samenzweringen van satan (tegen de gelovigen) zijn altijd zwak.”⁵⁷

In dit vers noemt Allah ^(swt) twee wegen en twee groepen die op deze wegen strijden. Het eerste leger bestaat uit de gelovigen die in Allah ^(swt) geloven en op Zijn weg strijden, en het tweede leger bestaat uit de ongelovigen die op de weg van de Taghut strijden. Er zijn twee legers bij Allah en geen derde. Een leger is ofwel het leger van Allah, ofwel het leger van de Taghut. Dit is een ander kenmerk van de Taghut. Elk leger dat staat tegenover de legers van Allah ^(swt) is een Taghut en zijn soldaten zijn ongelovigen.

De legers die op de weg van de Taghut zijn opgericht omvatten alle soorten legers waarvan de legitimiteit niet van Allah ^(swt) komt en niet strijdt voor de verheffing

57. 4/Nisaa, 76

van Allah's woord, maar het doel heeft om de bevelen van Taghut te beschermen.

Ja, iemand die moslim wil zijn moet deze legers verwerpen. Hij moet ze verwerpen om aan de eerste voorwaarde van het geloof te voldoen, namelijk "het verwerpen van de taghut". En de eerste voorwaarde van deze verwerping is het ongelovig verklaren van deze legers en zich van hen distantiëren.

Een van de legers die zijn legitimiteit niet aan Allah (swt) ontleent, is het leger van Farao.

Farao was een vijand van Allah die zijn legitimiteit niet van Allah ontving en de strijd aanging tegen de Eenheid van Allah (Tawhied).

↓
 126
 ↑

Laten we punt voor punt lezen over Farao's leger, de aard van zijn leger en hun uiteindelijke lot.

Er is gedetailleerde informatie over hem en zijn leger in de Koran.

- Farao is de Taghut van zijn tijd:

إِذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

"Ga naar de Farao! Waarlijk, hij heeft overtreden."⁵⁸

- Hij heeft de samenleving in groepen verdeeld en hen zo zwak gemaakt. De onderdrukte bevolking heeft hij voor zichzelf als soldaten aangesteld:

58. 20/Tāhā, 24

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ
طَائِفَةً مِنْهُمْ يُدَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ
الْمُفْسِدِينَ

“Waarlijk, Farao verhief zichzelf in het land en maakte zijn mensen tot groepen. Hij onderdrukte een groep onder hen: doodde hun zonen, en hij liet hun vrouwen leven. Waarlijk, hij behoorde tot de verderfzaaiers.”⁵⁹

• Allah (swt) maakte geen onderscheid bij het vermelden van hem en zijn soldaten en onderwierp hem aan hetzelfde oordeel als degenen in zijn leger:

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ
مَا كَانُوا يَخْذَرُونَ

“En Wij vestigden hen op aarde en Wij toonden **Farao, Hanan en hun troepen** onder hen dat waar zij bang voor waren.”⁶⁰

وَاسْتَكْبَرُوا هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا
لَا يُرْجَعُونَ

“**En hij en zijn leger** waren hoogmoedig in het land, zonder daartoe recht te hebben en zij dachten dat zij nooit tot Ons zouden terugkeren.”⁶¹

59. 28/Qasas, 4

60. 28/Qasas, 6

61. 28/Qasas, 39

إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ

“...Waarlijk! **Farao, Hanan en hun legers** waren zondaren.”⁶²

Als de drie gegeven verzen aandachtig worden bestudeerd, zal duidelijk worden, zal blijken dat Allah (swt) de Farao en zijn gedwongen soldaten onder zijn bevel aan hetzelfde oordeel heeft onderworpen.

- Hij en zijn soldaten zijn niet gescheiden in de bestraffing. In deze wereld zijn ze allemaal samen ten onder gegaan.

فَاخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الظَّالِمِينَ

“**Dus grepen Wij hem en zijn leger** en Wij gooiden hen allen in de zee. Ziehoe heteinde was van de onrechtvaardigen.”⁶³

- Hij en zijn soldaten zijn zonder onderscheid vervloekt en verdoemd in deze wereld en in het Hiernamaals

وَجَعَلْنَاهُمْ أئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ
 وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ

“En Wij maakten hen tot leiders, uitnodigend naar het Vuur en op de Dag der Opstanding zullen zij niet geholpen worden.

62. zie 28/Qasas, 8

63. 28/Qasas, 40

En Wij lieten een vloek hen op deze wereld volgen en op de Dag der Opstanding zullen zij onder de verachten zijn.”⁶⁴

Zoals te zien is, is Farao een heerser die zich op aarde hoogmoedig opstelde en zijn volk in groepen verdeelde om hen zwak te maken. Hij vormde het verzwakte volk om tot zijn legers.

Allah (swt) heeft hem en zijn leger in dezelfde categorie geplaatst. Bij het benoemen, berispen, vernietigen en straffen in het hiernamaals zijn zij altijd samen.

Want de Farao is slechts een gewoon mens. Wat hem machtig maakt, is zijn leger dat hij gemilitariseerd heeft door hen te onderdrukken. Dankzij deze legers kan hij de oorlog verklaren aan Allah en Zijn Boodschapper, de dienaren van Allah (swt) onderdrukken en de bevolking uitbuiten. Wat Farao tot ‘Farao’ maakt is zijn leger. Daarom is er geen verschil tussen hem en zijn leger.

Laten we een voorbeeld nemen uit het leven van de Boodschapper van Allah (saw):

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا
كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً
فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

“Waarlijk! Tot degenen waarvan de zielen door de Engelen worden meegenomen, terwijl zij zichzelf onrecht hebben aangedaan, zeggen zij (de Engelen): ‘In wat voor een situatie

64. 28/Qasas, 41-42

waren jullie?’ (toen julie stierven) Zij antwoordden: ‘Wij waren zwak en onderdrukt op aarde.’ Zij (de Engelen) zeggen: ‘Was de aarde van Allah niet groot genoeg voor jullie om uit te wijken? Zulke mensen vinden hun verblijfplaats in de Hel – Wat een kwade bestemming!’⁶⁵

Abdullah ibn Abbas ^(ra) vermeldt het volgende over de aanleiding van de openbaring van dit vers:

“Sommige moslims bleven in het geheim bij de polytheïsten (in Mekka) wonen. Tijdens de Slag bij Badr, die plaatsvond in de tijd van de Profeet ^(saw), zorgden ze ervoor dat de polytheïsten talrijker leken. Tijdens de strijd werden pijlen afgeschoten. Deze pijlen raakten de moslims die zich onder de polytheïsten bevonden, waardoor ze gedood werden. Soms sneuvelden ze ook door zwaardslagen. Hierop openbaarde Allah ^(swt) dit vers.”⁶⁶

Ibn Abi Hatim ^(rh) vertelt van Ibn ‘Abbas ^(ra):

“Dit was een groep die moslims waren geworden in Mekka en hun islam verborgen hielden. De polytheïsten namen hen mee naar de slag bij Badr en sommigen van hen stierven in die slag.

De moslims zeiden: “Dit waren onze vrienden. Zij werden gedwongen om mee te vechten en zijn gedood.” Zij vroegen Allah’s vergiffenis voor hen. Toen daalden deze verzen neer.⁶⁷

65. 4/Nisaa, 97

66. Bukhari, 4596

67. Tafsiru’l Qur’an al Azim, 2/343, Soera al-Nisa, 97. Uitleg van het vers.

Er zijn ook andere overleveringen vermeld als aanleiding voor de openbaring van dit vers. Echter in het algemeen gaat het de mensen die niet uit Mekka waren geëmigreerd, door de polytheïsten werden gedwongen om in Badr te vechten. Op de Dag des Oordeels, wanneer hen hier rekenschap van gevraagd wordt, zullen ze zeggen: “Wij waren de zwakkeren.” Maar Allah (swt) zal hun excuus negeren en zal hen verklaren tot de bewoners van de hel. Belangrijk om op te merken is dat deze mensen, ondanks dat ze de mogelijkheid hadden, niet waren geëmigreerd en in Mekka waren gebleven. Later hebben de polytheïsten hen gedwongen zich bij hun legers aan te sluiten. Maar omdat ze niet zijn geëmigreerd toen ze de kans hadden, hebben ze de straf voor hun zelfveroorzaakte lot ondergaan en is hun excuus niet aanvaard. In het volgende vers maakte Allah (swt) een uitzondering voor de kinderen, vrouwen en hulpelozen die niet in staat waren te emigreren.⁶⁸ Dit toont aan dat de werkelijke schuldigen degenen zijn die, ondanks de mogelijkheid, niet zijn geëmigreerd.

Dit vers werd geopenbaard over degenen die omkwamen in het leger van de polytheïsten. Degenen die levend gevangen werden genomen, werden behandeld als polytheïsten, ondanks dat ze zeiden ze dat ze moslims waren. Een van degenen die op die dag gevangen werden genomen was ‘Abbas, de oom van de Boodschapper van Allah. Sommige leden van de Ansar

↓
131
↑

68. zie 4/Nisaa, 98

wilden geen losgeld van hem vragen vanwege hun nauwe band met hem. Toen vond de volgende dialoog plaats tussen hen en de Boodschapper van Allah (saw):

Het is overgeleverd van Anas ibn Malik:

“Enkele mannen van de Ansar vroegen toestemming aan de Boodschapper van Allah (saw) en zeiden: ‘Geef ons toestemming om het losgeld van ‘Abbas, de zoon van onze zuster, niet aan te nemen.’

De Boodschapper van Allah (saw) zei: “Bij Allah, jullie zullen geen enkele dirham van zijn losgeld achterhouden”⁶⁹

Maar ‘Abbas (ra) werd gedwongen om ten strijde te trekken. Het is overgeleverd van ‘Abdullah ibn ‘Abbas (ra) dat:

“Toen de Boodschapper van Allah (mijn vader) ‘Abbas om losgeld vroeg op de Dag van Badr, zei ‘Abbas: “O Boodschapper van Allah, ik was een moslim, maar de Mekkanen dwongen mij om te vechten.

De Boodschapper van Allah zei: “Allah kent de waarheid van wat je zegt. Als je inderdaad de waarheid spreekt, zal Allah je belonen, Maar naar uiterlijke schijn vocht je tegen ons.”⁷⁰

Een moslim is een dienaar van Allah (swt). Zijn leven, dood, aanbidding, politiek en strijd maken deel uit van zijn onderwerping aan Allah (swt). Hij strijdt alleen op de weg van Allah. Hij kan alleen deel uitmaken van

69. Bukhari, 4018

70. Ahmad, 3310

een beweging die zijn legitimiteit van Allah krijgt en tot doel heeft om de woorden van Allah te verheffen.

Een persoon die strijdt voor doelen en doeleinden die niet in overeenstemming zijn met Allah's weg en die door de islam niet als legitiem worden beschouwd, zoals het verdedigen van valse religies als democratie en secularisme, of het beschermen en verheerlijken van shirk, of deelneemt aan enige organisatie, partij, groep, leger, gemeenschap of beweging. Als iemand dat wel doet, heeft hij de Taghut niet afgewezen en is hij een ongelukkige die vecht op het pad van de Taghut.

4. Taghut Is Alles Wat Aanbeden Wordt Naast Allah

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ
الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ^{٧١}

“Degenen die het aanbidden van de Taghut vermijden en zich tot Allah in berouw keren; voor hen is er goed nieuws. Verkondig het goede nieuws aan Mijn dienaren.”⁷¹

Zoals uit dit vers begrepen wordt, is een Taghutx alles wat aanbeden wordt naast Allah (swt). In deze context kunnen de volgende voorbeelden gegeven worden voor de hedendaagse tawagheet:

Instellingen die de bevoegdheid hebben gekregen om wetten te maken buiten Allah om; bestuurders en partijen die toestemming hebben om te veranderen

71. 39/Zomar, 17

wat halal en haram is volgens Allah; stenen waarvan wordt verwacht dat ze voordeel of nadeel brengen; en doden die tijdens moeilijke momenten worden aangeropen en waarvan hulp wordt verwacht; In de Koran en de Soennah genoemde handelingen van aanbidding, zoals offers en ritueelslachten, uitgevoerd voor andere wezens; of het nu levende, levenloze, stenen of hemelse lichamen zijn waaraan de eigenschappen van Allah worden toegeschreven; niet-islamitische waarden die de vriendschappen en vijandschappen van mensen, oorlog en vrede bepalen; en niet-islamitische maatstaven en ideologieën die helpen bij het begrijpen van het leven en het bestaan ... ⁷²

B. Hoe Verwerp Je Een Taghut?

“Taghut” is een islamitisch-begrip. We zijn verplicht om van de Sharia te leren wat het betekent, hoe het uitgelegd wordt en hoe we ermee om moeten gaan. De verheven Allah heeft Boodschappers gezonden om de religie te verkondigen en de verkondigde religie uit te leggen:

“(De profeten) hebben wij met duidelijke Tekenen en Boeken (gezonden). En Wij hebben ook aan jou een herinnering en een advies (de Koran) neergezonden, om aan de mensen duidelijk te maken wat aan hen neergezonden is. En hopelijk zullen zij nadenken.”⁷³

72. Voor gedetailleerde informatie over dit onderwerp, bk. s. 42-51

73. 16/Nahl, 44

De Boodschappers nodigden ons uit om Allah ^(swt) te aanbidden en zich te onthouden van de Taghut:

“En waarlijk, Wij hebben naar iedere gemeenschap een Boodschapper gezonden (verkondigend): ‘Aanbid alleen Allah en vermijd de taghut. En er zijn er onder hen die Allah geleid heeft en sommigen waarvoor de dwaling gerechtvaardigd was. Reis dus door het land en zie wat het einde was van degenen die (de Waarheid) ontkenden.’”⁷⁴

We zullen de vraag in de titel aan de Boodschappers stellen en we zullen proberen van hun Soennah/biografieën te leren over de Taghut en hoe we ermee om moeten gaan.

We zullen kijken naar Ibrahim ^(as), de voorvader van de profeten en degene wiens pad zelfs de Boodschapper van Allah ^(saw) werd bevolen te volgen. Allah ^(swt) heeft hem en zijn inspanning als voorbeeld aan ons getoond en heeft verklaard dat Hij hem tot imam voor de mensheid heeft aangesteld:

“Voorwaar, er was een uitmuntend voorbeeld voor jullie in Ibrahim en degenen die met hem waren, toen zij tegen hun volk zeiden: ‘Waarlijk, wij distantiëren ons van jullie en wat jullie naast Allah aanbidden. Wij doen takfier op jullie (verwerpen het pad wat jullie volgen en jullie). En er is tussen jullie en ons een vijandschap en haat ontstaan, voor altijd, tot jullie alléén in Allah geloven.’ Behalve de uitspraak van Ibrahim tegen zijn vader: ‘Waarlijk, ik zal om vergeving voor u vragen, maar ik heb er voor u bij Allah niets over te

zeggen.’ (Zij zeiden:) ‘Onze Heer! In U (alleen) leggen wij ons vertrouwen en tot U (alleen) keren wij ons in berouw en tot U (alleen) is (onze) uiteindelijke terugkeer.’⁷⁵

“Voorwaar, Ibrahim was een op zichzelf staande volk. Hij was een Hanif (iemand die polytheïsme verliet en zijn religie zuiver maakte voor Allah) die Allah met een oprecht hart aanbad. Hij behoorde niet tot de veelgodenaanbidders. Hij was dankbaar voor (Allah’s) gunsten en (Allah) verkoos hem en leidde hem naar het rechte pad. Wij gaven hem het goede in deze wereld en voorwaar, hij behoort tot de weldoeners in het Hiernamaals. Toen openbaarden Wij aan jou: ‘Volg het geloof van Ibrahiem als een Hanif! Hij behoorde niet tot de veelgodenaanbidders.’⁷⁶

Onze Heer heeft bevolen om Ibrahim (as) te volgen en sterk veroordeeld om zich van zijn weg af te keren:

“En wie keert zich af van de godsdienst van Ibrahim, anders dan wie zichzelf voor de gek houdt?”⁷⁷

1. Ibrahims Strijd Tegen Taghut

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا
 لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَّاءُوا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ
 وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
 وَحَدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ
 اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

75. 60/Mumtahanah, 4

76. 16/Nahl, 120-123

77. zie 2/Baqarah, 130

“Voorwaar, er was een uitmuntend voorbeeld voor jullie in Ibrahim en degenen die met hem waren, toen zij tegen hun volk zeiden: ‘Waarlijk, wij distantiëren ons van jullie en wat jullie naast Allah aanbidden. Wij doen takfier op jullie (verwerpen het pad wat jullie volgen en jullie). En er is tussen jullie en ons een vijandschap en haat ontstaan, voor altijd, tot jullie alléén in Allah geloven.’ Behalve de uitspraak van Ibrahim tegen zijn vader: ‘Waarlijk, ik zal om vergeving voor u vragen, maar ik heb er voor u bij Allah niets over te zeggen.’ (Zij zeiden:) ‘Onze Heer! In U (alleen) leggen wij ons vertrouwen en tot U (alleen) keren wij ons in berouw en tot U (alleen) is (onze) uiteindelijke terugkeer.’”⁷⁸

Nu gaan we, gebaseerd op vers 4 van Soera Mumtahanah, stap voor stap de strijd van Ibrahim (vrede zij met hem) analyseren:

a. Afstand Nemen Van Degene Die De Taghut Aanbidden

“Wij distantiëren ons van jullie ...”⁷⁹

Ibrahim ^(as) distantiëerde zich eerst van de volgelingen van de Taghut. Dit is inderdaad een opmerkelijke situatie. Voordat men zich distantieert van de Taghut, is het de Soennah van de Boodschapper van Allah ^(saw) om zich als eerst te distantiëren van zijn volgelingen:

“Zeg (O Mohammed): ‘O, ongelovigen! Ik aanbid niet wat jullie aanbidden. En jullie zijn geen aanbidders van wat ik aanbid. En ik zal nooit een aanbidder worden van wat jullie

78. 60/Mumtahanah, 4

79. zie 60/Mumtahanah, 4

aanbidden. En jullie zullen nooit aanbidder worden van wat ik aanbid. Daarom, voor jullie jullie godsdienst en voor mij mijn godsdienst.’”⁸⁰

Hij (saw) distantieerde zich eerst van de ongelovigen door te zeggen: “O ongelovigen!”, voordat hij zich distantieerde van hun aanbedding van de Taghut, hun daden van aanbedding en hun religie van shirk. Dit heeft waarschijnlijk meerdere wijsheden. We willen hier twee wijsheden noemen die wij hebben kunnen vaststellen:

- Het zijn de volgelingen die de Taghut doen ontstaan. Er is geen shirk zonder een polytheïst en er is geen Taghut zonder een aanbidder van de Taghut. Het is de mens die van de steen, de boom, het graf, de ideologie een Taghut maakt. Ibrahim (as) richtte zich op de bron van het kwaad door zich te distantieren van degenen die shirk en de Taghut in stand hielden.

- Het is moeilijker om zich te distantieren van mensen dan van levenloze objecten zoals stenen, bomen, heiligdommen, afgoden, of valse religies. Deze dingen hebben namelijk geen macht om te baten of te schaden. Echter, het distantieren van de mensen die deze dingen aanbidden is moeilijker, omdat zij bijvoorbeeld familie, vrienden of kennissen kunnen zijn, of omdat zij de macht hebben om je te schaden. Bovendien kun je misschien voordelen halen uit je relatie met hen. Daarom zijn de leiders van het

---

^{80.} 109/Kafirùn, 1-6

monotheïsme (de tawhied-imams) begonnen met het distantiëren van de personen of plaatsen die voor mensen het moeilijkst zijn om zich van los te maken.

b. De Taghut Vermijden

“... en voor wat jullie naast Allah aanbidden...”⁸¹

Het distantiëren van de Tawagheet die buiten Allah worden aanbeden is een religieuze verantwoordelijkheid voor moslims. Een andere naam voor deze verantwoordelijkheid is “Idjtinab van de Taghut.

Allah ^(swt) zegt:

“En waarlijk, Wij hebben naar iedere gemeenschap een Boodschapper gezonden (verkondigend): Aanbid alleen Allah en vermijd de Taghut. En er zijn er onder hen die Allah geleid heeft en sommigen waarvoor de dwaling gerechtvaardigd was. Reis dus door het land en zie wat het einde was van degenen die (de Waarheid) ontkenden.”⁸²

Elke Taghut heeft zijn eigen gebieden waarin hij macht uitoefent en mensen tot aanbidding van zichzelf brengt. Een ware gelovige dient zich te distantiëren en te vermijden van zowel de Taghut zelf als van de middelen die deze Taghut gebruikt om zijn macht te vestigen.

Idjtinab komt van de wortel ‘djanb’. Het heeft betekenissen als ‘rand’, ‘kant’, ‘zijde’. Idjtinab van de Taghut betekent dat men de Taghut en zijn invloeden

81. zie 60/Mumtahanah, 4

82. 16/Nahl, 36

naar één kant van het leven plaatst, terwijl men zelf de andere kant kiest. Dit houdt in dat de paden en kampen duidelijk gescheiden worden.

Als we ons niet distantiëren van de Taghut en zijn instellingen waarmee hij zijn macht uitoefent, en als we de scheiding tussen deze paden en rangen niet duidelijk maken, hebben we ons niet werkelijk van de Taghut afgekeerd of hem vermeden. Het is niet voldoende om de Taghut in theorie af te wijzen en takfier op hem te doen. Dit is een deel van de verantwoordelijkheid. Daarom moet mondelinge verwerping gevolgd worden door door een feitelijke distantiëring en moet de weg van de Boodschappers gevolgd worden.

c. Takfier Doen Op De Taghut En Zijn Dienaren

“... Wij verwerpen jullie ...”⁸³

De Tawagheet en degenen die hen dienen worden door Allah als ongelovigen beschouwd. Het is Allah die hen deze naam heeft gegeven... Islam betekent absolute overgave aan de wetten van Allah (swt). Daarom moet de naam die Allah (swt) aan hen heeft gegeven ook door moslims worden gebruikt.

De Tawagheet benadrukken deze kwestie met grote gevoeligheid. Ze mobiliseren ‘ingehuurde pennen’, omgekochte geestelijken en mediapredikers om de regels van takfier af te zwakken en te voorkomen dat mensen takfier doen in overeenstemming met de Shari’ah. Als dat niet voldoende is, schakelen ze

83. zie 60/Mumtahanah, 4

de politie en de rechterlijke macht in. Hier zijn twee belangrijke redenen voor:

Ten eerste, takfier op de taghut is de eerste stap in de strijd tegen hen en bezwaar tegen hun orde van shirk, onderdrukking en uitbuiting. Zij weten dat wanneer de mensen het oordeel van Allah over hen vernemen, zij hen niet zullen gehoorzamen en zich niet zullen onderwerpen aan hun systeem van shirk, onderdrukking en uitbuiting. Wie zou de ongelovige liefhebben en hem gehoorzamen?

Ten tweede betekent het bestaan van een Taghut dat een groep mensen tot slaaf wordt gemaakt, terwijl een andere groep wordt vergoddelijkt. De groep die vergoddelijkt is, is bevoorrecht, heeft privileges, kan doen wat hij wil en geen enkele wet die hij maakt is bindend voor hem en zijn volgelingen. Deze Taghut en zijn helpers willen deze privileges niet verliezen.

Daarom zetten ze alle politieke, religieuze en militaire middelen in om dit te voorkomen.

De takfier op de Taghut is van groot belang. Het is vergelijkbaar met het vastknopen van de eerste knoop van een kledingstuk of het leggen van de fundering van een gebouw. Als de eerste knoop verkeerd wordt dichtgeknoopt of als er een probleem is in de fundering, zullen deze fouten herhaald worden tot het einde. Het bestrijden van de Taghut is afhankelijk van de takfier op hem en zijn volgelingen. Als er verwarring is, twijfels

ontstaan of de weg niet duidelijk is, zal er een verkeerd begrip van de strijd ontstaan.

Gezien de bijzondere inspanningen van de Taghut om deze kwestie te vertroebelen en de intense twijfels van de ingehuurde onheilspredikers gaan we wat dieper op deze kwestie in:

De Noodzaak Van Takfier Op De Taghut

Takfier Op De Taghut Is Een Voorwaarde Van Het Woord Van Tawhied/Iman

“Er is geen dwang in de godsdienst. Waarlijk, het rechte Pad is duidelijk te onderscheiden van het pad dat doet afdwalen. Iedereen die niet in de Taghut gelooft (d.m.v. takfier), en in Allah gelooft heeft een sterk houvast gegrepen (en zo de islam binnengetreden) dat nooit zal afbreken. En Allah is de Alhorende, de Alwetende.”⁸⁴

De voorwaarde van het vasthouden aan het Woord van Tawhied oftewel Urwatu’l wusqa is het ontkennen en verwerpen van de Taghut. In de oorspronkelijke uitdrukking in het vers is het de geloofsovertuiging van “ongeloof in de Taghut/Al- kufri bi’t taghut”. “Kufri” betekent het bedekken of loochenen van iets. In de context van de Islam is het loochenen van zijn geloof en hem een ‘Kafir’ te noemen, zoals door Allah (swt) bepaald is.

Vanwege het belang ervan wordt ontkenning van de Taghut genoemd vóór het geloof in Allah (swt). Dit patroon zien we ook in het Woord van Tawhied. Eerst

84. 2/Baqara, 256

wordt er gezegd “La” (er is geen), waarmee de valse goden/Tawagheet die naast Allah worden aanbeden, worden verworpen. Vervolgens wordt er met “Ïlla Allah” de bevestiging uitgesproken dat er alleen geloofd wordt in Allah.

Toen onze Heer de mensen van het Boek uitnodigde tot Islam, riep Hij hen op tot vier fundamentele principes. Één daarvan is het verwerpen (takfîr) van degenen die zich afkeren, om zo een duidelijke islamitische identiteit te vestigen:

“Zeg: ‘O Mensen van het Boek, kom tot een gemeenschappelijk woord tussen ons en jullie: dat wij geen ander aanbidden dan Allah en dat wij Hem geen deelgenoten toekennen. En dat wij elkaar niet als heren naast Allah nemen.’ Als zij zich dan afkeren, zeg dan: ‘Wees getuigen dat wij moslims zijn.’”⁸⁵

Allah (swt) heeft vier principes genoemd voor het gemeenschappelijke woord: alleen Allah (swt) aanbidden, niets en niemand aan Hem gelijkstellen, voorkomen dat mensen elkaar als heer beschouwen en tot degenen die zich afkeren van deze principes zeggen “Getuig dat wij tot de moslims behoren...”. “Ik ben moslim” zeggen, is het verklaren dat degene die zich afkeert dat niet is. Zonder twijfel heeft de Taghut zich van al deze principes afgekeerd. Hij heeft mensen uitgenodigd om hem te aanbidden en hem als hun heer te nemen. Volgens de vereisten van deze gemeenschappelijke woord moet

85. 3/Al-i Imrân, 64

de Taghut de eerste zijn die wordt geconfronteerd met een duidelijke islamitische identiteit.

Takfir Op De Taghut Is Een Vereiste Van Het Distantiëren Van Shirk

Een persoon kan geen moslim worden tenzij hij berouw heeft van shirk en zich ervan afkeert. Islam is de zuivering van shirk en onderwerping aan Allah ^(swt) door de religie zuiver te maken voor Hem ^(swt). Een persoon die shirk in zijn leven heeft, heeft zich overgegeven aan meer dan één god en heeft niet de volledige overgave aan Allah ^(swt) verwezenlijkt.

Om deze reden heeft Allah ^(swt) bepaald dat degene die zich van shirk wil bevrijden, er afstand van moet nemen:

↓
144
↑

“Maar als zij berouw tonen, de gebeden perfect verrichten en zakaat geven, dan zijn zij jullie broeders in het geloof. (Op deze manier) hebben Wij de Tekenen nauwkeurig uitgelegd aan een volk dat weet.”⁸⁶

Wanneer begaat een persoon oprecht berouw over shirk? Is het genoeg om simpelweg te zeggen: “Ik heb berouw getoond van shirk”?

Laten we deze vraag stellen aan de Boodschapper van Allah ^(saw) en gehoor geven aan zijn antwoord:

Het is overgeleverd van Fevre ibn Nawfal ^(ra) dat:

“Ik kwam bij de Boodschapper van Allah en zei: ‘O Boodschapper van Allah, leer mij een uitspraak die ik kan reciteren wanneer ik naar bed ga’.

86. 9/Taubah, 11

De Boodschapper van Allah zei: ‘Reciteer Soerah al-Kafiroen, want het is een distantiëring van shirk.’⁸⁷

Soerah al-Kafirun bevat niet eens één woord waarin staat “Ik distantieer mij van shirk”. In plaats daarvan is er een distantiëring van de ongelovige, hun shirk, de valse goden die ze naast Allah aanbidden en hun religie. .

Daarom, om vrij te zijn van shirk, moet men vrij zijn van al deze zaken. En deze vier verwerpingen omvatten de ontkenning van de Taghut.

Takfier Op De Taghut; Zich Onderwerpen Aan Het Oordeel Van Allah En De Naam Geven Die Hij Gegeven Heeft

Het is een feit dat takfier een islamitisch oordeel is. Allah (swt) heeft het recht om de islamitische oordelen vast te stellen. We worden gelovigen/moslims als we onvoorwaardelijk geloven en ons onderwerpen aan alle oordelen van Allah (swt):

“De woorden van de trouwe gelovigen, wanneer zij naar Allah en Zijn Boodschapper opgeroepen worden om tussen hen te oordelen, is dat zij zeggen: ‘Wij horen en gehoorzamen.’ En dat zijn de geslaagden.”⁸⁸

“Het past een gelovige man of een gelovige vrouw niet, wanneer Allah en Zijn Boodschapper over een bepaalde zaak een besluit hebben genomen, dat zij dit in twijfel trekken. En iedereen die Allah en Zijn Boodschapper ongehoorzaam is, verkeert zeker in een duidelijke dwaling.”⁸⁹

87. Tirmidhi, 3403; Abu Dawud, 5055

88. 24/Nûr, 51

89. 33/Ahzâb, 36

Allah ^(swt) heeft Zijn laatste en definitieve oordeel gegeven in deze zaak: Hij heeft geoordeeld over het ongeloof van degenen die niet oordelen naar wat Hij heeft geopenbaard, die mensen van Zijn weg afhouden en die mensen oproepen om de Taghut te aanbidden.

Ons Gedrag Tegenover De Taghut Hangt Af Van Zijn Oordeel

Er zijn twee fundamentele handelingen die we moeten verrichten tegenover de Taghut: Het verwerpen en het zich ervan onthouden. Deze twee handelingen zijn de basisvoorwaarden van het Woord van Tawhied.

De Islam bepaalt mensen en onze verantwoordelijkheid tegenover hen door middel van de namen die eraan gegeven worden. Als iemand de naam mu'min of moslim heeft gekregen, is diegene onze broeder; we houden van hem, we helpen hem als er om hulp wordt gevraagd, we kunnen een huwelijkscontract met die persoon aangaan, hij wordt onze voogd, we accepteren zijn voogdijschap, we gehoorzamen hem als hij een heerser wordt en we worden zijn leger als hij een commandant wordt.

Als iemand de naam kafir heeft gekregen kunnen we die persoon niet als broeder in de godsdienst aanvaarden, we kunnen geen dochter aan hem geven of van hem nemen, we kunnen hem niet gehoorzamen als hij onze leider is, hij kan niet onze voogd zijn, we kunnen niet achter hem bidden, we kunnen geen vergiffenis

vragen als hij sterft en we kunnen zijn begrafenisgebed niet verrichten ...

Of iemand gelovig of ongelovig is, heeft invloed op honderden oordelen in wereldse zaken. Als de Taghut niet de juiste naam krijgt, zullen alle uitspraken erover worden geannuleerd, de grenzen die Allah (swt) heeft gesteld zullen worden geschonden en het onreine en reine zullen worden vermengd.

“Wat schiet je ermee op als je takfier doet op die en die?” is een onwetende uitspraak. Als deze zaak onbelangrijk zou zijn, dan zou er geen oordeel over “geloof en ongeloof” in de Koran staan. Echter een gelovige die de Koran leest, weet dat hij deze oordelen op bijna elke bladzijde tegenkomt. Laten we er een paar samen lezen:

Toen Allah (swt) de mensheid schiep, verdeelde Hij hen in twee groepen en beoordeelde hen met geloof of ongeloof:

“Hij is Degene Die jullie geschapen heeft, sommigen van jullie zijn ongelovigen en sommigen gelovigen. En Allah is Alziende over wat jullie doen.”⁹⁰

Allah (swt) heeft de mensen in twee groepen verdeeld en de gelovigen degenen genoemd die op het pad van leiding zijn en de ongelovigen degenen die op het pad van de dwaling zijn:

“... En er zijn er onder hen die Allah geleid heeft en sommigen waarvoor de dwaling gerechtvaardigd was. Reis dus door het

90. 64/Taghabun, 2

land en zie wat het einde was van degenen die (de Waarheid) ontkenen.”⁹¹

Het goede van het slechte scheiden, is een daad die Allah's tevredenheid behaagt. Gelovigen zijn rein en ongelovigen zijn onrein. Daarom moeten deze twee groepen dus van elkaar gescheiden worden:

“Dit is zodat Allah het reine van het onreine kan scheiden (de gelovige van de ongelovige, wat besteed is op de weg van Allah van wat besteed is op de weg van valsheid), het onreine bij elkaar stapelt en in de hel werpt. Zij zijn degenen die werkelijk verloren zijn.”⁹²

↓
148
↑
“Zouden Wij degenen die zich volledig hebben overgegeven (aan Allah) gelijkstellen aan schuldige zondaars? Wat is er met jullie aan de hand, hoe oordelen jullie zo?”⁹³

“De bewoners van het Vuur en de bewoners van het Paradijs kunnen niet gelijk zijn. De bewoners van het Paradijs zijn degenen die succesvol zijn.”⁹⁴

Als je goed oplet, zie je dat Allah vaak het goede van het slechte, de gelovige van de ongelovige, en de bewoners van het Paradijs van de bewoners van de Hel scheidt. En aan degenen die niet scheiden, heeft Hij bezwaar gemaakt met de woorden: “Wat is er met jullie aan de hand? Hoe oordelen jullie zo?”

---

91. zie. 16/Nahl, 36

92. 8/Anfaal, 37

93. 68/Qalam, 35-36

94. 59/Hashr, 20

Laten we het laatste woord over dit onderwerp aan Sayyid Kutub (moge Allah hem genadig zijn) overlaten en het onderwerp afsluiten.

“Zo werken Wij Onze tekenen uit, opdat de weg van de schuldige zondaren duidelijk wordt.”⁹⁵

In zijn uitleg van deze vers zegt Sayyid Kutub (moge Allah hem genadig zijn) de volgende waardevolle woorden:

“Heel interessant... Dit toont de methode van de Koran met betrekking tot geloof en handelen. Deze methode heeft natuurlijk niet alleen als doel om de weg van de rechtvaardige gelovigen duidelijk te maken door de waarheid uit te leggen en te presenteren. Maar het heeft ook als doel om de weg van schuldige zondaren duidelijk te maken door het valse te verklaren en te onthullen. Want het is noodzakelijk dat het pad van de zondaren duidelijk is, zodat het pad van de gelovigen duidelijk is. Deze regel stelt een grens vast die de scheiding van wegen bepaalt... Het blootleggen van ongelof, kwaad en zondigheid is noodzakelijk voor de verduidelijking van geloof, goedheid en deugd. Het identificeren van de weg van de zondaren is een van de doelen van de goddelijke openbaring in de verzen, omdat elke schaduw of twijfel over de positie en wegen van de zondaren zich weerspiegelt in de positie en wegen van de gelovigen. Deze zijn immers tegengestelde zijden, tegenstrijdige wegen. Daarom is

95. 6/An'aam, 55

het essentieel dat de kleuren en lijnen duidelijk worden onderscheiden.”

Daarom moet elke islamitische beweging beginnen met het bepalen van het pad van de gelovigen en het pad van de zondaars. Het moet beginnen met het definiëren van het pad van de gelovigen en het pad van de zondaars en het identificeren van de onderscheidende kenmerken tussen hen. Dit moet gebeuren in de wereld van de realiteit, niet in de wereld van theorieën. Op deze manier zullen de aanhangers van de Islamitische Dawah, nadat de wegen, methoden en kenmerken van de gelovigen duidelijk zijn onderscheiden van die van de misdadigers, weten wie van de mensen om hen heen een misdadige veel-godenaanbidder is. Dit zorgt ervoor dat de paden niet op elkaar lijken en dat de tekenen en lijnen tussen de gelovigen en de misdadigers niet met elkaar vermengd raken.

In de tijd dat de Islam geconfronteerd werd met shirk, afgoderij, goddeloosheid en een vervormde religie die gebaseerd was op een hemels fundament, maar veranderd en vervalsd werd door menselijke vervormingen... Ja, in de tijd dat de Islam geconfronteerd werd met deze groepen en bewegingen, was de weg van de rechtvaardige gelovigen duidelijk zichtbaar in tegenstelling tot de weg van de ongelovige zondaars en polytheïsten. Er was geen manier voor hen om zich met elkaar te vermengen.

Maar vandaag de dag is het probleem waarmee de echte islamitische bewegingen worden geconfronteerd, geen

van deze. Het probleem ligt bij de naties die voortkomen uit moslimdynastieën, die bestonden in de tijden dat de religie van Allah overheerste en zijn sharia regeerde in de islamitische landen. Vervolgens hebben deze landen en naties de ware islam uit het leven verbannen en slechts in naam aangekondigd. Hoewel ze denken dat ze islam als geloof hebben aangenomen, ontkennen ze in geloof en realiteit de principes van islam. Want islam is het getuigen dat er geen god is behalve Allah. Het getuigen dat er geen god is behalve Allah houdt in dat de Almachtige Allah de enige schepper van het universum is en daar naar eigen wens over beschikt, dat de daden en levenshandelingen van de dienaren die de intentie van aanbidding hebben alleen aan Hem worden opgedragen, dat de dienaren hun wetten alleen van Hem verkrijgen, en dat zij alleen Zijn oordelen gehoorzamen met betrekking tot hun levenskwesaties. Wie -in deze betekenis- niet getuigt dat er geen god is behalve Allah, heeft nooit echt getuigd en is nooit moslim geworden. Wat zijn naam, titel en afkomst ook moge zijn... In welk gebied het ware getuigenis dat er geen god is behalve Allah -in deze betekenis- niet plaatsvindt, dat gebied heeft nooit de religie van Allah aangenomen en is nooit islamitisch geworden.

Vandaag de dag zijn er volkeren op aarde met namen die als moslimnamen klinken, en die afkomstig zijn uit moslimdynastieën. Eveneens zijn er landen die ooit islamitische landen waren. Echter, deze volkeren getuigen tegenwoordig niet -in deze betekenis- dat

er geen god is behalve Allah, en deze landen nemen de religie van Allah tegenwoordig ook niet aan in de betekenis van deze getuigenis...

Dit is de grote uitdaging waarmee de ware islamitische bewegingen in deze landen geconfronteerd worden wanneer ze deze volkeren confronteren. Het grootste probleem waar deze bewegingen mee te maken hebben is de onzekerheid, onduidelijkheid en verwarring rond het principe 'Er is geen god dan Allah' en de betekenis van Islam aan de ene kant, en de betekenis van shirk en jahiliyyah aan de andere kant.

De grootste uitdaging waarmee deze bewegingen worden geconfronteerd, is dat de weg van de oprechte moslims en de weg van de schuldige polytheïsten niet duidelijk van elkaar te onderscheiden zijn. Tekens en kenmerken raken vermengd, namen en eigenschappen overlappen elkaar en er heerst een verwarring die het onmogelijk maakt om het punt van scheiding tussen de wegen te bepalen.

De vijanden van de islamitische bewegingen kennen deze zwakke plek heel goed. Daarom doen ze er alles aan om deze kloof te vergroten, het probleem te verergeren en de zaken verder te vermengen. Zozeer zelfs dat het openlijk spreken van de waarheid iemand beschuldigd kan doen staan van 'moslims tot ongelovigen verklaren'. De kwestie van het oordelen over islam en ongeloof wordt een probleem waarbij men zich baseert op de gebruiken en tradities van mensen en niet op de

woorden van de Almachtige Allah en Zijn Profeet - zegen en vrede zij met hem.

Dit is het grootste probleem. Dit is een obstakel dat overwonnen moet worden door de aanhangers van de Dawah van Allah van elke generatie.

Mensen die anderen uitnodigen op de weg van Allah, moeten niet streven naar compromissen of vleierij bij het uitspreken van de ware en zekere woorden. Zij moeten geen angst of zorgen in zich voelen. Ze moeten zich niet laten beïnvloeden door de kritiek van anderen of door degenen die roepen: “Kijk, ze verklaren de moslims tot ongelovigen.”⁹⁶

d. Een Eeuwige Haat En Vijandschap

“Tussen ons en jullie is er een eeuwige vijandschap en haat ontstaan, totdat jullie in de ene en enige Allah geloven.”⁹⁷

Daarna zullen de mensen van de Tawhied een eeuwige haat en vijandschap tegen hen koesteren. In de Arabische tekst van het vers wordt het woord “beda” gebruikt, wat betekent onthullen en duidelijk worden. Ook maakt het vers onderscheid tussen haat en vijandschap, omdat haat een innerlijk gevoel in het hart is, terwijl vijandschap een uiterlijke handeling is. Met andere woorden, een muwahhid zal niet alleen met zijn hart haat koesteren en afkeer voelen, maar zal hen ook openlijk vijandig bejegenen.

96. Fi Zilâl-il Kur’ân, 5/231-236, En’âm Suresi, 55. Uitleg van het vers. (Samengevat)

97. zie. 60/al-Moemtahanah, 4

De reden voor deze haat en vijandschap zijn geen wereldse of persoonlijke problemen. Het is alleen vanwege geloof en ongeloof. Totdat de veelgoden-aanbidders geloven in Allah (swt), de Enige, en geen deelgenoten met Hem vereenzelvigen...

Omdat Tawhied betekent dat alle handelingen en uitspraken, inclusief de gevoelens in het hart, uitsluitend gericht zijn op Allah (swt) en alleen voor Allah (swt) zijn.

De liefde en afkeer, vriendschap en vijandschap van een gelovige die de Tawhied volgt, worden door Allah (swt) bepaald.

Zijn bondgenoten zijn Allah (swt), Zijn Boodschapper (saw) en de gelovigen. Zijn vijanden zijn de Taghut en zijn dienaren.

Als zij een einde maken aan shirk en zich tot Allah wenden met Tawhied, worden zij de broeder van de gelovige. Zelfs als zij honderden gelovigen hebben gedood, hen uit hun huizen hebben verdreven en hen op allerlei manieren hebben gemarteld... In zijn boek wordt geen rekening gehouden met het verleden en persoonlijke wraakgevoelens. In zijn hart zijn er degenen die zich met Tawhied aan Allah overgeven en degenen die Allah met shirk associëren...

2. Ibrahims Fysieke Strijd Met De Taghut

Ibrahim heeft zich niet beperkt tot een verbale strijd met de Tawagheet, maar heeft ook een fysieke strijd tegen hen gevoerd:

“Hij vermorzelde ze allemaal, behalve de grote afgod. Misschien zouden ze (het grote afgodsbeeld) raadplegen over wat er gebeurd was ...”⁹⁸

Taghut is de grootste van de munkar (het slechte) in de Islam. Zoals met elke munkar, is het belangrijkste om het te verwijderen en uit te roeien van de aarde.

Het is overgeleverd van Abu Sa’id Al-Khudri dat de Boodschapper van Allah (saw) zei:

“... Wie van jullie een slechte daad ziet, laat hij die veranderen met zijn hand, en als hij dat niet kan, laat hij het dan veranderen met zijn tong, en als hij dat niet kan, laat hij het dan haten met zijn hart. Maar dit is de zwakste vorm van geloof.”⁹⁹

Het verwijderen van de Taghut met de hand is de hoogste vorm van jihad in de islam. Wanneer de gelovigen het hoogtepunt van hun kracht bereiken, een islamitische regering en een islamitische vlag hebben, wordt de jihad voor hen verplicht

Het doel van de islamitische jihad is om de mensheid te bevrijden van slavernij aan anderen - dat wil zeggen de Taghut - en hen dienaren van de ene ware God, Allah, te maken. Deze verplichting zal voortduren totdat de religie alleen van Allah is en er geen enkele vorm van onrecht meer op aarde is:

“Bestrijd hen totdat de Fitnah (shirk) eindigt en de religie/ autoriteit aan Allah toebehoort. Als zij ophouden met wat

98. 21/Anbiyâ, 58

99. Müslim, 49

zij doen, dan is er voor niemand vijandschap, behalve voor de onrechtplegers.”¹⁰⁰

Wanneer de gelovigen geen islamitische regering en geen islamitische vlag hebben, zoals vandaag de dag het geval is, strijden zij met hun tongen tegen de Taghut. Zij verkondigen het oordeel van Allah (swt) over hem, verlichten de samenleving en voeren jihad tegen hem en zijn valse orde met hun tongen.

Zij die dat niet kunnen, hebben een afkeer in hun hart. Hoewel dit de zwakste vorm van het geloof is, is het belangrijk. Want wie niet met zijn handen en tong tegen de Taghut kan vechten, kan op den duur de meerderheid volgen en ervan houden en ongevoelig worden voor munkar. Zo’n situatie zou een ramp zijn voor de gelovige. Zoals zal worden uitgelegd in de komende bladzijdes¹⁰¹: Liefde voor de Taghut is een van de elementen die “Lailahaillallah” nietig maken. Daarom zijn zelfs degenen die niets kunnen doen verplicht om hem te haten.

C. Zij Die In Taghut Geloven

Een mens gelooft ofwel in Allah en verwerpt de Taghut, of gelooft in de Taghut en verwerpt Allah. Er is geen middenweg:

“Heb jij degenen niet gezien aan wie een deel van het Boek is gegeven? Zij geloven in Djibt en de Taghut en zeggen over de ongelovigen: ‘Zij zijn op een betere weg dan de gelovigen.’”¹⁰²

100. 2/Baqara, 193

101. zie blz.197 D. Haat voor de vijanden van dit Woord

102. 4/Nisâ, 51

Zij die in de Taghut geloven, zijn allen die hem niet verwerpen en aan zijn kant staan. Deze mensen hoeven niet te zeggen: ‘Ik geloof in de Taghut.’ Mensen die de Taghut niet verwerpen, hoe ze dit ook benoemen, hebben volgens de sharia in de Taghut geloofd. Want de mensen over wie de verzen zijn neergezonden, zijn de opinieliders en geleerden. Zij accepteren nooit de beschuldiging van geloof in de Taghut. Maar omdat zij de Taghut feitelijk niet verwerpen, beschuldigt de islam hen van geloof in de Taghut.

Het bovenstaande vers heeft een constante eigenschap onthuld van degenen die in de Taghut geloven. Dat is om de ongelovigen te verkiezen boven de gelovigen en om te beweren dat de ongelovigen zich op een betere weg bevinden.

De weg van de ongelovigen verkiezen boven de weg van de gelovigen, hun problemen voorrang geven boven de problemen van de gelovigen en hun methode voorrang geven boven de methode van de gelovigen zijn verschillende manifestaties van dezelfde eigenschap.

Als iemand de strijdmethode verlaat die Allah (swt) voorschrijft aan de gelovigen en strijdt met methoden die geïmporteerd zijn uit de Westerse wereld, zoals democratische verkiezingen en liberale organisaties, en het “Islamitische Strijd” noemt, dan laat dit zien dat hij in de Taghut gelooft.

II. Dit Woord Met Kennis Uitspreken

Een andere voorwaarde voor de geldigheid van het Woord van Tawhied is kennis. Dat wil zeggen; de spreker van dit woord moet weten wat hij verwerpt en wat hij aanvaardt:

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

“Voorwaar, weet dat er geen god is dan Allah ...”¹⁰³

In het vers beveelt Allah (swt) aan de Boodschapper van Allah (swt) om het Woord van Tawhied met kennis uit te spreken en te begrijpen. “Weet dat er geen god is dan Allah”. Wat begrepen wordt uit dit vers is dit: Het uitspreken van dit woord met kennis is een van de voorwaarden van “Lailahailallah”.

Overgeleverd van ‘Uthman (ra) is dat de Boodschapper van Allah (saw) zei dit:

مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ

“Wie sterft wetend dat er geen god is dan Allah, zal het Paradijs binnengaan.”¹⁰⁴

Het woord van Tawhied zal geldig zijn in deze wereld en in het hiernamaals. Het moet met kennis worden gezegd, zodat het geldig wordt en de persoon die het zegt er baat bij heeft.

De woorden die een persoon uitspreekt zonder de betekenis ervan te kennen, zijn niet bindend.

^{103.} zie. 47/Mohammed, 19

^{104.} Müslim, 26

Bijvoorbeeld, als een man zou trouwen met een buitenlandse vrouw wiens taal hij niet kent, en iemand uit zijn omgeving zou hem de woorden ‘Ik scheid van je’ in die taal leren en zeggen: ‘Zeg dit tegen je vrouw, het is een mooie uitdrukking,’ en hij zou herhaaldelijk tegen zijn vrouw zeggen ‘Ik scheid van je,’ en de vrouw zou naar de islamitische rechter gaan en zeggen dat haar man van haar gescheiden is, dan weten we allemaal dat de rechter hen niet zou scheiden. Want de man is zich niet bewust van wat hij zegt. Omdat hij de betekenis niet kent, is deze uitspraak noch in deze wereld noch in het hiernamaals geldig. Zo is het ook met de uitspraak ‘La ilaha illallah.’ Als het wordt uitgesproken zonder de betekenis ervan te kennen, zal het geen voordeel opleveren voor de persoon.

A. Kalimatu Shahada, Duidt Aan Op De Voorwaarde Van Kennis

Wanneer we de islam betreden, brengen we het Geloofsgetuigenis (Kalimatu Shahada): ‘Ik getuig dat er geen god is behalve Allah, die de enige is die aanbidding verdient. Ik getuig dat Mohammed Zijn dienaar en boodschapper is.’ Allah heeft deze getuigenis gekozen en dit heeft een specifieke reden. In de Arabische taal komt het woord ‘getuigenis’ voort uit de wortel ‘shahide.’ Deze wortel heeft drie fundamentele betekenissen: aanwezig zijn, kennis bezitten en informeren/verklaren.¹⁰⁵

105. Zie Mu‘cemu Mekâyisî’l Luġa, 3/221, het lemma ‘š-h-d’

Als een persoon getuige is van iets, moet hij de gebeurtenis meemaken en erbij aanwezig zijn. Hij moet het met zijn ogen zien en kennis hebben van de gebeurtenis. Vervolgens moet hij anderen over deze kennis informeren.

Als degene die getuigt over de goddelijkheid van Allah ^(swt) weet waarover hij getuigt en spreekt op basis van kennis alsof hij het met eigen ogen heeft gezien, dan is zijn getuigenis geldig. Anders is deze getuigenis een ongeldige getuigenis. Allah ^(swt) vraagt Zijn dienaren om bewust te getuigen van de waarheid:

“Buiten hem hebben zij die hij aanroept geen recht van bemiddeling. Behalve zij **die bewust getuigen van de waarheid.**”¹⁰⁶

↓
160
↑

De valse goden tot wie de veelgodenaanbidders bidden hebben geen voorspraak. Degenen aan wie het recht van voorspraak zal worden gegeven, zijn degenen die willens en wetens getuigen van de waarheid.

Dus, hoe getuigt iemand willens en wetens van de waarheid?

“Als hij getuigt met wijsheid en kennis...”¹⁰⁷

“Als men de eenheid alleen aan Allah toeschrijft en dit doet op basis van kennis en overtuiging...”¹⁰⁸

106. 43/Zukhruf, 86

107. Tefsîru'l Kur'âni'l Azîm, 7/223, Toelichting op Soera Az-Zukhruf, vers 86

108. Tefsîru't-Taberî, 21/655, Toelichting op Soera Az-Zukhruf, vers 86

B. Kennis Van Tawhied Komt Vanuit De Fitrah

Voordat Allah (swt) Zijn dienaren schiep, nam Hij een belofte van Tawhied van hen terwijl ze nog in de wereld van de geesten waren:

“(Gedenk) toen jouw Heer hun lasten van de ruggen van de kinderen van Adam nam en hen tot getuigen voor zichzelf maakte en zei: ‘Ben Ik niet jullie Heer?’ Zij zeiden: “Ja, wij getuigen, opdat jullie op de opstandingsdag niet zullen zeggen: “Wij wisten het niet. Of: “Onze vaderen waren vroeger ongelovig. Wij zijn een geslacht dat na hen is gekomen. Zult U ons vernietigen vanwege de daden van de mensen van de valsheid?”¹⁰⁹

Dit noemen we het verbonds/gelofte vers. De reden waarom deze gelofte van mensen werd afgenomen voordat ze naar de wereld kwamen, is om hun excuses te elimineren. Op de Dag des Oordeels kunnen mensen niet zeggen: ‘Wij waren hiervan niet op de hoogte’ of ‘Wij volgden slechts onze voorouders.’ Daarom heeft Allah van de mensen deze gelofte afgenomen.

Allah (swt) heeft deze kennis in de Fitrah van de mens gepland. Ieder mens is geboren om van nature Allah (swt) te verenigen, om Hem alleen te aanbidden en om niets met Hem te associëren:

“Keer je gezicht naar de religie als een Hanif (iemand die niets met Allah associeert). (Volg) de aard waarin Allah de mensheid heeft geschapen. Er is geen verandering in Allah’s schepping. (Hij heeft iedereen geschapen op basis

109. 7/A'râf, 172-173

van Tawhied.) Dit is de ware religie. Maar de meeste mensen weten het niet.”¹¹⁰

Dat mensen zich deze uitspraak en de kennis in hun aard niet herinneren, komt doordat ze ongeïnteresseerd zijn en niet nadenken. Ieder mens weet van nature en intellect dat als iemand hem een gunst verleent, die persoon het verdient om bedankt te worden. Iemand niet bedanken of iemand anders bedanken dan degene die de gunst heeft verleend, is ondankbaarheid. Er is geen speciale kennis, opleiding of leraar nodig om dit te leren. Daarom, als Allah (swt) de Schepper is - en geen polytheïst twijfelt hieraan - dan zou aanbedding alleen aan Hem (swt) gedaan moeten worden, en geen andere schepselen zouden op wat voor manier dan ook aanbeden moeten worden.

Nogmaals, ieder mens weet van nature dat als iets iemands eigendom is, hij erover kan beschikken zoals hij wil. Desondanks is beschikken over iets dat van hem is zonder zijn toestemming plundering, onderdrukking en onrechtvaardigheid. Er is geen speciale opleiding of leraar nodig voor deze kennis. Daarom, als de hemelen en de aarde het eigendom zijn van Allah (swt) - en elke polytheïst accepteert dit - dan is Allah (swt) de autoriteit, soeverein en bevoegd in Zijn eigendom. Degenen die ondanks Hem (swt) wetten maken die in strijd zijn met Zijn wetten, maken zich meester van het gezag en begaan onrecht.

Het feit dat de kennis van Tawhied aangeboren is, betekent dit. Om dit te begrijpen, moet de mens nadenken, zich zorgen maken en interesse tonen. Tijdens de Fitrah-periode van 600 jaar zonder profeet, vonden sommige mensen de Tawhied en werden hanif (oprechte monotheïsten) omdat ze de aangeboren kennis volgden. Zij hebben de Tawhied kunnen leven omdat ze nadachten en zich zorgen maakten. Degenen die de religie van hun voorouders volgden, hun verstand niet gebruikten en niet naar de stem van hun geweten luisterden, zijn de weg van hun vaders gevolgd en hebben shirk gepleegd.

Het is overgeleverd van ‘Abdullah ibn’ Umar ^(ra) dat:

“... Zayd ibn Amr bekritiseerde de dieren die door de Quraish waren geslacht en zei: ‘Allah is degene die het schaap heeft geschapen. Hij heeft water uit de hemel gezonden en gras uit de aarde laten groeien voor het schaap. Vervolgens slachten jullie het schaap in de naam van iemand anders dan Allah!’ ”¹¹¹

Wat een duidelijk en eenduidig bewijs! Allah ^(swt) heeft het schaap geschapen, water voor het laten neerdalen en het gras laten groeien ... Ieder mens weet en accepteert dit. Waarom offert hij het dan niet aan Allah ^(swt), maar aan stenen, afgoden en graven?

Ergens anders zei hij:

“Wanneer de dingen één voor één gescheiden zijn,

111. Bukhari, 3826

zal ik dan één Heer aanbidden of duizend? Ik heb me zowel van Lât als van Uzzâ afgekeerd en hen verworpen. Dit is wat de geduldige en standvastige doet.”¹¹²

Aan wie je het ook vraagt, het antwoord is hetzelfde! Moet een regio één heerser hebben of moeten er tientallen of honderden heersers zijn? Ieder mens, met zijn aard en intellect, weet dat meer dan één heerser chaos zou veroorzaken. Hij geeft de voorkeur aan één heerser.

Maar hiervoor moet hij nadenken en redeneren. Moeten de wetten van Allah het universum regeren of de verlangens van honderden gekozen personen? Als de mens zich dit afvraagt, zal hij tot de juiste kennis komen.

Concluderend zeggen wij: kennis van Tawhied is natuurlijk. Elke persoon draagt deze kennis in zijn essentie en wordt ermee geboren:

Het is overgeleverd van Abu Hurayrah (ra) dat de Boodschapper van Allah (saw) zei:

“Elk kind wordt geboren met de natuurlijke aard. Vervolgens maken zijn ouders van hem een Jood, een Christen of een vuuraanbidder.”¹¹³

Sommigen zoeken deze kennis na, onderzoeken en denken na en bereiken op algemene wijze de kennis van Tawhied. Anderen combineren de natuurlijke kennis

112. Siretu ibn Hishâm, 1/226

113. Bukhari, 1359; Müslim, 2658

met de oproep van de profeten, begrijpen en ervaren de Tawhied op gedetailleerde wijze.

Zoals onze Heer heeft aangegeven, denkt de meerderheid niet na, overpeinst niet en houdt vast aan de weg van hun voorouders. Ze luisteren niet naar de stem van de natuur of de oproep van de profeten. Ze nemen genoeg met wat ze hebben, volgen de meerderheid en kijken af van de natuurlijke kennis en de Tawhied.

“Als jullie de meerderheid op aarde volgen, zullen zij jullie van de Weg van Allah doen afdwalen. Zij volgen slechts vermoedens en zij werken slechts door te speculeren.”¹¹⁴

“Zeg: ‘Reis over de aarde en zie wat het lot was van degenen vóór hen? De meesten van hen waren veelgodenaanbidders.’”¹¹⁵

“En de meesten van de voorvaderen vóór hen dwaalden.”¹¹⁶

↓
165
↑

C. De De Mensen Van Deze Tijd Hebben Zich Afgewend Van Tawhied

Alle lof zij Allah, vandaag de dag zijn de Koran en de verklaring van de Boodschapper (saw) over de hele wereld verspreid. Het is voor ieder mens gemakkelijk te bereiken. De Koran en de Soennah, die Tawhied uitleggen met absolute en duidelijke bewijzen, zijn beschikbaar, zelfs als de mensheid de kennis van hun aard niet nastreeft:

114. 6/An'aam, 116

115. 30/Rûm, 42

116. 37/Saffât, 71

“Zeg: ‘Wiens getuigenis is het grootst?’ Zeg: ‘Allah is een getuige tussen mij en jullie. Deze Koran is aan mij geopenbaard om jullie te waarschuwen en wie hij ook moge bereiken. Of getuigen jullie dat er andere goden zijn naast Allah? Ik getuig niet.’ Zeg: ‘Hij is slechts één God en voorwaar, ik distantieer mij van alles wat jullie met Hem associëren.’”¹¹⁷

“Zeg: ‘Aan Allah behoort de volledigste/duidelijkste/hoogste/effectiefste leiding. Als Hij gewild had, zou Hij jullie allen geleid hebben.’”¹¹⁸

“En Wij zonden Boodschappers, dragers van blijde tijdingen en waarschuwers. Opdat de mensheid na de Boodschappers geen overtreding zou hebben om aan Allah voor te leggen (als excuus zoals ‘Wij wisten het niet, wij hoorden het niet’). Allah is de Verhevene, de Almachtige, de Aloverwinnende, de Alwijze.”¹¹⁹

Ondanks de duidelijke bewijzen in het boek en de verhelderende weg van de profeten, zijn mensen ongeïnteresseerd in de religie. Net als vroeger hebben zij vandaag de dag de natuurlijke en wettelijke bewijzen genegeerd. Zij hebben zich gehouden aan wat ze van hun voorouders hebben gevonden; zonder te vragen, na te denken of verder te zoeken, hebben ze genoeg genomen met wat ze aantreffen.

Dit is ongetwijfeld een grotere misdaad en een ernstiger vergrijp dan de eerste. De islamitische benaming voor

117. 6/An'aam, 19

118. 6/An'âm, 149

119. 4/Nisâ, 165

dit gedrag is i'rad (afkeren van). Het is het ongeloof van het afwenden van Allah's religie, Zijn Boek, en de wettelijke, rationele en universele bewijzen...

Onze Heer (swt) zegt over hen:

“Wat is er met hen aan de hand dat ze zich afwenden van de vermaning? Ze lijken op wilde ezels die angstig wegrennen voor de leeuw.”¹²⁰

“Wie zich ook afwendt van Mijn herinnering (de Boeken die Ik zal zenden), voor hem zal er zeker een benauwd/ellendig leven zijn, en op de Dag des Oordeels zullen Wij hem blind doen opstaan.”¹²¹

“Wie is onrechtvaardiger dan hij die zich afwendt wanneer hij herinnerd wordt aan de Tekenen van zijn Heer en vergeet wat hij met zijn eigen handen heeft voortgebracht? Wij hebben zeker een sluier over hun harten gelegd en een gewicht op hun oren, zodat zij het niet begrijpen. Ook al roep jij hen tot leiding, zij zullen de juiste weg niet vinden.”¹²²

“Wij hebben de hemelen en de aarde -en wat er tussen beide is- in waarheid en voor een vastgestelde tijd geschapen. De ongelovigen zijn zij die zich afwenden van waar zij voor gewaarschuwd zijn.”¹²³

De persoon die de aangeboren kennis van de Tawhied niet overdenkt, niet bevraagt en niet nadenkt over de universele bewijzen is schuldig. Omdat hij

120. 74/Muddaththir, 49-51

121. 20/Tâhâ, 124

122. 18/Kahf, 57

123. 46/Ahkâf, 3

ongeïntersseerd is tegenover de door Allah (swt) geschapen Fitrah. Degene die onverschillig staat tegenover de uitnodiging van de Koran en de Boodschappers, die zijn oor afkeert van de klaarliggende kennis van Tawhied en zich afwendt, is een grotere misdadiger.

III. Dit Woord Met Zekerheid En Zonder Twijfel Uitspreken

Een van de voorwaarden van het Woord van Tawhied is om dit woord met zekerheid te zeggen, zonder enige twijfel of wantrouwen.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
 وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
 الصَّادِقُونَ

“De gelovigen zijn alleen degenen die in Allah en Zijn Boodschapper geloven, en vervolgens zonder enige twijfel in de weg van Allah met hun rijkdom en levens hebben gestreden. Dit zijn de waarachtigen.”¹²⁴

Een groep bedoeïnen beweert dat zij geloven. Allah (swt) maakt echter bekend dat zij nog niet echt geloofd hebben; hoewel zij uiterlijk de islam hebben aanvaard, is het ware geloof nog niet in hun harten verankerd:

“Bedoeïnen: ‘Wij hebben geloofd’. Zeg: ‘Jullie hebben niet geloofd. Zeg: ‘Wij hebben ons onderworpen.’ (Want

124. 49/Hujurât, 15

het geloof is nog niet tot jullie harten doorgedrongen. Als jullie Allah en Zijn Boodschapper gehoorzamen, (zal Allah) niets van jullie daden verminderen. Voorwaar, Allah is de Barmhartige, de Genadevolle (Die de zonden vergeeft en bedekt en de dienaar beschermt tegen de slechte gevolgen van de zonden).”¹²⁵

Meteen daarna legt Hij uit wie een ware gelovige is. Volgens Hem is een ware gelovige iemand die niet in twijfel vervalt na het geloven en die zijn zekerheid behoudt.

De Boodschapper van Allah (saw) zei het volgende toen hij uitlegde welke geloofsoversgetuigenis (Kalimatu Tawhied) iemand het Paradijs binnen zou brengen

Het is overgeleverd van Abu Hurayrah (ra) dat de Boodschapper van Allah (saw) zei:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ لَا يَلْقَى اللَّهُ بِهِمَا عَبْدٌ
غَيْرَ شَاكٍ فِيهِمَا إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ

“Ik getuig dat er geen god is dan Allah en dat ik de Boodschapper van Allah ben. Als een dienaar Allah ontmoet zonder enige twijfel over deze twee getuigenissen, dan zal hij het Paradijs binnengaan.”¹²⁶

125. 49/Hujurât, 14

126. Müslim, 27

A. Wat Moeten We Doen Om In Overtuiging Te Verblijven?

1. Kennis Opdoen

Om te zorgen dat de uitspraak van het Geloofsgetuigenis voordeel voor ons heeft, moeten we zijn overtuiging behouden van het eerste moment tot de laatste adem. De weg daartoe is door middel van religieuze kennis. Dit houdt in dat we proberen de duidelijke, onbetwistbare en begrijpelijke bewijzen in de Koran en de uitleg van de Boodschapper van Allah (saw) te begrijpen en te bestuderen. Want overtuiging is de broeder van kennis, terwijl vermoeden en twijfel broeders zijn van onwetendheid. Lof zij Allah die de Koran als genezing heeft gezonden:

“O mensen! Voorwaar, (een Boek is tot jullie gekomen) van jullie Heer, een vermaning, een genezing voor (spirituele ziekten) in de harten, en leiding en barmhartigheid voor de gelovigen.”¹²⁷

Harten zijn net lichamen, soms worden ze ziek. De gevaarlijkste ziekte die het hart treft is twijfel. Omdat het iemands geloof nietig maakt, schaadt het het woord “Lailahaillallah”. De Koran daarentegen werd geopenbaard om de spirituele ziekten in de harten te genezen. Wanneer de harten in twijfel vervallen, herstellen zijn duidelijke en doeltreffende argumenten het hart en genezen het als een tegengif:

127. 10/Yûnus, 57

“Zeg: ‘Aan Allah behoort de volledigste/duidelijkste/meest superieure/effectieve leiding. Als Hij wilde, zou Hij jullie allen hebben geleid.’”¹²⁸

Harten raken soms de weg kwijt. Het blijft in duisternis. Men raakt in verwarring over wat goed en wat fout is. Op zulke momenten verlichten de verzen van de Koran, die licht zijn, de duisternissen. Allah (swt) brengt Zijn dienaar van de duisternissen naar het licht:

“... Voorwaar, er is van Allah een licht en een duidelijk en verklarend Boek tot jullie gekomen. Allah leidt daarmee degenen die Zijn welbehagen volgen naar de rechte weg en met Zijn toestemming brengt Hij hen uit de duisternissen in het licht en leidt Hij hen naar het rechte pad.”¹²⁹

2. Allah Om Hulp Vragen

De gelovige smeekt veel tot zijn Heer om niet te dwalen na de leiding. Want Allah is de Almachtige. Hij leidt de dienaar naar de waarheid. Allah is degene die Al-Hafidh is. Hij beschermt de gelovige tegen materiële en spirituele ziekten.

Daarom moeten we -net zoals we leiding zoeken bij onze Heer (swt)- Hem ook vragen om niet te dwalen na de leiding en om onze voeten en harten standvastig te houden:

“Onze Heer! Laat onze harten niet dwalen nadat U ze geleid hebt. Geef ons barmhartigheid van Uw Aanwezigheid.

128. 6/An'âm, 149

129. 5/Mâ-idah, 15-16

Voorwaar, U bent Al-Wahhaab (Die Zijn dienaren vrijgevig schenkt).”¹³⁰

Het is overgeleverd van Abdullah ibn ‘Amr (ra) dat een van de gebeden van de Profeet (saw) als volgt was:

اللَّهُمَّ مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ، صَرِّفْ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ

“... O Allah, die de harten doet draaien / heerser van de harten, draai onze harten naar Uw gehoorzaamheid..”¹³¹

Overgeleverd van Anas (ra) is dat de Boodschapper van Allah (saw) vaak als volgt bad:

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ، ثَبِّثْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ

“O keerder van harten! Maak mijn hart standvastig in uw godsdienst.”¹³²

3. Afstand Nemen Van De Mensen Die Twijfel Verspreiden

Twijfel en zekerheid zijn besmettelijk. Als je bij de mensen van zekerheid zit, zul je hun zekerheid krijgen, en als je bij de mensen van twijfel zit, zul je hun twijfels krijgen. Daarom wil de Islam dat we bij de mensen van de waarheid zijn, degenen die hopen op het welbehagen van Allah:

“O jullie die geloven! Vrees Allah en wees met de gelovigen!”¹³³

130. 3/Al-i Imrân, 8

131. Müslim, 2654

132. Tirmidhi, 2140

133. 9/Taubah, 119

“Wees geduldig met hen die ‘s morgens en ‘s avonds tot hun Heer bidden, hopen op Zijn welbehagen. Wend je ogen niet van hen af, zoekend naar de sieraden van dit wereldse leven. Gehoorzaam niet iemand wiens hart Wij onwetend hebben gemaakt van Onze Dhikr (gedachtenis), die zijn begeerten volgen en wiens daden altijd buitensporig zijn.”¹³⁴

Allah beveelt ons afstand te nemen van mensen die onwetend over de verzen spreken, degenen die de duidelijke en begrijpelijke, onbetwistbare verzen negeren en zich verdiepen in de meerduidige (mutashabih) verzen:

“Wanneer jullie degenen zien die Onze Verzen bespotten (met spot en ontkenning), wend je dan van hen af totdat zij een ander onderwerp beginnen. En als de Satan jullie doet vergeten, zit dan niet bij de onrechtplegers nadat jullie het herinneren.”¹³⁵

Het is overgeleverd van ‘A’isha (r.anha) dat de Boodschapper van Allah (saw) zei:

“(O ‘A’isha!) Wanneer jij degenen ziet die de mutashabih verzen van de Koran volgen, weet dan dat zij degenen zijn die Allah in Zijn Boek heeft genoemd en veroordeeld. Dus pas op voor hen!”¹³⁶

Sommige mensen en omgevingen zijn als een moeras. Als je bij hen zit, voel je je vernauwd en verward, en ondanks dat er over religieuze zaken worden besproken

134. 18/Kahf, 28

135. 6/An’âm, 68

136. Bukhari, 4547; Müslim, 2665

wordt je hart verhardt. Dit komt omdat ze praten over mutashabih (meerduidige) verzen, nutteloze kennis en Allah's verzen zonder kennis.

Sommige omgevingen en mensen zijn als een rustige zee. Naarmate ze spreken, word je vervuld van rust, breidt je hart zich uit, wordt je hart zachter en komt je gemoed tot rust. Omdat ze het hebben over de duidelijke en begrijpelijke, perfecte verzen, nuttige informatie die ons dichterbij Allah ^(swt) brengt, de verzen van Allah ^(swt) in kennis en leiding...

Als we ons wenden tot de mensen van wie Allah ^(swt) zegt: "Wend je van hen af" en Zijn Boodschapper ^(saw) zegt: "Pas op voor hen!" en we vermijden hen niet, dan is dat een fitnah in onze religie en twijfel in onze harten. Laten we deze kwestie voorzichtig benadrukken. Deze kwestie is zo belangrijk dat Allah ^(swt) Zijn Boodschapper ^(saw) er zelfs voor waarschuwde:

"Verblijf dan geduldig! Zeker, de belofte van Allah is waar. Laat degenen die niet met zekerheid geloven je niet verleiden tot laksheid."¹³⁷

B. Schaden Inluisteringen Het Woord Van Tawhied?

De inluisteringen die in onze gedachten opkomen schaden het Woord van Tawhied niet. Want inluisteringen zijn een gedachte. Zolang het niet plaatsvindt in het hart en verandert in een geloof, schaadt

het de persoon niet. De twijfel die “Lailah illallah” schaadt, is de onzekerheid en twijfel die zich in het hart heeft gevestigd en in geloof is veranderd.

Het is overgeleverd van Abu Hurayrah (ra) dat de Boodschapper van Allah (saw) zei:

“Allah heeft mijn ummah vergeven zolang zij niet handelt of spreekt in haar innerlijke gedachten.”¹³⁸

Influisteringen zijn van Satan en het is niet mogelijk om het te voorkomen. Zelfs de Metgezellen, wier geloof zo standvastig was als een berg en met wie Allah (swt) tevreden was, werden onderworpen aan influisteringen. Maar de influisteringen schaadden hun geloof niet:

Overgeleverd van Abu Hurayrah (ra) is dat:

“Enkele van de metgezellen van de Profet (saw) kwamen naar hem toe en vroegen: ‘Wij ervaren influisteringen binnenin ons, dingen die moeilijk voor ons zijn om uit te spreken.’

De Profet (saw) zei: ‘Hebben jullie echt zulke dingen gevoeld?’

Ze zeiden: ‘Ja.’

Hij zei: ‘Dit is het duidelijke geloof.’¹³⁹

Hieruit begrijpen we dat de Metgezellen ook een aantal influisteringen hadden. Gevaarlijke overdenkingen kwamen in hun gedachten die ze niet durfden te uiten.

138. Bukhari, 5269; Müslim, 127

139. Müslim, 132

De Boodschapper van Allah (saw) veroordeelde hen niet voor deze gedachten, maar troostte hen.

Het feit dat ze lastig worden gevallen door deze gedachten en er zelfs niet over praten, toont aan dat dit geen twijfel in het hart is. Dit ongemak dat zij voelen is de duidelijkste vorm van geloof. Degenen die geloof hebben, een zuiver hart en degenen die Allah op de juiste manier waarderen, worden lastiggevallen door zulke gedachten.

Wat Moeten We Doen Als Inluisteringen In Onze Gedachten Komen?

- De inluistering niet uitspreken en er niet naar handelen

↓
176
↑

Het is overgeleverd van Abu Hurayrah (ra) dat de Boodschapper van Allah (saw) zei:

“Allah heeft mijn ummah vergeven zolang zij niet handelt of spreekt (naar haar gedachten).”¹⁴⁰

We hebben hierboven het voorbeeld gegeven van de Metgezellen. Zij zeiden dat ze inluisteringen hadden, maar ze specificeerden niet wat de inluisteringen waren. Dit is omdat het uitspreken ervan ervoor zorgt dat het wortel schiet in het hart. Als wat in het hart is naar de tong komt, gaat wat op de tong is naar het hart. Als de gedachte naar de tong komt, verandert het in een onwankelbaar geloof. Een onheil uitspreken is je eigen hart vergiftigen. De inluisteringen uitspreken

140. Bukhari, 5269; Müslim, 127

veroorzaakt schade bij anderen. Omdat harten door elkaar beïnvloed worden. Het goede dat op de tong komt, beïnvloedt de harten net zo goed als het kwade de harten beïnvloedt.

- Zoek toevlucht bij Allah en laat die gedachte varen.

Overgeleverd van Abu Hurayrah ^(ra) is dat de Boodschapper van Allah ^(saw) zei:

“Soms komt Satan naar je toe en zegt: ‘Wie heeft dit geschapen? En wie heeft hem geschapen?’ Uiteindelijk zegt hij: ‘Wie heeft jouw Heer geschapen?’

Als Satan een persoon tot dit punt brengt, moet hij onmiddellijk toevlucht zoeken bij Allah en deze gedachte opgeven!”¹⁴¹

Influisteringen zijn van Satan. De manier om hier-tegen beschermd te worden is door toevlucht te nemen tot Allah ^(swt). Allah ^(swt) zal degenen die hun toevlucht tot Hem nemen niet in de steek laten en hen niet in de handen van Satan laten. Zolang de dienaar zich oprecht tot Hem wendt.

De persoon moet de gedachte die influisteringen tweebrengen, achterlaten en aan andere dingen denken. We zijn misschien niet in staat om influisteringen te voorkomen. Het ligt echter in onze handen of we het volgen of niet. We kunnen de omgeving veranderen, aan andere dingen denken en de gedachte die onheil brengt verlaten door verschillende bezigheden. Het

141. Bukhari, 3276; Muslim, 134

is zeker dat influisteringen als een moeras zijn. Hoe meer je erover nadenkt, hoe meer het je naar binnen zuigt. Een wijs persoon streeft het niet na, maar wordt ertegen beschermd door de sharia.

- Het reciteren van Surah al-Ikhlâs en spugen aan de linkerkant

De Boodschapper van Allah (saw) geeft het volgende advies als antwoord op de vraag: “Wie heeft Allah geschapen?”

Het is overgeleverd van Abu Hurayrah (ra) dat de Boodschapper van Allah (saw) zei:

“Wanneer zij dit zeggen, reciteer dan de Soera al-Ikhlâs, spuug drie keer aan de linkerkant en zoek toevlucht bij Allah tegen de duivel ...”¹⁴²

↓
 178
 ↑

- Het lezen van het 3e vers van Surah Hadid

Abu Zumail (rh) vroeg Abdullah ibn Abbas (ra) over de twijfels die bij hem opkwamen. Ibn Abbas (ra) adviseerde hem om vers 3 van Soera al-Hadid te lezen.¹⁴³

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

“Hij is Al-Awwal (de Eerste), Al-Ahir (de Laatste), Al-Zâhir (die boven alles staat en wiens bewijzen van Zijn bestaan duidelijk zijn), Al-Bâtin (die dicht bij Zijn dienaren staat en wiens waarheid het intellect niet volledig kan bevatten), en Hij is de Alwetende.”¹⁴⁴

142. Abu Dawud, 4722

143. zie Abu Dawud, 5110

144. 57/Hadid, 3

IV. Dit Woord Zeggen Met Ikhlas En Waarachtigheid

Een andere voorwaarde voor de geldigheid van het Woord van Tawhied is om het met ihlas (oprechtheid) en waarachtigheid te zeggen:

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ

“Maar zij werden bevolen Allah alleen als Hanifs te aanbidden, hun godsdienst rein voor Hem te maken en het gebed te onderhouden en de zakaat te betalen ...”¹⁴⁵

Het is overgeleverd van Abu Hurayrah ^(ra) dat de Boodschapper van Allah ^(saw) zei:

أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ أَوْ نَفْسِهِ

“Op de Dag der Opstanding is degene die het meest begunstigd zal worden door mijn voorspraak onder de mensen degene die oprecht en waarachtig ‘Lailahailallah’ zegt vanuit zijn hart en ziel.”¹⁴⁶

Ikhlas

“Ikhlas, afgeleid van de wortel “kha-la-sa”, betekent iets zuiveren, puur maken.¹⁴⁷ Dit woord wordt eerder gebruikt voor het verwijderen van de tekortkoming

145. zie 98/Bayyinah, 5

146. Bukhari, 6570

147. Mu’djamu Makâyisi’l Luġa, 2/208, artikel ‘kh-l-s’

van het gebrekkige / onvolmaakte en het zuiver maken ervan.¹⁴⁸

Ikhlas is het zuiveren van iemands religie van shirk, hypocrisie en intenties in het hart anders dan Allah's (swt) tevredenheid, het zuiveren van iemands religie/onderwerping van alle gebreken en tekortkomingen en het speciaal maken voor Allah (swt). Want de religie die aan Allah (swt) toebehoort is de "zuivere" religie. Niemand heeft er een aandeel in behalve Hij (swt). De eigenaar ervan is alleen Allah, Al-Ahad en Al-Wahid. En de onderwerping door middel van die religie zou alleen aan Allah (swt) moeten zijn:

"... aanbid Allah en maak uw godsdienst rein voor Hem. Let op! De zuivere godsdienst is van Allah..."¹⁴⁹

Als de religie die aan Allah toebehoort 'puur' is, dan moeten de aanhangers van die religie met oprechtheid en zonder enige deelname van anderen, alleen Allah aanbidden. Wanneer zij vertrouwen stellen, moeten zij hun vertrouwen uitsluitend op Hem stellen; wanneer zij bidden, moeten zij uitsluitend tot Hem bidden. Hun leven moet alleen door Zijn wetten worden geleid, zij moeten alleen Zijn wetgeving volgen, en zich uitsluitend aan Zijn oordelen onderwerpen. Hun liefde, angst, hoop en verlangen moeten alleen voor Allah zijn. Met andere woorden, zowel hun tong, hart als daden moeten met oprechtheid en puurheid alleen voor Allah zijn en alleen voor Hem worden uitgevoerd."

148. zie. al-Mufradât, s. 292, artikel kh-l-s

149. zie. 39/Zomar, 2-3

1. Ikhlas Dat Shirk Zuivert

‘Lailahaillallah’ betekent het ontkennen van goddelijkheid bij alle wezens en het bevestigen van deze alleen voor Allah. Met andere woorden: ‘Er is geen god die aanbedding verdient behalve Allah. Alleen Allah is het waard om aanbeden te worden.’ Vanwege deze betekenis wordt Kalimatu’l Tawhied ‘Kalimatu’l Ikhlas’ genoemd. Het betekent ‘de uitspraak die de religie uitsluitend voor Allah zuivert.’

Shirk betekent het toekennen van een van de eigenschappen van Allah aan een ander wezen of het toekennen van een kenmerk dat bij een ander wezen hoort aan Allah. Het houdt ook in dat aanbedding die alleen voor Allah bedoeld is, aan iemand anders wordt verleend.

Shirk is het tegenovergestelde van het Woord van Tawhied. Ze kunnen nooit samenkomen. Als er Tawhied is, is er geen shirk. Om deze reden heeft Allah ^(swt) degenen die de Islam willen binnengaan gevraagd om berouw te tonen van shirk als eerste voorwaarde:

“Als zij berouw tonen (van shirk) en het gebed onderhouden en de zakaat betalen, dan zijn zij jullie broeders in de godsdienst. Zo leggen Wij de Verzen uit aan een volk dat weet.”¹⁵⁰

Als een persoon deelgenoten met Allah associeert en tegelijkertijd “Lailahaillallah” zegt, dan is zijn daad in tegenspraak met zijn woord. Hij behoort

150. 9/Taubah, 11

niet tot degenen die waarachtig zijn in het zeggen van “Lailahaillallah”, maar tot degenen die liegen. Het zeggen van “Lailahaillallah” terwijl je Allah (swt) associeert met andere deelgenoten brengt een persoon niet in de religie van Islam:

“Zeg: ‘Waarlijk, mij is bevolen om (alleen) Allah te aanbidden, Hem zuiver aanbeddend.’ En mij is bevolen om de eerste der moslims te zijn.”¹⁵¹

“Bid tot Allah en eer Hem in de godsdienst, ook al hebben de ongelovigen er een afkeer van.”¹⁵²

“Hij is Al-Hayy (de Eigenaar van het leven en de Gever van het leven aan elk levend wezen). Er is geen godheid naast Hem, roep Hem daarom aan ter ere van Hem. Alle lof behoort aan Allah, de Heer der Werelden.”¹⁵³

Als een persoon zichzelf zuivert van shirk, zijn religie/onderwerping aan Allah (swt) zuiver maakt en “Lailahaillallah” zegt, is hij een moslim, een muwahhid. Het is noodzakelijk om de religie met oprechtheid te betreden, maar het is ook noodzakelijk om de oprechtheid te behouden en de religie niet te besmetten met shirk. Dit is omdat de shirk die daarna optreedt alle daden teniet doet, inclusief het Woord van Tawhied:

“Zeg: ‘O onwetenden, bevelen jullie mij om iemand anders dan Allah te aanbidden?’ En voorzeker is aan jullie en aan de Boodschappers vóór jullie geopenbaard: ‘Als jullie je met

151. 39/Zomer, 11-12

152. 40/Mu’min (Ghafir), 14

153. 40/Mu’min (Ghafir), 65

Allah vereenzelvigen, zullen al jullie daden tevergeefs zijn en zullen jullie zeker tot de verliezers behoren. Aanbid Allah alleen en behoort tot de dankbaren.”¹⁵⁴

“Degenen die geloven en hun geloof niet bezoedelen met onrecht of shirk (zijn degenen); voor hen is er zeker veiligheid (tegen de straf van Allah). En zij zijn de rechtgeleiden.”¹⁵⁵

Het is overgeleverd van Abu Zarr (ra) dat de Boodschapper van Allah (saw) zei:

“Degene van mijn Oemma die sterft zonder iets met Allah te associëren, zal het Paradijs binnengaan.”¹⁵⁶

2. Ikhlas Zuiveren Van Riyya/Fasid (Valse) Intenties

Zoals we onze religie/aanbidding alleen voor Allah uitvoeren, moeten we het ook alleen voor Zijn tevredenheid doen. Zoals we onze aanbiddingen puur voor Allah maken zonder enige vorm van shirk, moeten we ook onze intenties puur voor Zijn tevredenheid maken zonder enig ander doel na te streven.

Wanneer we de Islam binnengaan, moeten we “Lailahaillallah” zeggen om ons alleen aan Allah (swt) te onderwerpen, We moeten onze harten zuiveren van pronkerij, van hoogmoedigheid, van het overeenstemmen met de meerderheid en van de gedachte aan eigen gewin. We moeten tot de oprechten/waarachtigen behoren in onze “Lailahaillallah”:

154. 39/Zomer, 64-66

155. 6/An'âm, 82

156. Bukhari, 1237; Müslim, 94

Volgens een overlevering van Itban ibn Malik ^(ra) heeft de Boodschapper van Allah ^(saw) het volgende gezegd:

“Zeker, Allah heeft het vuur verboden voor degene die ‘Lailahaillallah’ zegt **met het oog op Zijn welbehagen.**”¹⁵⁷

Het is overgeleverd van Abu Qatadah ^(ra) dat de Boodschapper van Allah ^(saw) zei:

“Allah verbiedt het Vuur aan iedereen die **met een oprecht hart** getuigt dat er geen god is dan Allah en dat Mohammed Zijn Boodschapper is.”¹⁵⁸

Het uitspreken van ‘Lailahaillallah’ met andere doelen dan het verkrijgen van Allah’s tevredenheid is nutteloos; het beschermt de persoon niet tegen shirk en het vuur, en het brengt hen niet naar de zuiverheid van het geloof en de goedkeuring van Allah.

Het uitspreken van ‘Lailahaillallah’ met oprechtheid en eerlijkheid leidt de persoon naar waarheid en oprechtheid. Woorden bevestigen de daden en daden bevestigen de woorden. Er ontstaat eenheid in zijn leven. De effecten van ‘Lailahaillallah’ zijn zichtbaar in zijn Dawah, strijd, beroep, thuis en in zijn burenerelaties.

Allah ^(swt) beschrijft degenen die standvastig zijn in hun Tawhied als volgt:

“Goedheid is niet dat jullie je gezichten naar het oosten of naar het westen wenden. Goedheid is datgene wat gedaan wordt door degenen die geloven in Allah, de Laatste Dag, de

157. Bukhari, 425; Müslim, 263

158. Bukhari, 128; Müslim, 32

Engelen, het Boek en de Profeten; die, hoewel zij liefhebben, hun bezittingen geven aan de naaste verwanten, de wezen, de armen, de behoeftigen, de reiziger, de bedelaar en de slaaf; die het gebed onderhouden en de zakaat betalen; die hun woord houden wanneer zij beloven; die geduldig zijn in armoede, ziekte en oorlog. Dat zijn de gelovigen. Zij zijn de bezitters van vroomheid.”¹⁵⁹

“Onder de gelovigen zijn zulke dappere mannen die zich aan hun verbond met Allah hebben gehouden. Sommigen van hen hebben hun belofte vervuld (als martelaar gestorven) en sommigen wachten. Zij zijn zeker niet veranderd. Allah zal de gelovigen belonen voor hun waarachtigheid en Hij zal de huichelaars straffen als Hij wil en hun berouw aanvaarden als Hij wil. Voorwaar, Allah is de Barmhartige, de Genadevolle (Die de zonden vergeeft en bedekt en de dienaar beschermt tegen de slechte gevolgen van de zonden).”¹⁶⁰

“De gelovigen zijn alleen degenen die in Allah en Zijn Boodschapper geloven en daarna, zonder enige twijfel, met hun bezittingen en levens op de weg van Allah strijden. Dit zijn werkelijk de oprechten.”¹⁶¹

“(En de oorlogsbuit behoort aan) de arme Muhajireen (emigranten) die uit hun huizen zijn verdreven en van wie hun bezittingen zijn afgenomen, die de gunst en het welbehagen van hun Heer zoeken en Allah en Zijn Boodschapper helpen. Zij zijn de gelovigen.”¹⁶²

159. 2/Baqara, 177

160. 33/Ahzâb, 23-24

161. 49/Hujurât, 15

162. 59/Hashr, 8

Het zijn deze mensen die zullen profiteren van “Lailahaillallah” op de Dag des Oordeels:

“Allah zal zeggen: ‘Dit is de Dag waarop de rechtvaardigen door hun rechtschapenheid zullen worden bevoordeeld. Voor hen zijn er tuinen waar doorheen rivieren stromen en waarin zij eeuwig zullen verblijven. Allah is tevreden met hen en zij zijn tevreden met Allah. Dit is een grote verlossing/overwinning.’”¹⁶³

Er kunnen mensen zijn die “Lailahaillallah” zeggen zonder oprechtheid en waarachtigheid, en voor andere doeleinden. Op deze manier worden ze behandeld als gelovigen, tenzij ze een daad begaan die het Woord van Tawhied zou schenden. Allah (swt) veroordeelt hen echter tot de eeuwige straf, omdat Hij de intentie van hun harten kent.

Zoals de hypocrieten in de tijd van de Boodschapper van Allah (saw) die “Lailahaillallah” zeiden om als moslims behandeld te worden, maar in hun hart niet geloofden ...

“Voorwaar, de huichelaars denken dat zij Allah misleiden, maar Allah misleidt hen (door hun uitstel te verlenen en hen uit te stellen tot de Dag waarop de bestraffing komt). Wanneer zij opstaan voor het gebed, staan zij lui op, zij pronken met de mensen en gedenken Allah nauwelijks. Zij twijfelen tussen (geloof en ongeloof). Zij behoren noch tot hen noch tot de ongelovigen. En wie Allah heeft doen dwalen, voor hem zullen jullie geen weg vinden. O jullie die geloven! Verlaat de gelovigen niet en neem de ongelovigen niet tot

163. 5/Mâ-idah, 119

vrienden. Willen jullie dat Allah een duidelijk bewijs tegen jullie geeft? Voorwaar, de huichelaars bevinden zich in het laagste niveau van het Vuur. En jij zult voor hen geen helper vinden. Degenen die berouw tonen en zich beteren en zich aan Allah vasthouden en hun godsdienst rein voor Allah maken (zonder het te vermengen met shirk en valsheid), zij zijn bij de gelovigen (en niet bij de huichelaars). En Allah zal de gelovigen een grote beloning geven.”¹⁶⁴

Zoals de Badawi's en de hypocrieten die “Lailah illallah” zeiden om te profiteren van de zegeningen van de Islamitische Staat van Medina, die volhardden in hun Islam zolang ze genoten van de zegeningen en zich afkeerden van hun religie toen hen rampspoed overkwam...

“Er zijn mensen die Allah slechts oppervlakkig aanbidden (met twijfel en zonder vastigheid). Als hij iets goeds ontvangt, is hij tevreden. Maar als hij wordt geconfronteerd met een beproeving, draait hij zich om (en keert hij terug naar zijn oude staat). Hij verliest zowel deze wereld als het hiernamaals. Dit is een duidelijke nederlaag.”¹⁶⁵

“Onder de mensen zijn er die zeggen: ‘Wij hebben in Allah geloofd.’ Maar als zij in de moeilijkheden komen die verband houden met de religie van Allah, beschouwen zij de moeilijkheden van mensen als gelijk aan de straf van Allah. Als er dan hulp of overwinning van hun Heer komt, zeggen zij: ‘Zeker, wij waren met jullie!’ Maar is Allah niet de beste

164. 4/Nisâ, 142-146

165. 22/Hadj, 11

kenner van wat er in de harten van de werelden leeft (geloof en hypocrisie)? (Weten zij dat niet?) Zeker, Allah kent de gelovigen en de huichelaars (en door beproevingen laat Hij ook de mensen dit weten).”¹⁶⁶

Zoals degenen die “Lailahaillallah” zeggen -niet om te geloven en zich over te geven- maar om de meerderheid te volgen...

Het is overgeleverd van Anas ibn Malik (ra) dat de Boodschapper van Allah (saw) zei:

“... Wanneer de dienaar in het graf wordt gelegd, zeggen de engelen: ‘Wat zeggen jullie over degene die Mohammed heet (saw)?’

De gelovige zegt: “Ik getuig dat hij de dienaar en Boodschapper van Allah is.

Wat betreft de ongelovige - of hypocriet, - hij zegt: ‘Ik weet het niet, ik zei wat de mensen zeiden’¹⁶⁷

3. Hoe Weten We Of We Ikhlas Hebben En Waarachtigheid Zijn?

Elke beproeving die we doormaken is een kans om onze oprechtheid en loyaliteit te meten. Want Allah (swt) maakt de oprechte van de leugenaar, de onreine van de reine, en degene die het hiernamaals wil van degene die de wereld wil, duidelijk door middel van beproevingen.

166. 29/Ankabût, 10-11

167. Bukhari, 1374

“Of denken de mensen dat nadat zij zeggen: ‘Wij geloven,’ zij niet beproefd zullen worden? Voorwaar, Allah kent degenen die waarachtig zijn en degenen die leugenaars zijn (en Hij laat de mensen dat weten door beproevingen).”¹⁶⁸

“Allah zal jullie gelovigen niet laten zoals jullie zijn zonder het onreine van het reine te scheiden ...”¹⁶⁹

Gezegend is hij voor wie de beproeving zijn geloof doet toenemen en zijn oprechtheid en waarachtigheid versterkt. En gezegend is hij die door de beproeving zijn tekortkomingen realiseert, tot Allah (swt) wendt in berouw, zijn religie zuiver maakt voor Allah (swt) en zich afkeert van zijn onrecht:

“Degenen die berouw hebben en zich verbeteren en zich aan Allah vasthouden en hun godsdienst zuiver maken voor Allah (zonder het te vermengen met shirk en valsheid), zij zijn bij de gelovigen (en niet bij de huichelaars). En Allah zal de gelovigen een grote beloning geven.”¹⁷⁰

↓
189
↑

Wee degenen die hun tekortkomingen niet zien en wee degenen die geen stap zetten om de tekortkoming te compenseren, ook al zien ze deze!

“Zien zij niet dat zij elk jaar één of twee keer op de proef worden gesteld en dat zij geen berouw tonen en zich niet laten vermanen?”¹⁷¹

Laten we elke religieuze en wereldse beproeving als een

168. 29/Ankabût, 2-3

169. zie 3/Âl-i Imrân, 179

170. 4/Nisâ, 146

171. 9/Taubah, 126

maatstaf accepteren en aan zelfverantwoording doen. Laten we onze beproeving als een spiegel accepteren en onze Tawhied in die spiegel bekijken. Laten we niet vergeten: Elke beproeving is een vers van onze Heer en Hij (swt) disciplineert Zijn dienaren met Zijn verzen / beproevingen.

V. De Mensen Van Dit Woord Liefhebben En Zijn Vijanden Haten

A. Liefde Voor Allah

Het belangrijkste van deze liefde is om van Allah (swt) te houden. Zijn liefde is de essentie van Tawhied. Zij die geloven houden meer van hun Heer dan van wat dan ook:

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ

“Er zijn sommige mensen (ondanks hun kennis van deze waarheden) die andere wezens naast Allah als gelijken/deelgenoten van Allah nemen, en zij houden van hen zoals zij van Allah houden. Maar de liefde van de gelovigen voor Allah is veel sterker...”¹⁷²

Zij die geloven houden meer van Allah (swt) dan van wat dan ook als een vereiste van hun Tawhied. Dit is de essentie en noodzaak van aanbidding. Tawhied is de eenheid van Allah (swt) in de aanbidding van het hart, spraak en organen. Liefde is de meest eervolle

172. zie 2/Baqara, 165

aanbidding van het hart. Liefde is de basis van alle goede daden die ons dichter bij Allah (swt) brengen.

“Lailahaillallah” is de ‘Tawhiedisering’ van liefde. Het is alleen liefhebben voor Allah (swt) en alleen wat Allah (swt) toestaat.

De gelovige houdt van Allah (swt), houdt van degenen van wie Allah houdt, houdt van degenen waarvan Allah wil dat ze geliefd worden. Zo verenigt hij Allah aan de bron van de liefde.

Het is shirk om van een wezen te houden alsof je van Allah (swt) houdt. Omdat dit zou betekenen dat je een recht/eigenschap dat aan Allah (swt) toebehoort aan iemand anders geeft en hem deelgenoot maakt in dit recht.

Het bovengenoemde vers is hier het duidelijkste bewijs van. De wezens die zij liefhebben alsof zij Allah liefhebben zijn hun deelgenoten, hun goden, die zij naast Allah hebben genomen:

“Daar zullen zij met elkaar redetwisten en zeggen: ‘Bij Allah, wij verkeerden in duidelijke dwaling, want wij hadden u gelijkgesteld met Allah, de Heer der Werelden (wij hielden van u zoals wij van Hem hielden, wij vreesden u zoals wij Hem vreesden, wij keerden ons tot u zoals wij ons tot Hem keerden, wij zochten onze toevlucht tot uw bescherming zoals wij hulp bij Hem zochten en wij onderwierpen ons aan uw wetten zoals wij ons aan Zijn gezag onderwierpen).’”¹⁷³

173. 26/Shu-ara, 96-98

De veelgodenaanbidders, die de bewoners van het Vuur zijn, redetwisten in de Hel. Zij verwijten de wezens die zij tot goden genomen hebben en denken met spijt terug aan wat hen tot de bewoners van het Vuur gemaakt heeft. Hun overtreding is dat zij hen gelijkstellen aan Allah, de Heer der Werelden. In welk opzicht stelden zij hen dan gelijk? We weten allemaal dat zij Allah erkenden als de Schepper en Hem kenden als de Schepper. Dat zij hun goden gelijk stelden aan Allah (swt) had te maken met aanbidding. Ze kenden hen de eigenschappen van Allah (swt) toe en aanbaden hen zoals ze Allah (swt) zouden moeten aanbidden. Zoals vermeld in vers 165 van Soera al-Baqarah was liefde een van deze gebieden van gelijkstelling. Zij hielden van hun deelgenoten zoals zij van Allah hielden.

↓
 192
 ↑

B. Liefde Voor De Boodschapper

Na de liefde voor Allah komt de liefde voor de Boodschapper van Allah (saw). Zijn liefde is een vereiste van het geloof in Allah (swt) en het tweede deel van het woord van Tawhied: “Mohammed is de Boodschapper van Allah”:

“Zeg: ‘Als jullie vaders, jullie kinderen, jullie broers, jullie vrouwen, jullie stam, de bezittingen die jullie hebben, de handel waarvan jullie verlies vrezen en de huizen waarvan jullie houden jullie dierbaarder zijn dan Allah en Zijn Boodschapper en het streven op Zijn Weg, wacht dan tot het gebod van Allah komt. Allah leidt geen volk van overtreders.’”¹⁷⁴

Het is overgeleverd van Abu Hurayrah (ra) dat de Boodschapper van Allah (saw) zei:

“Ik zweer bij Allah, Die mijn ziel in Zijn hand houdt, dat niemand van jullie heeft geloofd totdat hij meer van mij houdt dan van zijn ouders en zijn kinderen.”¹⁷⁵

Ja, liefde voor Allah en Zijn Boodschapper (saw) is de basis van geloof. Het liefhebben van Allah (swt) wordt niet bereikt door te zeggen “Ik hou van Hem”. Allah heeft praktische bewijzen geëist van Zijn dienaren die beweren van Hem te houden:

“Zeg: ‘Als jullie van Allah houden, volg mij dan, opdat Allah van jullie houdt en jullie je zonden vergeeft. Allah is de Barmhartige (Die de zonden vergeeft en bedekt en de dienaar beschermt tegen de slechte gevolgen van de zonden) en de Genadevolle (Die barmhartig is voor Zijn dienaren).’”¹⁷⁶

Iedereen die beweert van Allah (swt) te houden, moet de Boodschapper van Allah (saw) in daden gehoor-zamen. Dit is een voorwaarde gesteld door Allah (swt) en zal geldig zijn tot de Dag des Oordeels. Vandaag de dag zijn degenen die beweren gelovig te zijn en van Allah (swt) te houden, maar ongevoelig zijn voor de Soennah van de Boodschapper van Allah (saw), tegengesproken door de duidelijke betekenis van dit vers.

175. Bukhari, 14

176. 3/Āl-i Imrān, 31

C. Liefde Voor De Gelovigen

Gelovigen die de kennis van dit woord bezitten, houden van hen en zijn met hen verbonden door het geloof. Zij zullen voor hun broeder wensen wat zij voor zichzelf wensen; zich bekommeren om zijn zorgen; in alle omstandigheden klaarstaan om hem te helpen; en zij zullen hun moslimbroeder, zelfs als hij ouders heeft, boven de veelgodenaanbidders verkiezen.

“Jullie bondgenoten zijn Allah, Zijn Boodschapper en de gelovigen die bidden en de zakaat betalen en zich neerbuigen. En wie Allah, Zijn Boodschapper en de gelovigen tot zijn bondgenoten neemt: voorwaar, de aanhangers van Allah zijn degenen die zeker zullen zegevieren.”¹⁷⁷

↓
194
↑

“Of dachten jullie dat jullie alleen zouden worden gelaten zonder dat Allah degenen onder jullie die strijden en niemand anders dan Allah, Zijn Boodschapper en de gelovigen als vertrouwelingen nemen, zou onderscheiden? Allah is op de hoogte van wat jullie doen.”¹⁷⁸

Er is overgeleverd van Anas (ra) dat de Boodschapper van Allah (saw) zei:

“Niemand van jullie kan een gelovige zijn, tenzij hij voor zijn broeder liefheeft en verlangt wat hij voor zichzelf liefheeft en verlangt.”¹⁷⁹

177. 5/Mâ-idah, 55-56

178. 9/Taubah, 16

179. Bukhari, 13; Müslim, 45

D. Haat Voor De Vijanden Van Dit Woord

“Lailahaillallah” betekent overgave aan Allah (swt) met alles en gebonden zijn aan Allah (swt) met de gordel van onderwerping. Het is accepteren en verklaren dat de soevereiniteit van de aarde, de hemelen en vooral de harten aan Allah (swt) toebehoort.

Het betekent dat zoals onze Heer (swt) over onze liefde beslist, Hij (swt) ook over onze haat beslist.

Het zeggen van “Lailahaillallah” betekent het accepteren van Allah’s (swt) bondgenoten als bondgenoten en Zijn vijanden als vijanden.

Allah vraagt van ons dat wij de polytheïsten die Allah associëren met deelgenoten, de tawagheet die aanbeden worden, en de mensen van het Schrift (de Joden en de Christenen) die opzettelijk tegen de waarheid ingaan als vijanden beschouwen en geen vriendschap met hen aangaan. Degenen die hen tot bondgenoten maken, schenden een van de voorwaarden voor de geldigheid van Kalimatu’l Tawhied.

Allah (swt) karakteriseert degenen die deze voorwaarde schenden met de volgende eigenschappen:

- Zij verbreken de band tussen hen en Allah (swt):

“Laat de gelovigen de gelovigen niet verlaten en de ongelovigen niet tot bondgenoten nemen. En wie dat doet, er is geen verbinding tussen hem en Allah ...”¹⁸⁰

180. zie 3/Āl-i Imrān, 28

• Ze hebben hetzelfde oordeel als zij:

“O jullie die geloven! Neem de joden en de christenen niet tot bondgenoot. Zij zijn elkaars bondgenoten. En wie van jullie hen als bondgenoten neemt, die is zeker één van hen. Voorwaar, Allah leidt het onrechtvaardige volk niet.”¹⁸¹

• Ze worden hypocriet:

“Geef de huichelaars het bericht dat er voor hen een pijnlijke bestraffing is. Zij die de gelovigen verlaten en de ongelovigen tot bondgenoten nemen. Zoeken zij eer bij hen? Voorwaar, alle eer behoort aan Allah.”¹⁸²

• Zij ontkennen Allah ^(swt), Zijn Boodschapper ^(saw), Zijn Boek en het Hiernamaals:

“Jij ziet dat velen van hen de ongelovigen tot bondgenoten nemen. Wat een slechte zaak hebben hun zielen hun voorgehouden (voor de Dag der Opstanding). Allah is boos op hen en zij zullen eeuwig in de bestraffing verblijven. Als zij in Allah en de Profeet en wat tot hem is neergezonden hadden geloofd, dan zouden zij hen niet tot bondgenoten hebben genomen. Maar de meesten van hen zijn overtreders.”¹⁸³

“Je zult geen volk vinden, dat in Allah en de Laatste Dag gelooft, dat liefde heeft voor degenen die met Allah en Zijn Boodschapper in conflict zijn, zelfs al zijn het hun vaders, zonen, broeders, stamgenoten ...”¹⁸⁴

181. 5/Mâ-idah, 51

182. 4/Nisâ, 138-139

183. 5/Mâ-idah, 80-81

184. zie 58/Mucadele, 22

- **Zij geven bewijs tegen Allah** (swt):

“O jullie die geloven! Verlaat de gelovigen niet en neem de ongelovigen niet tot bondgenoten. Willen jullie dat Allah een duidelijk bewijs tegen jullie geeft?”¹⁸⁵

- **Zij zullen onheil en verderf zaaien op aarde:**

“Ook de ongelovigen zijn elkaars vrienden. Als jullie dat niet doen (de onderlinge vriendschap verbreken en hen tot vijanden maken), zal er op aarde fitnah en ernstige chaos ontstaan.”¹⁸⁶

- **Ze worden onrechtvaardig:**

“O jullie die geloven! Als jullie vaders en jullie broeders het ongeloof verkiezen boven het geloof, neem hen dan niet tot bondgenoten. En wie van jullie hen tot bondgenoten neemt, dat zijn de onrechtplegers.”¹⁸⁷

E. Verboden Vriendschap

Met het bevrienden van ongelovigen wordt bedoeld hen liefhebben vanwege hun geloof, hen helpen in hun valse religies en aan hun zijde staan in hun oorlogen tegen de islam.

Het doen van goede daden voor hen, het spreken van mooie woorden, hen bezoeken wanneer ze ziek zijn, het uitwisselen van geschenken, het reageren op hun verzoeken om humanitaire hulp; valt niet onder de verboden vriendschap:

185. 4/Nisâ, 144

186. 8/Anfâl, 73

187. 9/Taubah, 23

“Allah verbiedt jullie niet om goed te doen en recht te doen aan degenen die jullie niet hebben bestreden voor jullie godsdienst en die jullie niet uit jullie huizen hebben verdreven. Voorwaar, Allah begunstigt de rechtvaardigen. Allah verbiedt jullie bevriend te raken met degenen die tegen jullie streden vanwege jullie godsdienst en die jullie uit jullie huizen verdreven en die jullie hielpen verdreven te worden. En wie hen tot vrienden neemt, dat zijn de onrechtplegers.”¹⁸⁸

Als we goed opletten, zien we dat Allah de polytheïsten in twee groepen verdeelt: degenen die vanwege ons geloof tegen ons en onze religie strijden, ons uit onze huizen verdrijven en degenen die hen daarbij helpen. Dit zijn degenen die daadwerkelijk tegen de islam, zijn volgelingen en helpers strijden. Hen liefhebben en met hen bevriend raken is iets wat gedaan wordt door degenen wier geloof door onrecht wordt bezoedeld en die het monotheïsme en de verplichtingen ervan niet begrijpen.

Diegenen die niet beschikken over deze drie eigenschappen zijn de levende en constante doelgroepen van onze uitnodiging. Men kan hen benaderen met mooie woorden, gedrag en omgang. Allah (cc) verbiedt dit niet.

Voorbeelden uit de Soennah van de Boodschapper van Allah (saw):

Overgeleverd van Anas (ra) is:

“Er was **een Joodse jongen** die de Profeet (saw) diende. **Deze jongen werd ziek. De Profeet (saw) bezocht hem** en zat aan zijn bed.

Hij zei tegen de jongen: “Word een moslim.”

De jongen keek naar zijn vader die naast hem stond. Zijn vader zei tegen hem: “Gehoorzaam Abu Qasim”. Daarop werd de jongen moslim.

De Boodschapper van Allah (saw) kwam uit de jongen en zei: ‘Alle lof zij Allah die hem redde van het Vuur.’”¹⁸⁹

Said ibn Musayyeb (rh) vertelde van zijn vader (ra):

“**Toen de dood van Abu Talib naderde, kwam de Profeet (saw) naar hem toe.** Hij zag Abu Jahl en Abdullah ibn Abi Umayya ibn Mughira om hem heen staan.

Toen zei hij: ‘O mijn oom, zeg me één zin, ‘Lailahailallah,’ en ik zal je ermee verdedigen bij Allah.

Abu Jahl en Abdullah ibn Abi Umayya vroegen hem onmiddellijk: ‘Zweer je de godsdienst van Abdulmuttalib af?’

De Profeet (saw) bleef hem vragen om het woord van Tawhied te zeggen. Ze bleven dezelfde zin herhalen. Uiteindelijk vertelde Abu Talib hen dat hij bij de religie

189. Bukhari, 1356

van Abdulmuttalib bleef en het Woord van Tawhied niet wilde zeggen...”¹⁹⁰

Het is overgeleverd van ‘Abdullah ibn’ Umar (ra) dat: “Op een dag zag ‘Umar een kledingstuk van zijde te koop (van Utârid ibn Hâjib) bij de deur van de moskee en zei tegen de Boodschapper van Allah (saw): ‘O Boodschapper van Allah, ik wou dat je dit zijden kledingstuk zou kopen en het zou dragen op vrijdagen en op de dagen dat je delegaties ontvangt.’

Toen zei de Boodschapper van Allah (saw): “Alleen degenen die geen aandeel hebben in het Hiernamaals zullen dit kledingstuk dragen.”

↓
200
↑

In de volgende dagen werden kledingstukken van zijde naar de Boodschapper van Allah (saw) gebracht en hij (saw) gaf er één aan ‘Umar.

‘Umar zei: “Boodschapper van Allah, je zei iets over de zijde die Utarid verkocht, maar je geeft mij deze zijde om te dragen. “Ik geef je deze zijde niet om te dragen ...”

Toen gaf ‘Umar het kledingstuk die hij van de Boodschapper van Allah (saw) had gekregen als geschenk aan zijn polytheïstische broer in Makkah.”¹⁹¹

VI. Handelen Naar De Vereisten Van Dit Woord

“La ilahe illallah’ betekent het bevestigen van het goddelijke alleen voor Allah en het ontkennen van alle andere wezens buiten Hem. Uluhiyyah betekent

190. Bukhari, 4772; Müslim, 24

191. Bukhari, 886; Müslim, 2068

aanbidding. Het is een belofte om alleen Allah te aanbidden. Een ‘La ilahe illallah’ zonder aanbidding en onderwerping is slechts een lege uitspraak. Degenen die deze woorden uitspreken maar geen goede daden verrichten om Allah te aanbidden, spreken hun eigen uitspraak met hun daden tegen:

“Zeg: ‘Gehoorzaam Allah en de Boodschapper, en als zij zich afwenden: voorwaar, Allah houdt niet van de ongelovigen.’”¹⁹²

“O jullie die geloven! Gehoorzaam Allah en Zijn Boodschapper. Wend je niet van hem af terwijl jullie hem horen en naar hem luisteren.”¹⁹³

Wat zijn de vereisten van “Lailahaillallah”? Het is alles wat de betekenis en de voorwaarden ervan impliceren. Wie gelooft in de dingen die we tot nu toe hebben genoemd -en het met zijn tong bevestigt- maar er niet naar handelt, kan geen baat hebben van “Lailahaillallah”. Dit is omdat de principes waarin men gelooft zinloos zijn als ze niet worden weerspiegeld in iemands gedrag en als ze volledig worden losgelaten.

Bijvoorbeeld, het accepteren van Allah (swt) als de wetgever en geloven dat Hij de enige rechter is, is aanbidding; het is onderwerping aan Allah (swt). Als een persoon deze waarheid aanvaardt, maar het niet in zijn leven weerspiegelt, zal deze aanvaarding hem niet baten. Onze Heer zegt over degenen die zich afkeren van het oordeel van Allah (swt) en die de Taghut volgen:

192. 3/Āl-i Imrān, 32

193. 8/Anfal, 20

“Heb jij degenen niet gezien die denken dat zij geloven in wat naar jou is neergezonden (de Koran) en wat vóór jou is neergezonden (de Boeken)? Zij willen door Taghut beoordeeld worden, terwijl hun bevolen is om hem te verwerpen. Satan wil hen met een verre (moeilijk tot de waarheid terug te brengen) misleiding op een dwaalspoor brengen.”¹⁹⁴

Allah ^(swt) zegt het volgende over degenen die niet de Boodschapper ^(saw) in een geschil raadplegen of die niet tevreden zijn over het oordeel van zijn Profeet ^(saw):

“Nee! Bij jouw Heer, zij zullen geen gelovigen zijn totdat zij jou als rechter aanwijzen in hun geschillen en zich aan jouw oordeel onderwerpen met volledige onderwerping en zonder enige benauwdheid in hun hart.”¹⁹⁵

↓
 202
 ↑

Allah ^(swt) verklaart de noodzaak van onderwerping aan het Boek dat Hij heeft neergezonden. En dan zegt Hij over degenen die er niet naar oordelen:

“Wij hebben tot jullie het Boek in Waarheid neergezonden, dat het Boek hetgeen wat er aan voorafging bevestigd en dat er een controle op is. Oordeel tussen hen naar wat Allah heeft neergezonden. Volg hun begeerten niet (die jullie zouden doen afdwalen) van de Waarheid die tot jullie is gekomen. Wij hebben voor ieder van jullie een shari’a (wetgeving) en een weg gemaakt en als Allah gewild had, zou Hij jullie tot één volk gemaakt hebben. Maar Hij heeft jullie verschillend gemaakt in wat Hij jullie gegeven heeft om jullie te beproeven.

194. 4/Nisâ, 60

195. 4/Nisâ, 65

Wedijver dus in goede daden. Tot Allah is de terugkeer van jullie allen. Hij zal jullie informeren (wie gelijk heeft) in wat jullie verschillen.”¹⁹⁶

Allah (swt) zegt over degenen van deze Ummah die gehoorzaamheid aan Hem en Zijn Boodschapper (saw) beloven en vervolgens hun belofte niet nakomen:

“‘Zij zeggen: ‘Wij geloven in Allah en in de Boodschapper en wij gehoorzamen hem.’ Daarna wendt een groep van hen zich af. Zij zijn geen gelovigen.”¹⁹⁷

Het is opmerkelijk dat Allah (swt) het geloof ontkent van degenen die zich afkeren van gehoorzaamheid nadat ze hebben gezegd “Wij geloven en gehoorzamen”. In de Koran wordt over het algemeen het niet accepteren van geloof aangeduid met ‘ontkenning’, terwijl het niet handelen volgens dat geloof wordt aangeduid met ‘afwending’ of ‘de rug toekeren.’ In dit vers heeft Allah (swt) het alleen over zich afwenden na geloof en gehoorzaamheid. Dit is een indicatie dat de mensen wiens geloof werd ontkend zich afkeerden van gehoorzaamheid, dat wil zeggen, van daden. Allah (swt) zegt in het vers: “Hij bevestigde niet, noch bad hij. Maar hij loochende en wendde zich af.”¹⁹⁸

Het vers noemt ontkenning als gevolg voor het niet bevestigen, terwijl het afwenden benoemd wordt als gevolg voor het niet bidden. Dit is het bewijs voor de uitleg van het vers dat hierboven genoemd is. De

196. 5/Ma-idah, 48

197. 24/Nûr, 47

198. 75/Qiyaama, 31-32

mensen van wie het geloof wordt ontkend in Soera al-Nur werd hun geloof ontzegd, omdat zij zich afkeerden van gehoorzaamheid- niet van geloof. Want geloof is gelijk aan daden. Het is de bevestiging van het geloof in het hart met de organen. De lelijkste leugen in de geschiedenis is de ketterij van irdja, die geloof beperkt tot bevestiging en daden verwaarloost. De Boodschapper van Allah (saw) interpreteerde het geloof als volgt: Er is overgeleverd van Ibn ‘Abbas (ra):

“De Boodschapper van Allah (saw) vroeg: ‘Weten jullie wat geloof in Allah is?’

Zij zeiden: “Allah en Zijn Boodschapper weten het beter”.

↓
204
↑

De Boodschapper van Allah (saw) zei: ‘Om te getuigen dat er geen god is dan Allah en dat Mohammed de Boodschapper van Allah (saw) is, om te bidden, om zakaat te betalen, om te vasten en om een vijfde van de buit (aan de staatskas) te geven ...’¹⁹⁹

Toen de Boodschapper van Allah (saw) mensen onderwees over geloof, legde hij het uit in termen van daden. Dit laat zien dat geloof niet alleen het uitspreken van het Woord van Tawhied met de tong is, maar ook de ondersteuning ervan met goede daden.

“Het voordeel van “Lailahaillallah” voor de mens is dat het hem naar het Paradijs zal leiden en hem zal beschermen tegen eeuwige kwelling.

199. Bukhari, 53; Müslim, 17

Degenen die met hun geloof de hemel hebben bereikt, zullen bij de ontvangst van hun daden te horen krijgen dat de reden voor hun toegang tot het paradijs de goede daden zijn die in overeenstemming zijn met het Woord van Tawhied

“... Hen zal worden toegeroepen: ‘Dit is het Paradijs, waartoe jullie volgelingen zijn gemaakt in ruil voor jullie rechtvaardige daden.’”²⁰⁰

“Degenen die, wanneer de Engelen hun leven met eer nemen, zeggen: ‘Vrede zij met u! Ga het Paradijs binnen voor wat je hebt gedaan.’”²⁰¹

“Zij zijn gelukkig met wat hun Heer hun gegeven heeft. Hun Heer heeft hen beschermd tegen de bestraffing van de Hel. ‘Eet en drink ter ere van jullie daden.’”²⁰²

Dit is de begroeting die de gelovige zal horen bij de poort van het paradijs. We weten allemaal dat het ‘La ilahe illallah’ is dat hem daarheen brengt. Hij wordt echter geprezen om zijn daden. Waarom? Omdat het moeilijkste deel van de Shahada (de geloofsverklaring) is om ernaar te handelen en een leven in overeenstemming daarmee te leven. Geloven en die overtuiging uitspreken is makkelijk. Handelen naar die overtuiging is als het dragen van een kledingstuk van vuur. Daarom zal hij, zoals Allah het beste weet, bij de poort van het paradijs worden verwelkomd met zijn daden.

200. zie. 7/A'raf, 43

201. 16/Nahl, 32

202. 52/Tür, 18-19

VII. Sterven Op Dit Woord

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ
 مُسْلِمُونَ

“O jullie die geloven! Vrees Allah zoals het behoort en sterf niet dan als moslims. Sterf enkel als dienaren die zich tot Allah wenden met Tawhied, door de shirk te verlaten.”²⁰³

Het is overgeleverd van ‘Abdullah ibn Mas’ud (ra) dat de Boodschapper van Allah (saw) zei:

مَنْ مَاتَ يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ وَقُلْتُ أَنَا: وَمَنْ مَاتَ لَا
 يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ

“Wie sterft terwijl hij iets met Allah vereenzelvig, zal het Vuur (de Hel) binnengaan.’

(Abdullah zei:) Ik zeg: Wie sterft zonder iets met Allah te associëren, zal het Paradijs binnengaan.”²⁰⁴

Het is niet genoeg om het Woord van Tawhied te zeggen en te hebben gehandeld in overeenstemming met de vereisten ervan. Om er voordeel uit te halen is het nodig om deze staat te behouden en in deze staat te sterven. Dit vereist levenslange waakzaamheid en strijd. Want de duivels, zowel menselijke als djinn, zetten dag en nacht vallen om de gelovige af te keren van Tawhied. En zij strijden tegen de muwahiddeen totdat de moslims zich afkeren van hun religie:

203. 3/Āl-i Imrān, 102

204. Bukhari, 1238; Müslim, 92

“De mensen die werden onderdrukt, zullen tot de onrechtvaardigen zeggen: ‘Jullie plachten ons dag en nacht te misleiden ... (omdat) jullie ons opdroegen niet in Allah te geloven en deelgenoten met Hem te vereenzelvigen.’ Wanneer zij de bestraffing zien, zullen zij hun spijt verbergen (smeulend). Wij hebben kettingen om de nekken van de ongelovigen gelegd; zullen zij dan met iets anders worden gestraft dan met wat zij plachten te doen?”²⁰⁵

“... Als zij in staat zijn, zullen zij tegen jullie strijden totdat zij jullie van jullie godsdienst afkeren. En wie van jullie zich van zijn godsdienst afkeert en als ongelovige sterft, zijn daden zijn vergeefs geweest in deze wereld en in het Hiernamaals. Zij zijn de bewoners van het Vuur en zij zullen daarin altijd blijven.”²⁰⁶

Om het Woord van Tawhied te behouden, is het noodzakelijk om de betekenis en voorwaarden ervan bewust te beseffen en de elementen die het nietig maken te vermijden.

De betekenis ervan en elk van de voorwaarden behoren tot de fundamentele zuilen van de Islam.

Hieruit blijkt:

- Dat het noodzakelijk is om tot de laatste adem trouw te blijven aan het geloof van “La”. Het is noodzakelijk om de Taghut, zijn aanbidders en zijn vormen van aanbidding te verwerpen en te mijden.

205. 34/Saba', 33

206. zie. 2/Baqara, 217

- Men moet trouw blijven aan het geloof in ‘illallah’, dat de goddelijkheid uitsluitend aan Allah toekent. Men dient niets naast Hem te stellen, en als een oprechte gelovige moet men het leven, de dood en alle aanbidding volledig aan Allah wijden.

- Men moet diep geloven in de betekenis van het Woord van Tawhied en tot de laatste ademhaling standvastig blijven in dit geloof zonder enige twijfel.

- Deze uitspraak moet tot de laatste ademhaling met oprechtheid en eerlijkheid worden gedaan, door de oprechtheid te behouden.

- Tot de laatste ademstreep moet men de juiste zijde kiezen; men moet zich scharen aan de kant van Allah, de Boodschapper (saw) en de gelovigen. Men moet zich distantieëren van de vijanden van Allah, de tawagheet, de polytheïsten die hen aanbidden, en allen die zich tot een andere religie dan de islam hebben bekeerd en men moet in deze staat sterven.

- Het is noodzakelijk om te weten welke daden vereist zijn door het Woord van Tawhied die we met kennis en zekerheid uitspreken, en tot de laatste ademhaling oprecht Allah te aanbidden met goede daden en om Allah en Zijn Boodschapper (saw) te gehoorzamen.

Wat moeten we doen om standvastig te blijven in Tawhied?

- Het is noodzakelijk om de religie van Allah (swt) te helpen:

Degene die de betekenis en voorwaarden van het Woord van Tawhied begrijpt, begrijpt ook de elementen die deze kunnen ondermijnen. Degene die, door Allah om hulp te vragen, probeert zijn Tawhied te beschermen, wordt beschermd door Allah en wordt geleid naar de rechtste van alle wegen. Het beschermen van Tawhied en het vermijden van onrecht in het geloof is namelijk een van de meest eervolle inspanningen en de hoogste niveaus van aanbidding. Allah heeft beloofd zulke dienaren te beschermen, hen te leiden naar de beste weg en hen in veiligheid te stellen.”

“Zij die zich inspannen op Onze Weg, Wij zullen hen zeker Onze wegen tonen. Voorwaar, Allah is met de Muhsineen/ degenen die zich inspannen om hun onderwerping op de beste manier te verrichten.”²⁰⁷

“En degenen die geloven en hun geloof niet vermengen met onrechtvaardigheid, voor hen is er veiligheid (tegen de bestraffing van Allah). En zij zijn de geleiden.”²⁰⁸

Daarnaast is er nog een andere reden wat de meest effectieve manier is om Tawhied te beschermen. Het is om de religie van Allah (swt) te helpen en om te strijden voor de verspreiding van de oproep tot Tawhied op

207. 29/Ankabut, 69

208. 6/An'am, 82

aarde, oftewel om te strijden omwille van het Woord van Allah:

“O jullie die geloven! Als jullie Allah helpen, zal Hij jullie helpen en jullie voeten stevig maken.”²⁰⁹

Dit is een Goddelijke belofte waarvan de waarheid boven alle twijfel verheven is en waarvan de vervulling zeker is. Iedere gelovige ontvangt zijn deel van deze belofte in verhouding tot zijn oprechtheid in het helpen en bijstaan van de religie van Allah (swt). Het is onze plicht om het volgende advies van de Boodschapper van Allah (saw) aan Ibn ‘Abbas (ra) op te volgen:

Het is overgeleverd van Ibn ‘Abbas (ra) dat de Boodschapper van Allah (saw) zei:

↓
210
↑
“... Waak over Allah (Zijn geboden en verboden) zodat Allah jou beschermt. Waak over Allah (Zijn geboden en verboden) zodat je Zijn hulp zult vinden in alles waartoe je je wendt. Wanneer je vraagt, vraag Allah. Wanneer je om hulp vraagt, vraag Allah om hulp...”²¹⁰

Degenen die de religie van Allah (swt) beschermen, zullen door Allah (swt) worden beschermd. Degenen die Tawhied beschermen, degenen die ervoor strijden, degenen die deze zaak steunen met hun leven, bezittingen en tongen en degenen die zich niet terughouden van de strijd op de Weg van Allah (swt) zullen Allah (swt) en Zijn hulp vinden in alles wat ze doen.

209. 47/Muhammed, 7

210. Tirmidhi, 2516

Als een persoon eenmaal onder de bescherming van Allah (swt) staat, kan niets hem schaden. Zelfs als de hele wereld samenkomt om hem te misleiden en van zijn religie af te keren, zullen ze zijn geloof en onderwerping alleen maar doen toenemen:

“Wie Allah leidt, er is niemand die hem kan doen dwalen. Is Allah niet de Verhevene, de Bezitter van de Vergelding?”²¹¹

We moeten de manieren waarop we de zaak van Tawhied helpen uitbreiden en werken totdat we Allah’s bescherming verdienen. Elke hulp die we bieden aan deze gezegende zaak brengt ons een stap dichterbij Allah’s bescherming en versterkt onze band met Allah

(swt).

- Het is noodzakelijk om vast te houden aan Allah

(swt):

“... En wie zich aan Allah vastklampt, zal naar het rechte pad geleid worden.”²¹²

“Wat betreft degenen die in Allah geloven en zich aan Hem vasthouden, Hij zal hen toelaten tot barmhartigheid van Zichzelf, gunst en genade, en hen naar een recht pad leiden (om Allah te bereiken).”²¹³

De Dawah van Tawhied is moeilijk, zwaar en moeizaam. Er zijn ontelbare hinderlagen door menselijke -en djinnduivels. Om te volharden op dit lange en gevaarlijke

211. 39/Zomar, 37

212. zie. 3/Āl-i Imrān, 101

213. 4/Nisā, 175

pad, is het noodzakelijk om stevig en vastberaden vast te houden aan het pad. Ongetwijfeld is Allah de sterkste autoriteit om je aan vast te houden.

Vasthouden aan Allah betekent je hart volledig naar Hem richten. Het is je bewust zijn van je afhankelijkheid van Hem. Het is het gevoel dat we zonder Zijn hulp en leiding verloren zullen zijn. Zoals de beste onder degenen die aan Hem vasthouden zeggen: “Laat me niet alleen met mijn eigen verlangens, zelfs niet voor een ogenblik.”²¹⁴ Het is het besef van deze noodzaak.

Dit bewustzijn wordt weerspiegeld op de tong als de smeekbede, op het hart als tawakkul (vertrouwen) en op de daden als standvastigheid.

↓
212
↑

Het hele leven van de Boodschapper van Allah (saw) staat vol met voorbeelden van dit streven om vol te houden. Is dit niet de meest voorkomende smeekbede van hem?

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ، ثَبِّثْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ

“O keerder van harten! Maak mijn hart standvastig in uw godsdienst.”²¹⁵

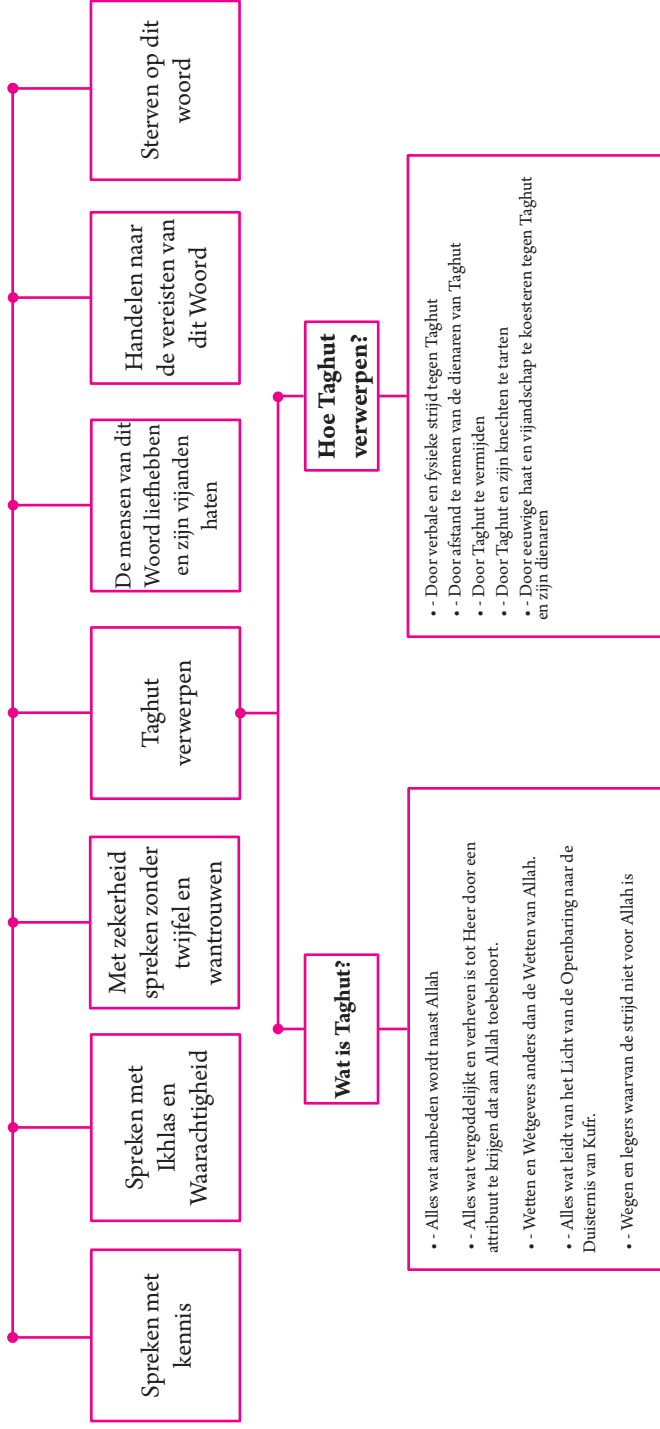
Kijk naar zijn smeekbedes voor zonsopgang en zonsondergang! Ze zijn allemaal een oprechte smeekbede, een oprecht toevluchtsoord en een poging om zich vast te klampen aan Allah (swt).

Alle lof komt Allah toe, de Heer der Werelden...

214. Abu Dawud, 5090; Ahmad, 20430

215. Tirmizi, 2140

DE VOORWAARDEN VAN LAAHAHEILALLAH

BRONVERMELDING

• - Jāmi al-Bayān fī Ta'wīl al-Qur'ān/Tafsīr al-Tabarī, Ibn Jarīr al-Tabarī, Muesseset al-Risāle, 24 volumes, 1e druk, M 2000

• Al-Bidāyah wa'n Nihāyah, Ibnu Kathīr, Dāru Hajr, 21 volumes, 1e druk, M 2003

Voor de Turkse versie zie. De Grote Geschiedenis van de Islam; al-Bidāye wa'n-Nihāye, Ibn Kathir, Çağrı Publications, 15 volumes, 2nd Edition M 2017

• Al-Mufredāt fī Ġarībī'l Qur'ān, Râğīb Al-İsfahānī, Dāru'l Kalem, 1e editie, H 1412

- Voor de Turkse versie zie. Mufredat Koranbegrippen Woordenboek, Rağīb El-İsfahani, Uitgeverij Pınar, M 2018

• - Al-Mustalahātu'l Erba'a fī'l Qur'ān, Abu'l A'lā Al-Mawdūdī, Dāru'l Kalem, H 1391

Voor de Turkse versie, zie. De vier basisbegrippen van de Koran, Sayyid Abu'l-Ala Al-Mawdūdī, Özgün Publishing, 8e editie, M 2001

• - Fī Zilālī'l Qur'ān, Sayyid Qutb, Dāru'ş Shurûk, 6 volumes, 17e editie, H 1412

- Voor de Turkse versie, zie. Fī Zılāl-il Qur'ān, Prof. Dr Seyyid Kutub, Birleşik Publishing, 16 volumes, M 2012

- - I'lām al-Muwakkiin, Ibn al-Qayyim al-Jawziyya, Dāru Ibn al-Jawzī, 7 volumes, 1e druk, M 1423

Voor de Turkse versie, zie. I'lām al-Muwaqqi'in, Ibn Qayyim al-Jawziyye, Uitgeverij Pınar, 2 volumes, Uitgavejaar M 2017

- - Lisānu'l Arab, Ibn al Menzûr, Dâru Sâdr, 15 volumes, 3e editie, H 1414

- - Mu'cemu Mekâyisi'l Luġa, Ibn al-Fâris, Dâru al-Fikr, 6 volumes, M 1979

- - Musnad al Imām Ahmad ibn Hanbal, Ahmad ibn Hanbal, Muessesat al-Risāla, 45 volumes, 1e editie, M 2001

Voor de Turkse versie zie. Musnad, Imam Ahmad b. Hanbal, Bir OcaK Publicaties, 21 volumes, M 2013

- - Sahih al-Bukhārī, Muhammad ibn Ismail al-Bukhārī, Muesseset al-Risāla, 3e editie, H 1441

Voor de Turkse versie zie. Sahih al-Bukhārī, Imam Bukhārī, Karınca & Polen Publicaties, 6 volumes, 1e editie, M 2017

- - Sahihu Muslim, Muslim ibn Hajjaj, Muessesetu'r Risala, 2e editie, H 1441

Voor de Turkse versie, zie. Sahih-i Moslim Muhtasari, Uitgeverij OcaK, 5 volumes, M 2020

- - Siretu ibn Hishām, Abdulmalik ibn Hishām, Companyu Mektebeti wa Matbaati Mustafā Al-Bābī Al-Khalabī wa Awlādihī, 2 volumes, H 1375

Voor de Turkse versie zie. Sirat-i Ibn Hisham, Abdulmalik ibn Hisham, Kahraman Publicaties, 4 volumes, M 2014

• - Sunan al-Abī Dāwud, Abu Dāwud al-Sijistānī, Muessesat al-Risāla, 1e editie, H 1440

Voor de Turkse versie zie. Sunan-i Abū Dāwud Vertaling, Konya Kitapçılık, 3 volumes, M 2015

• - Sunanu ibn Māja, Ibn Māja, Muesseset al-Risāla, 1e editie, H 1438

Voor de Turkse versie zie. Sunan-i Ibn Māja Vertaling, Konya Kitapçılık, 2 volumes, M 2008

• - Sunan al-Tirmidhi, Muhammad ibn İsa al-Tirmidhi, Muessesetu'r Risāle, 1e editie, H 1438

Voor de Turkse versie zie. Sunan-i Tirmizi Vertaling, Konya Kitapçılık, 3 volumes, M 2007

• - Tafsīru al-Qur'ān al-Azīm, Ibn al-Kashīr, Dar al-Qutubi al-Ilmiyya, 9 volumes, H 1419

Voor de Turkse versie, zie. Tafsir Ibn Kathir, Imam Hafiz Ibn Kathir, Polen Publicaties, 12 Volumes, M 2020

• - Usūlu'l Fiqhi'l Islamī, Wahbe Ez-Zuhaylī, Dāru'l Fikr, 1e editie, H 1406

Voor de Turkse versie, zie. Fiqh Usulü, Prof. Dr. Wahbe Zuhayli, Risale Publicaties, M 1996

• - Zādu al-Masīr fi Ilm al-Tafsīr, Ibn al-Jawzī, Dāru al-Kitābi al-Arabī, 4 Volumes, 1e druk, H 1422

Voor de Turkse versie zie. Zad al-Mesir Fi Ilmi't-Tafsir, Imam Abu al-Faraj Ibn al-Jawzī, Kahraman Publicaties, 6 volumes, M 2011

Alle hadith zijn genummerd uit de volgende boeken:

Jāmi' l Usūli' t Tis'a mine's Sunnah Mutahhara, Ahmad Sālih Ash-Shāmī, Al-Maqaba al-Islami, 14 volumes, 1e editie, M 2021

Zawāid ibn Hudaymah en ibn Hibbān en al-Mustadrek 'Ala Qutubi' t Tis'a, Saih ibn Ahmad Ash-Shāmī, Al-Maqaba al-Islamī, 3 volumes, 1e editie, M 2012

Zawā'id al Sunan al Kubrā li al Bayhaqī, Ahmad Sālih Ash-Shāmī, Al-Mekteb al-Islamī, 3 volumes, 1e editie, M 2010

Het Doel Van De Schepping

LAILAHEILLALLAH

"Lailahaillallah" is de gemeenschappelijke oproep van alle profeten.

Het is dit Woord dat volkeren verdeelt in moslims en ongelovigen...

Het is dit Woord dat vader en zoon tegenover
elkaar heeft gezet in de geschiedenis...

Het is dit Woord dat Nuh (as) in de reddingsark nam
en zijn geliefde zoon aan de woeste golven overliet...

Het is dit Woord dat Lot (as) redde en stenen uit de
hemel liet regenen op het hoofd van zijn vrouw...

Het is dit Woord dat Ibrahim (as) de moed gaf om tegen zijn vader en zijn
volk te zeggen: 'Jullie en jullie voorouders verkeren in duidelijke dwaling..!'

En het is ook dit Woord dat de Israëlieten bevrijdde van de
Taghut van hun tijd en hen veertig jaar door de woestijn liet dwalen...

Het is dit Woord dat de reden was voor alle
aristocraten om hun profeten te mishandelen...

Het is dit Woord dat ervoor zorgde dat de Boodschapper van Allah (saw),
hoewel hij de meest betrouwbare van zijn tijd was,
werd bestempeld als 'dichter, leugenaar, gek, waarzegger, tovenaar'...

Het is dit Woord dat de Boodschapper van Allah (saw), toen hij nog een gewone
koopman was, deed zeggen: 'Ik ben gezonden met het zwaard totdat alleen Allah,
die geen deelgenoten heeft, wordt aanbeden...!'

	Het Doel Van De Schepping LAILAHEILLALLAH	
	www.tevhidkitap.net www.tevhidmeali.com www.tevhiddersleri.org www.tevhiddergisi.org tevhiddergisi@gmail.com	